

UZDRAVOVAL BŮH?
UZDRAVUJE BŮH?
UZDRAVUJE VŽDY?

Příručka pro
uzdravování
Boží mocí

Josef Bajzík

Tomáš Chum

Uzdravoval Bůh?
Uzdravuje dnes?
Uzdravuje vždy?

Příručka pro uzdravování Boží mocí

Josef Bajzík
Tomáš Chum

Uzdravoval Bůh? Uzdravuje dnes? Uzdravuje vždy?

Příručka pro uzdravování Boží mocí

Josef Bajzík a Tomáš Chum

Dotisk 1. vydání z roku 2020.

Vydal: Josef Bajzík, Liberec

Obálka: Kristína Šimková (facebook.com/HeavenlyPaper)

Jazyková korektura: Ema Plichtová

Tisk: Ottova tiskárna, spol. s r.o.

Webová stránka: linkauzdraveni.cz

Email: praha@linkauzdraveni.cz

ISBN 978-80-270-8565-1 (brož. vazba)

ISBN 978-80-270-8566-8 (pdf)

ISBN 978-80-270-8567-5 (pro čtečky)

Všechny biblické texty jsou citovány podle ČSP (Zelina *et al.*, 2009). Řecká slova jsou přeložena autory podle jejich znalostí řečtiny, za pomoci Řecko-českého slovníku (Šimandl, 2011) a Blueletterbible.com. Strongova G čísla slouží k lepší orientaci napříč slovníky a jsou převzata z Blueletterbible.com, Blue Letter Bible. Copyright © [24. 4. 2020] Thomas Nelson. Použito s povolením Zondervan. www.zondervan.com.

Prohlášení autorů: Nevyjadřujeme se k využívání lékařského ošetření a léků. Za uzdravení nevybíráme peníze. Nikoho neobviňujeme za neschopnost přijmout uzdravení. Nezaobíráme se minulostí osob za účelem zjištění „hříchů“ a „generačních prokletí“. Při neprojevení se uzdravení nevzniká nárok na odškodné. Pro hlubší pochopení témat a souvislostí sledujte youtube *Connect Disciples Prague*. Tato příručka je volně šiřitelná pomoc ke studiu Božího slova. Žádná část příručky nesmí být použita ke komerčním účelům bez svolení autorů. Držitel příručky není automaticky naším zástupcem. Pro možnosti překladu kontaktujte autory.

Poděkování

Děkujeme zejména našim manželkám, Stance a Kristýnce, které s námi žijí pro Boží království a pastorovi Staškovi za projevenou důvěru a podporu.

Děkujeme našemu super-Connect-týmu, který nás za poslední roky posunul i osobnostně i v oblasti leadershipu. Konkrétně máme na mysli Pepu, oba Honzy, Luciu a Davida.

Děkujeme svým rodičům, Honzovi Pacovskému, Kubovi Milfajtovi, Jendovi Pospíšilovi, Honzovi Laškovi, Kristi Šimkové, Jolaně Novákové, Zdeně Mertové a všem z rodin Uhlířových, Mazúrových a Penkalových za jejich sdílení a svědectví na téma uzdravení. Dalo nám to hlubší vhled do života s Bohem. Jsme jim vděční i za jejich připomínky, díky kterým jsme mohli vylepšit tuto příručku.

Také děkujeme všem, kteří pravidelně v posledních letech chodí na Connect, nebo se zúčastnili učednických setkání a učednictví online. Díky jejich zkušenostem a práci s nimi bylo možné dát tuto knížku dohromady.

Děkujeme také všem Božím mužům a ženám, z jejichž knih a (youtube) kázání jsme mohli čerpat inspiraci, nebo s nimi příležitostně strávit čas.

Také děkujeme Emě Plichtové za precizní jazykovou korekturu.

V neposlední řadě bychom chtěli poděkovat Duchu svatému, který nás k příručce inspiroval, Ježíši Kristu, který za naše uzdravení zaplatil, a našemu nebeskému Otci, který nám jej daroval.

Předmluva

Josefa, autora této knihy jsem potkal v Praze v naší církvi jako studenta ekonomiky. Je to člověk se silným darem učitele, racionálně přemýšlející, nicméně plně vydaný Božímu slovu a jeho aplikaci v naší generaci. S nadšením pozoruji jeho duchovní růst a vášně pro zázraky a uzdravování. V Josefovi se kloubí něco velmi vzácného, spojení intelektu a nadpřirozena. Věřím, že kniha, kterou držíte v ruce bude pro vás příručkou ke studiu uzdravení a uzdravovací služby.

Uzdravování nemocných Boží mocí byla pro mě vždy jedna z klíčových oblastí v Božím království. Vyrůstal jsem v domě, kde takřka neustále někdo přijížděl pro uzdravení nebo vysvobození od démonů. Viděl jsem desítky ohromujících uzdravení už jako dítě. Můj táta byl člověkem víry a nic pro něj nebylo nemožné. Jednou jeho sestřenice měla diagnostikován nádor v hlavě. Vše bylo připraveno k složité operaci – snímky, vyšetření, datum. V předvečer operace ho pozvala k sobě domů, aby se za ni modlil. Druhý den odjela do nemocnice, kde měla být operována. Lékaři ke svému velkému překvapení nic nenašli a poslali ji zdravou domů. Na tomto a podobných příbězích rostla moje víra. Později ve své vlastní službě pastora a zakladatele sborů jsem mohl zažít mnoho dalších zázraků a uzdravení.

V Bibli vidíme minimálně tři různé způsoby uzdravování. Za prvé se jedná o manifestaci Božího království na zemi. Ježíš i apoštolové uzdravovali bez rozdílu, jestli daný člověk v uzdravení věřil či nikoli. Zvěstovali Boží království a ukazovali, jak vypadá. Znamení a zázraky byly určitým důkazem toho, že Boží království

je na zemi. Pokud dnes jdeme kázat evangelium království, Bůh očekává, že jej budeme stejným způsobem dokazovat. V tomto případě nemůžeme žádným způsobem předávat zodpovědnost za uzdravení na nemocného člověka. Jednáme na základě naší víry, víry člověka, který slouží uzdravením nebo zázraky.

Za druhé uzdravování vidíme tam, kde již věřící člověk se obrací na Ježíše nebo potažmo na nás a prosí nás o uzdravení. V tomto případě uzdravuje víra daného člověka. Víckrát v Nové smlouvě vidíme Ježíše, který uzdravuje ne proto, že chtěl, ale proto, že viděl víru nemocného. Oproti prvnímu způsobu zde můžeme říct, že Ježíš vždy uzdravil všechny, kteří jej o uzdravení prosili. Nemáme žádný příklad odmítnutí uzdravení ze strany Ježíše ani apoštolů. Proto můžeme směle říci, že uzdravení je pro všechny, kteří věří a ve víře vstoupili do Nové smlouvy.

Třetím způsobem uzdravování je samotný život v Nové smlouvě. Pokud jsem přijal Ježíše do svého života pak jsem přijal Jeho identitu, a to, co je v Ježíši, je moje. Protože Ježíš nemůže být nemocný nemohu být nemocný ani já. Boží slovo se pro mě stává lékem. Podle Žalmu 103:3 by cíl našeho života na zemi měl být život bez hříchů a život bez nemoci. Církev během staletí nežila podle Božího slova, a proto v oblastí hříchů, uzdravení a zaopatření přijala mnoho kompromisů. To, že dnes nevidíme církev vítěznou a slavnou neznamena, že to nemá být náš cíl. Věřím, že tato kniha pomůže nám všem studovat Boží slovo v oblasti uzdravení a posune nás ve všech způsobech uzdravování blíž dokonalosti, kterou máme v Kristu. Chci poděkovat Josefovi za jeho práci na

této knize. Je pro mě příkladem chození ve víře a věřím, že uvidí ještě mnohem více zázraků, než viděl doposud.

Stanislav Bubik,
pastor Církve bez hranic Praha

Obsah

Úvod - Bůh se nemění	7	28 Herodova představa	72
Nová smlouva	9	29 Tvořivý Duch	74
1 Demonstrace moci království	18	30 Lidská tradice	76
2 Uzdravovat všechny	20	31 Ne není odpověď	78
3 Znat Boha	22	32 Metody uzdravování	80
4 Mluvit v pravomoci	24	33 Stále stejný	82
5 Boží vůle	26	34 Vytrvalost růže přináší	84
6 Řekni slovo	28	35 Mluvit k hoře	86
7 Vzkládání rukou	30	36 Nebuď úzkoprý	88
8 Je to v oběti	32	37 Vyslání sedmdesáti	90
9 Jasný cíl	34	38 Satan otrokář	92
10 Dunamis	36	39 Neohrožený	94
11 Potvrdit učení	38	40 Vytažení z nádrže	96
12 Pravomoc lidí	40	41 Uzdravení po cestě	98
13 Vstup do duchovní reality	42	42 Vyučuje Bůh nemocí?	100
14 Kdo ustanovuje čas?	44	43 Rybář lidí	102
15 Nevíra tě nezastaví	46	44 Chvála je naší silou	104
16 Milost	48	45 Nepochybovat	106
17 Buď první	50	46 Zachovej klid	108
18 Pohnut soucitem	52	47 Boží Syn	110
19 Vyslání dvanácti	54	48 Kdo uvěří	112
20 Pohoršuje nás Ježíš?	56	49 Vidět znamení	114
21 Kdo měl víru?	58	50 Uzdravení a hřích	116
22 Pán soboty	60	51 Generační prokletí?	118
23 Život zoé	62	52 Rozhorlen v Duchu	120
24 Soud národům	64	53 Život máš v sobě	122
25 V moci Belzebula	66	54 Ananiáš a Safira	124
26 Nečistý duch	68	55 Vize církve	126
27 Lékaři, uzdrav sám sebe	70		

56 Plný Ducha	128	73 Večeře Páně	162
57 Duchovní nadvláda	130	74 Dary Ducha	164
58 Pavlovo oslepnutí	132	75 Ano, nebo ne?	166
59 Den běžného učedníka	134	76 Trn v těle	168
60 Jedno s Pánem	136	77 Pavlovy oči	170
61 Pánův učedník	138	78 Zákon setby a žně	172
62 Bůh je s tebou	140	79 Epafroditos blízko smrti	174
63 Barjezus	142	80 Lékař Lukáš	176
64 Zaměř se	144	81 Timoteovo pití vína	178
65 Vyuč další	146	82 Nemocný Trofimos	179
66 Sloužit mocí Boží	148	83 Modlitba starších	180
67 Akumulátor moci	150	84 Petr porozuměl	182
68 Smlouva s Bohem	152	85 Žít zdravý	184
69 Najděme se v Písmech	154	Otázky a odpovědi	186
70 Zastupujeme Ježíše	156	Slovo závěrem	195
71 Duch oživuje	158	Zdroje	196
72 Dar Boží	160		

Úvod - Bůh se nemění

„Boží uzdravení je biblicky přesné.

Je filozoficky správné.

Je vědecky pravdivé.“

John G. Lake

Bůh je živý. V historii nebyla doba, kdy by Bůh neuzdravoval. Celá Bible o tom mluví. Záznamy církevní historie o tom vydávají svědectví. Svatý Jan z Beverly, svatý Bernard, nebo svatý František z Assisi viděli zázraky. Francouzští Hugenoti věděli, že Bůh uzdravuje. Zažívali to také Valdenští, Martin Luther, John Knox, Jan Kalvín, Ulrich Zwingli, John Wesley, Albert B. Simpson, Andrew Murray a v neposlední řadě Dorothea Trudelová, John Alexander Dowie (Liardon, 1999), Charles Parham, William Seymour, či Marie Woodworth-Etterová.

Smith Wigglesworth viděl, jak člověku dorostla chodidla z pouhých pahýlů (Hibbert, 2014). Fred. F. Bosworth byl uzdraven z tehdy neléčitelné tuberkulózy. Poté začal sám uzdravením sloužit (Liardon, 2011). A John G. Lake například jednou sloužil chlapci, který se narodil se špatným tvarem lebky. Hlava chlapce se Lakeovi pod rukama změnila do správného tvaru a chlapec, který byl do té doby pozadu ve vývinu se zcela uzdravil (Liardon, 1999).

Uzdravení Boží mocí ale nepatří jen do historických záznamů. Seznam lidí, skrze které Bůh dnes uzdravuje, se rychle rozrůstá. Je to dáno tím, Kristovo následovníci zjišťují, že uzdravování není o pomazaných jménech a výjimečných lidech, ale o Kristu, který žije v každém z nás (Galatským 2:20), a o Duchu svatém, který chce stále konat. Naše současníky, kteří uzdravením slouží, tedy

ani nebudeme jmenovat. Chceme, aby mezi nimi byl i každý ze čtenářů této příručky.

Naším cílem je přinést pevný biblický základ pro život ve zdraví a službu uzdravením pro každého z nás. Každý se potřebujeme rozhodnout, co je pravda a proč čemu věříme. Je nezbytné, aby každý z nás věřil Božímu slovu sám za sebe. Chceme v nás všech vzbudit touhu po Bohu, po Jeho moci, po opravdovém křesťanství, o kterém se nám možná ani nezdálo. Chceme vzbudit nenávisť k nemoci stejně tak, jako máme nenávisť k hříchu. Chceme, abychom měli touhu znát Boha víc, abychom stáli na Jeho slově a naplno si uvědomovali, že je to Ježíš, ne Ďábel, kdo má veškerou autoritu na nebi a na zemi (Matouš 28:18). Modlíme se, aby církev povstala v Boží moci a v duchovním porozumění a nastaly dny nebe na zemi (Deuteronomium 11:21). Amen.

Josef Bajzík & Tomáš Chum

Nová smlouva

Bůh lidstvu postupně odhaluje, kým pro Něj člověk je a kým chce být On pro člověka. Biblické záznamy ukazují, že se to děje již od Adamova hříchu a jeho odcizení se od Boha. Bůh člověka vášnivě miluje a proto si k němu neustále hledá cestu zpět. Tento graduující příběh vzájemného vztahu člověka a Boha je patrný již při čtení celé staré smlouvy, první části Bible. Stará smlouva vyvrcholila Ježíšovým prvním příchodem, kdy Ježíš odhalil Boha jako našeho milujícího Otce (Matouš 6:9-15).

I v rovině uzdravení se Bůh napříč historií ukazuje člověku postupně. Už v první knize Bible Bůh uzdravil Abímeleka a Abrahamovu ženu Sáru (Genesis 20:17-21:2). Poté se Bůh představil Izraelcům jako Jehova Rafa, Bůh, který *je* jejich osobním lékařem (Exodus 15:26), a uzavřel s nimi smlouvu. Dále slíbil, že z jejich středu úplně odstraní nemoc (Exodus 23:25-26). Později Mojžíšovi ukázal, že i pro malomocné, nečisté, je naděje (Leviticus 14:1-32). Během cesty pouští Bůh dal Izraelcům předobraz Krista (Numeri 21:8-9) a uzdravení pro *každého*, kdo se na Něj obrátí. Zanedlouho Bůh odhalil život ve zdraví (Deuteronomium 34:7, Jozue 14:11). O několik generací později, se Bůh Gedeonovi představil jako Jehova Shalom – Bůh, který přináší pokoj, zdraví, neporušitelnost a harmonii do *každé* oblasti jeho života (Soudců 6:23-24). Chaně Bůh ukázal svou reakci na *závazek* (1. Samuelova 1:11.27). Původně neplodná Chana měla syna.

Za Davida Bůh zastavil smrtelnou ránu v celém národě v reakci na jedinou modlitbu (2. Samuelova 24:16). Davidův syn Šalomoun již uchopil *autoritu* nad *celým* národem a Bůh skrze něho *ve všem požehnal* celému Izraeli (1. Královská 8:37-40, Galatským 3:8).

Když už se zdálo, že zjevení Božího života nešlo dále posunout, jak Eliáš, tak i Elíša křísí člověka (1. Královská 17:17-24, 2. Královská 4:32-37). A nakonec přichází samotný Ježíš, Boží Syn, který završuje vše, o čem mluvila stará smlouva, a ustanovuje smlouvu novou (Matouš 26:26-29). Ježíš přinesl *osobní poznání Boha* pro každého, a tedy život věčný (Jan 17:3, Židům 8:8-13). Ježíš dotáhl pravdu o uzdravení ze strachu z přenosu nemoci k radosti z *přenosu života* (Lukáš 6:17). Navíc Ježíš je stejný včera, dnes i navěky a stále uzdravuje – nyní skrze své tělo, církev (Zjevení 22:2).

Pokud jsme přijali Ježíše jako Pána našich životů, máme krevní smlouvu s Bohem, na kterou celý duchovní svět reaguje. A součástí smlouvy mezi lidmi a Bohem bylo vždy uzdravení a život ve zdraví. Život ve zdraví je duchovní záležitostí (Římanům 8:2). Duchovní realita je nadřazena fyzické (2. Královská 6:14-20). Například, Izraelci se za staré smlouvy 450 let těšili pevnému zdraví, kdy se o ně Bůh staral a držel od nich nemoci (Deuteronomium 7:12-8:4). Jediná zmínka o lékaři mezi Izraelci byla až v 9. století před Kristem, za krále Ásy (2. Paralipomenon 16:11-12). Tak silně se projevovala moc Božího Ducha zachovat lidské tělo (1. Tesaloničtům 5:23). Jak silný protiklad k duchu strachu, který nás často ovlivňuje a ničí (nejen) naši imunitu (2. Timoteovi 1:7).

O co více bychom měli my v nové smlouvě zakoušet Boží moc a odlišení od běžných způsobů tohoto světa? Žijeme v době, kterou proroci toužili zahlédnout (1. Petrův 1:10-12). Máme smlouvu postavenou na lepších zaslíbeních (Židům 8:6). Ježíšovo vítězství na kříži je platné dnes, nejen někde v budoucnu (Liardon, 2000). Dnes je den záchrany (Skutky 2:17, 2. Korintským 6:2, 1. Petrův

1:5). Dnes je čas uzdravovat (Kazatel 3:6). V Boží ochraně a Boží moci spočívá celé evangelium i Letnice. Evangelium je Boží mocí k záchraně z tohoto zvráceného pokolení (Římanům 1:16, Skutky 2:40). Sviťme tomuto světu (Filipským 2:15).

Řecké slovo pro záchranu, *soteria*, znamená „uzdravení, zaopatření, spasení, bezpečné provedení životem“, ne jen spasení a život s Bohem na věčnosti. Záchrana je komplexní, týká se znovuzrození našeho ducha, osvobození naší duše a uzdravení našeho těla (Lukáš 4:18-19). Křesťanství je záchrana i z *tohoto* pokolení (Skutky 2:40). Křesťan, Boží člověk, je vykoupen z moci hříchu, je svobodný od hříchu a žije nad ním. Křesťan je svobodný od světa, nemoci a je definován Božím slovem. Tuto vizi křesťana nám ukazuje Bible. Potřebujeme uvidět pozici *věřícího* (Marek 9:23).

Stejně jako Bůh skrze Adama přivedl na svět lidský druh, tak i skrze Pána Ježíše přivedl na svět nový druh lidí (nová stvoření – Galatským 6:15, 2. Korintským 5:17). Aby nám to Bůh přiblížil, Ježíš poslal na závěr své služby Ducha svatého (Skutky 2:32). On sám nám vysvětluje, jak můžeme a máme chodit po této zemi jako Boží děti (Jan 16:4). Duch svatý je totiž Duch synovství a bez něj v plnosti Božích dětí chodit nemůžeme (Římanům 8:16).

Potřebujeme se na svět dívat pohledem Božích dětí. To, že jsme Boží děti, ukazuje, jakou máme pozici v duchovním světě. Prototypem Božího Syna je Ježíš, a proto i my jej potřebujeme napodobovat *ve všem* (Galatským 4:19). A z Ježíšova života byla jasně patrná *nadvláda* nad živly (Marek 4:39-41) i nemocemi (Lukáš 7:8-10). V duchovním světě vládneme skrze Ježíše Krista (Římanům 1:4, Římanům 5:17, Efezským 5:17). Je ale na nás, zda tuto

skutečnost uchopíme, nebo ne (Genesis 1:26-27, Žalm 8:5-7, Galatským 3:26-4:7). Naše pozice v duchovním světě není definována našimi myšlenkami a pocity. Naše duchovní pozice je definována Božím slovem (Jakubův 1:23).

Ježíš vzal na sebe naše hříchy a nemoci (Izajáš 53:1-12), zaplatil za ně a vykoupil nás z jejich moci. Navíc nám umožnil vstup do Božího království (Daniel 2:27-45, Matouš 4:17). A právě z této perspektivy se každý z nás potřebuje dívat na svůj současný život. Potřebujeme uchopit, co se stalo na Golgotě a uvidět, že jsme již přeneseni do království Božího Syna (Koloským 1:13-14). Jakmile tomu porozumíme, tyto duchovní skutečnosti začnou definovat náš fyzický život. Začneme být součástí Božích plánů, které On má zde na zemi. On s námi do nich počítá. Zároveň si začneme být vědomi nepřitele, Dávla, který ničí a svazuje lidstvo.

Ježíš nám přišel představit Boha, Otce (Jan 1:18). Bůh je světlo a není v NĚm žádná tma (1. Janův 1:5). Bůh je dobrý (Lukáš 18:19, Jakubův 1:17). Bůh není nepředvídatelný (Jakubův 1:17). Naopak je čitelný a zjevuje nám sám sebe a svoji vůli ve svém slově (Jan 15:7). Boží vůli můžeme znát (Římanům 11:33-12:2). Naš Bůh není Zeus, který posílá blesky z nebe. Bůh nám nebere naše blízké, ani je netrestá nemocemi (Matouš 5:45). Bůh není ten, který krade, zabíjí a ničí (Jan 10:10). Dávbel prohrál s Bohem na Kristově kříži. Nyní už mu tedy nezbývá nic jiného než očerňovat Boha a oklamávat lidstvo (Jan 8:44).

Dávbel je ten, který dává nemoci (Lukáš 13:17, Skutky 10:38), působí zlo mezi lidmi a zabíjí je. Toto vše ale přisuzuje Bohu, aby lidé záchranu u Boha nehledali. Když už ale Bohu někdo uvěří,

Ďábel se mu snaží nalhat, že se na kříži nic nestalo, že kříž nemá hodnotu a že v křesťanství není žádná moc. A tak se i spousta lidí, kteří přijali Ježíše jako Pána v životě trápí, myslí si, že Bůh na ně zapomněl a že doba zázraků již dávno pominula. Neskočme tedy Ďábelovi na lep, prohlédněme jeho pasti. Věřme Božímu slovu (Římanům 1:17). Získejme pravdivou a zároveň jednoduchou perspektivu Boha a tím zdravý pohled pro náš život. Bůh je silnější než Ďábel (Lukáš 10:18-20). Bůh je na naší straně (Žalm 54:6). Je zde doba Boží přízně, která stále trvá (Lukáš 4:19, Skutky 1:1). Uchopme tedy toto poznání a šířme jej dále.

Co se týká uzdravení a uzdravování potřebujeme mít jasno ještě v dalších věcech. Stará smlouva ukazuje, jak Bůh *musel* jednat s člověkem kvůli hříchu a zatvrzelosti lidského srdce (Ezechiel 11:19-20). V nové smlouvě nám Pán Ježíš zjevuje, jak Bůh *chce* a touží jednat s člověkem. Ježíš nám přišel zjevit Otce a odhalit Boží vůli (Jan 1:16). Ježíš za naše uzdravení zaplatil a hříchy nám odpustil (Izaiáš 53:1-12). Kde je odpuštění hříchů, tam je i uzdravení (Matouš 9:1-7). Nejsme to my, ale Ježíš si zaslouží naše uzdravení (Matouš 8:16-17). Navíc Ježíš nejen uzdravoval. Ježíš *je* vzkříšení a život (Jan 11:25). Život věčný je Jeho přirozenost. A nyní i naše (Římanům 8:10). Když nám bylo odpuštěno, máme přístup k Božímu životu (Efezským 4:18, Římanům 8:2). Jsme jedno s Ním (Jan 15:1-2, Římanům 8:31-39). Máme stejné touhy, stejnou podstatu, moc i sklony (2. Korintským 5:17-18, 2. Petrův 1:3-4). Nejen že On je mocen nás uzdravit, nebo si nás použít, ale On chce. Bůh chce (Matouš 8:1-4), abychom byli zdraví a chce, abychom uzdravením sloužili (Skutky 1:1).

A právě služba uzdravením je další aspekt naší smlouvy s Bohem, který nám Bible ukazuje. Skrze Abrahama, praotce naší víry Bůh prvně uzdravoval (Genesis 20:17). I Izraelce vyvedl Bůh z Egypta, aby mu sloužili (Exodus 7:16). Stejně tak i my máme sloužit při evangeliu (Římanům 15:15-21). Jsme požehnaní a jsme požehnaním (Genesis 12:1-3). To opět platí i v oblasti uzdravení. V nové smlouvě jsme každý knězem, máme přístup k Bohu a naší zodpovědností je šířit Boží slovo (Ozeáš 4:6, 1. Petrův 2:9). Naší úlohou je smiřovat lidi s Bohem (Římanům 15:16, 2. Korintkým 5:20). Zde je další spojitost s uzdravováním. Uzdravení je smíření s Bohem ve fyzickém slova smyslu (2. Paralipomenon 30:18-20). Proto máme vyhánět démony a uzdravovat nemocné. Všimněme si, že Ježíš nikdy neposílal své učedníky modlit se za nemocné, ale *uzdravovat* (Matouš 10:8). První církve měla proto v Boží vůli o uzdravení jasno. *Znali* Boží vůli (Matouš 6:10 – nebe), a tak byla víra v nich uvolněná. Proto se modlili za nemocné a uzdravování byli všichni, ne jen někteří (Skutky 4:23-31, Skutky 5:12-16). „Nevěřili ve svoji víru“, ale měli víru v Boha, který je Uzdravitel (1. Tesalonickým 1:10).

Lidé v první církvi nebyli nijak výjimeční. I o nás apoštol Petr píše, že máme stejně vzácnou víru jako on (2. Petrův 1:1). Máme tu stejnou míru víry, ne nějakou menší (Římanům 12:3). Zasadme semínko Božího slova ohledně našeho uzdravení a Božího uzdravování skrze nás pevně do našich srdcí, zalévejme ho Božím slovem, modlitbou a svým jednáním (Jan 4:34), a jako zkušení farmáři sklízejme to, co jsme zaseli (Bosworth, 2000). Nebudme lidmi, kteří vše vzdají po první modlitbě. Lékař také nezavře ordinaci, když se

mu jeden pacient neuzdraví a ani se nevymlouvá. Neustále pokračuje v tom, čemu *věří*. Ani my tedy neházejme zodpovědnost na Boha. Učinime závazek vůči Bohu a stůjme pevně s Ním na Jeho Slově (Daniel 3:17-18, Židům 11:34).

Možná se nám to zdá až příliš jednoduché, ale nebuďme jako pohan Naaman, který čekal něco složitějšího a právě kvůli tomu své uzdravení skoro minul (2. Královská 5:10-15). Nemysleme si, že je nějaký důvod pro naše neuzdravení. Ježíš neřešil, proč a jak kdo onemocněl. Raději podal lidem pomocnou ruku. Buďme si tedy Boha více vědomi a souhlasme s Ním. Buďme moudří a uvěřme Jeho slovu (1. Paralipomenon 17:23, Římanům 4:17-21, Židům 4:2). Máme celý dopis od Boha. Je to přímo Ježíšova *závěť*. Bůh je duch, který miluje člověka a chce ho uzdravit od hlavy až po paty (Skutky 3:16). Bůh potvrzuje své slovo, tak Jeho slovo směle vyhlášíme (2. Korintským 4:13, Marek 11:22-24).

Ve slovech je moc a zhmotňují se (Příslaví 18:21, Jan 1:12). Taková už je jeho podstata (Židům 11:1-3). Není to nic mystického. Stejně každý ve svém životě jsme *poslušni* slovům, kterým věříme, *jednáme* podle nich a *šíříme* je. Proč tedy nevěnovat pozornost Božím slovům? Boží slovo je světlem na naší cestu (Žalm 43:3). Ono *je životem* pro nás (Příslaví 4:18-23). Boží slovo je Boží metoda uzdravení (Žalm 107:20). Život ve zdraví je naše dědictví. Bylo nám darováno Kristovými ranami (Izaiáš 53:4-5). Studujme tedy vytrvale Boží slovo, získáme porozumění (Jozue 1:5-9, Příslaví 4:5). Když Boží slovo přijmeme, porozumíme mu a pevně ho držíme, pak přináší užitek v našich životech (Matouš 13:23, Marek 4:20, Lukáš 8:15, 1. Korintským 15:1-4). Dábel si je vědom,

že už v malém semínku Božího slova je skryt celý strom (Matouš 13:31-32). Nenechme si jím Boží slovo ukrást (Matouš 13:1-23).

Obnovme tedy svou mysl Božím slovem, aby „proudy živé vody, tekly z našeho nitra“ (Jan 7:37-39) bez překážek (Římanům 12:1-2). Naše myšlení a představy totiž limitují Boží působení skrze nás (Efezským 3:20). Přemýšlejme radostně a vítězně (Římanům 14:17). Jako Boží děti rozsuzujme každé učení na základě toho, jestli po její aplikaci budeme Ježíši více podobni nebo méně. Boží slovo potřebujeme neustále vyvyšovat. Tím se postupně mění naše životní zkušenosti (Žalm 119:89).

Křesťan nemá být člověk, který žije ve strachu z (korona)viru, ale naopak zná svého Boha a žije *pro něj* (2. Korintským 5:14-15). Netřesme se před jinými slovy, než před Božími (Daniel 11:32). Vezměme si za příklad například Johna G. Lakea (Liardon, 1999). Tento Boží muž šel sloužit do Afriky před 100 lety, když tam byla morová epidemie. Neonemocněl a naopak uzdravoval ostatní. Měl obnovenou mysl (Římanům 8:1-6). Věděl, že přešel ze smrti do života (Jan 5:24). Uvědomoval si, že je Božím synem (Jan 12:24, Římanům 8:19, Židům 2:10). Byl znovuzrozeným člověkem jako každý jeden z nás, kdo jsme v Ježíše uvěřili. Budme tedy lidmi, kteří *znají* Otce. Neboť jaký je On, taková jsme my v tomto světě (1. Janův 4:4). On je všemohoucí (Genesis 17:1). On je Uzdravitel (Exodus 15:26). Jedině jako synové dostaneme evangelium Božího království až na samý konec země (Skutky 1:8). Budme církev, která nežije ve strachu a kterou brány pekla nepřemohou (Matouš 16:18, Židům 2:15).

Nedistancujme se od naší pozice v duchovním světě, ani od našich zodpovědností a výsad s tím spjatých. Naopak aktivujme svoji vůli a zaujměme postoj nekompromisní víry v Boží slovo. Dostaňme se do bodu, kdy máme plné zuby nemocí, a rozhodněme se s nimi skončit ve svých životech i v životech všech okolo. Vyrvejme v tom a nezastavujme se. Tento postoj způsobí, že si nás Bůh může soustavně používat. Netrapme se tím, jestli máme západnímu světu s rozvinutou medicínou co dát. Zamysleme se. Jaké by to bylo důvěřovat Bohu, co se týče našeho zdraví? Nebyly by poté naše životy svobodnější? Nebyla by pak celosvětová misie církve bez překážek? Na druhou stranu, neposuzujme, zda někdo bere léky, nebo ne, raději věřme za jeho uzdravení spolu s ním.

Uchopme Boží slovo, ustanovme ho ve svém srdci a šířme ho dále (2. Korintským 4:13). Nechme Boží slovo pracovat v našich životech, ať skrze naše životy nese ovoce (Marek 4:1-20). Naslouchejme Bohu, nebojme se vykročit, vystupme na ulice, založme internetovou stránku, místnost uzdravení, nebo telefonní linku. A ukažme světu, jaký je náš Bůh! Neklamme sami sebe (Jakubův 1:22). Zastupujme zde na zemi Ježíše, tak ať to stojí za to (Židům 10:9, Žalm 40:8, Jan 16:23, Jan 17:18). Jsme povoláni být poslušní Božímu slovu (Římanům 1:5, Římanům 16:26). Šířme evangelium dále (Matouš 28:18-20). Pokud se nepohneme, Duch svatý nemá s čím pomoci (Jan 14:16, Římanům 8:26-27). Konejme tedy Boží slovo a Duch svatý nám bude pomáhat. On je náš pomocník. Začněme s tím, co už známe a Pán rozhojní vše, na co sáhne naše ruka (Jozue 1:3, Žalm 1:1-3).

1 Demontrace moci království

„Procházel celou Galilejí, učil v jejich synagogách, hlásal evangelium království a uzdravoval každou nemoc a každou slabost v lidu.“

Matouš 4:17.23

Uzdravení není odměna za poslušnost, dobrý život ani za dobré skutky. Uzdravení je dar (Efezským 2:8). Bůh je dobrý a dobré dary nám dávat chce (Lukáš 11:5-13). Uzdravením se nemoc, skutek Dábla, ruší (Jan 10:10, 1. Janův 3:8). Uzdravení je vojenský akt Božího království vůči pravomoci temnoty (Matouš 24:14, Koloským 1:13-14). Uzdravením se dokazuje Boží království. Nakonec se Ježíšovi a Boží vládě podřídí vše (1. Korintským 15:20-28).

Paralelní příběh: Lukáš 4:14-15

Řecká slova:

- **učit** – G1321 – *didaskó* – učit, poučovat, chovat se jako učitel; vštěpovat učení, vysvětlovat
- **uzdravovat** – G2323 – *therapeuó* – sloužit, konat službu, uzdravit, vyléčit, obnovit ke zdraví
- **každý** – G3956 – *pás* – individuální, každý, každého, každého druhu, všechno
- **nemoc** – G3554 – *nosos* – nemoc, choroba, onemocnění
- **slabost** – G3119 – *malakia* – slabost, choroba, neduživost, nemohoucnost, churavost, vyčerpání

2 Uzdravovat všechny

„Pověst o něm se roznesla po celé Sýrii. Přinesli k němu všechny nemocné, kteří byli sužováni rozličnými nemocemi a trápeními, démonizované, náměsíčné i ochrnuté a on je uzdravil. Šly za ním veliké zástupy z Galileje, Dekapole, Jeruzaléma, Judska i Zajordání.“

Matouš 4:24-25

Ježíš uzdravoval všechny bez rozdílu. Ne jen některé. Bůh nikomu nestrání (Římanům 2:11). Bohu se nálada nemění (Jakubův 1:17). Ježíš a apoštolové neustále používají výrazy „každý“ a „všichni“. Bůh není Zeus, ale náš Otec. Bible je napsaná, aby lidé *věřili* v Boží moc nemající limity. Přijměme to i my pro sebe. Bůh chce být Otcem a Uzdravitelem pro každého z nás.

Řecká slova:

- **sužovaný** – G2192 – *echó* – mít, držet, vlastnit, nacházet se ve stavu, být těsně připojen k někomu (přátelství, manželství, služba, povinnost)
- **drženi** – G4912 – *synechó* – držet dohromady; stlačit k sobě; tlačit z každé strany; úplně držet; držení prací, učením slova
- **trápení** – G931 – *basanos* – prubířský kámen, nástroj na mučení, mučit, akutní bolesti, trápení
- **démonizovaný** – G1139 – *dajmonizomaj* – být pod vlivem démona, být posedlý démonem
- **náměsíčný** – G4583 – *seléniazomaj* – být náměsíčný, trpět epilepsií; epileptik

Poznámky: _____

Svědectví: V červnu 2018 ke mně Pán promluvil, abychom v létě udělali menší evangelizace v Liberci, Hradci Králové a Plzni. Pojmenovali jsme je Connect Start-upy. Bývalo nás okolo deseti, půlka lidí byla z Connectu, druhá půlka místních. Cílem bylo, aby lidé viděli, že Pán koná i skrze ně. A opravdu několik lidí vidělo uzdravení pod svýma rukama poprvé v životě. Například v Liberci jsme s naším kamarádem Jáchymem v obchodním centru Forum oslovili člověka s jednou kratší nohou. Svolil k modlitbě, posadil se na lavičku a v klidu se věnoval své zmrzlině. S Jáchymem jsme zatím uvolňovali Boží moc do jeho nohy. Cítil jsem pod rukama, jak se kratší noha chvěje. Nakonec obě nohy byly stejně dlouhé. Uzdravený je hned zkoušel a překvapeně začal hledat skryté kamery. Navečer nás pozval do hospody, kde jsme mohli svědčit jeho dvěma kamarádům s jejich dětmi. Modlili jsme se i za dalšího z nich, který nevěřil uzdravení a odmítal Boha. Nicméně nemohl popřít, že i jemu bolest z kolene o něco ustoupila. Je to Boží dobrota a milost, co získává lidi.

3 Znáť Boha

„Ne každý, kdo mi říká: ‚Pane, Pane‘, vejde do království Nebes, ale ten, kdo činí vůli mého Otce, který je v nebesích. Mnozí mi v onen den řeknou: ‚Pane, Pane, což jsme tvým jménem nepro-rokovali a tvým jménem nevyháněli démony a tvým jménem ne-učinili mnoho mocných činů?‘ A tehdy jim vyznám: ‚Nikdy jsem vás neznal. Odejděte ode mne, činitelé nepravosti.‘ Každý, kdo slyší tato má slova a činí je, bude tedy podoben muži prozíravému, který postavil svůj dům na skále.“

Matouš 7:21-24

I když mluvíme o službě uzdravení, která funguje na principech (Exodus 17:8-13), nesmíme zapomínat, že nejdůležitější ze všeho je Boha znát. Znáť Jeho srdce, myšlenky, touhy (Žalm 31:17).

Paralelní příběh: Lukáš 6:46-49

Řecká slova:

- **vůle** – G2307 – *theléma* – co si někdo přeje, nebo je pevně rozhodnutý, odhodlaný, aby bylo vykonáno; Boží vůle požehnat lidstvo skrze Krista; co si Bůh přeje, aby bylo vykonáno námi; vůle, výběr, volba, sklon, touha, silné přání; potěšení
- **znát** – G1097 – *ginósko* – naučit se, získat znalost ne jen intelektem, ale vnímáním; cítit; rozumět, znát, zamilovat si; porozumět, být obeznámen; idiom pro pohlavní styk
- **odejít** – G672 – *apochóreo* – odejít, opustit, odloučit se

- **od** – G575 – *apo* – oddělení (od celku, místem); oddělení původu, příčiny; stav oddělení; jakýkoliv druh oddělení, kde je zrušeno společenství dvou
- **nepravost** – G458 – *anomia* – stav bezprávi z důvodu neznalosti, nebo porušení; opovržení, pohrdání zákonem, nepravost, špatnost; člověk nezákonný, hříšný

Poznámky: _____

Svědectví: Jedno pondělní ráno před úterní connectovou evangelizací mi Pán oznámil, že se mám přede všemi lidmi z Connectu modlit za něčí uzdravení. Oba dny jsem zápasil s tím, jaké to bude, až se člověk neuzdraví a veřejně se „ztrapním“. V úterý večer jsem se po kamarádově kázání zeptal, jestli někdo nemá nějakou bolest. Přihlásila se jedna slečna s bolestí v noze. Spolu s kamarádem-kazatelem jsme bolesti přikázali, aby odešla. Celou tu dobu mi v hlavě běželo „To nebude fungovat.“ Bolest ale odešla a slečna se, nyní již bez problémů, zúčastnila evangelizace. Takovými myšlenkami nás Satan pokouší k pochybování o Božím slově. Pochybnosti i víra souvisí s naším konečným jednáním. Jednejme tedy ve víře v Boží slovo.

4 Mluvit v pravomoci

„I vešli do Kafarnaum. Hned v sobotu vstoupil do synagogy a učil. Byli ohromeni jeho vyučováním, neboť je učil jako ten, kdo má pravomoc, a ne jako učitelé Zákona. V jejich synagoze byl právě člověk s nečistým duchem. Vykřikl: ‚Co je ti po nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi nás zničit? Znáš mě, vím, kdo jsi: Ten Svatý Boží.‘ Ježíš mu pohrozil: ‚Umlkni a vyjdi z něho.‘ A ten nečistý duch jím zalomcoval, zvolal silným hlasem a vyšel z něho. Všichni užasli, takže se dohadovali mezi sebou, říkajíce: ‚Co to je? Nové učení! S pravomocí dokonce přikazuje nečistým duchům, a poslouchají ho!‘ A pověst o něm se hned rozšířila [všude] po celém okolí Galileje.“

Marek 1:21-28

Ježíš byl příkladem člověka vyučeného Duchem svatým. Jedním z průvodních znaků toho bylo, že mluvil a jednal v autoritě (Matouš 7:28-29, Skutky 7:22). Projevovalo se to například tím, že nehrozil a nenapomínal slovem „napomínám“, ale vyjádřil, co chce, aby se dělo (Marek 4:39). Stejně tak nežehnal ani neproklínal slovy „žehnám“ a „proklínám“, ale slovy, která to vyjadřují (Genesis 1:28, Genesis 32:27-29, Přísloví 18:21, Marek 11:12-14). I my se takovými staňme. Poddávejme se Bohu a nechme se jím vyučovat, ať jsme mu stále podobnější (Jan 6:45, 1. Korintským 2:13, 1. Janův 2:27).

Paralelní příběh: Lukáš 4:31-37

Řecká slova:

- **nečistý** – G169 – *akathartos* – neočištěný, nečistý (morálně – myšlenky, život; ceremoniálně); smilný, neřestný, chlípný
- **duch** – G4151 – *pneúma* – Duch svatý, duch člověka, pohyb větru, duch; dech; nikdy se nevztahuje k odosobněné síle
- **umlknout** – G5392 – *fimoó* – zavřít ústa, umlčet, utichnout, zůstat beze slov
- **vyjít** – G1831 – *ekserchomaj* – vyjít z, přijít z (místa, shromáždění), vyjít z pod něčí moci, vyjít před veřejnost; učinit známým (zprávu, klepy); rozšířit; zaniknout
- **z** – G1537 – *ek* – z, ven, pryč z; kvůli; za

Svědectví: V létě 2016 jsem jel se svým tátou domlouvát svou a Stančinu svatbu na Slovensko. Zastavili jsme na poslední benzince Shell v Čechách. Šel jsem si odskočit. Po cestě k autu jsem viděl postarší Romku na lavičce. Pán mi řekl, že potřebuje slyšet evangelium. Modlil jsem se, ať za ní pošle nějakého služebníka. Pán mi řekl, že posílá mě. Šel jsem tedy za ní. Krátce jsem jí řekl evangelium a pak jsem odešel. Než jsme odjeli, přišla sama za námi ještě jednou. Dali jsme jí Bibli a peníze a převezli jsme ji přes hranice na Slovensko. V autě jsem ji vedl k Pánovi. Svěřila se, že Bůh ji už jednou zachránil život, když se málem utopila. Vedl jsem ji tedy k přijetí Ježíše jako Pána. A protože mě paní při konverzaci a modlitbě špatně slyšela, po vystoupení z auta jsem jí položil ruku na ucho a chtěl uzdravit tu nemoc. Místo promluvení k nemoci jsem řekl, ať z ní vyjde démon. Paní začala cítit Boží přítomnost po celém těle a začala slyšet na obě uši.

5 Boží vůle

„Když sestoupil z hory, vydaly se za ním velké zástupy. A hle, přišel malomocný, klaněl se mu a říkal: ‚Pane, chceš-li, jsi mocen mne očistit.‘ On vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: ‚Chci, buď očištěn.‘ A hned byl očištěn od svého malomocenství. Ježíš mu řekl: ‚Hleď, abys o tom nikomu neřekl. Ale jdi, ukaž se knězi a obětuj dar, který Mojžíš přikázal, jim na svědectví.‘“

Matouš 8:1-4

Ježíš nám přišel zjevit Boha Otce (Jan 1:18, Efezským 3:14-15). Jako Boží Syn nám Ježíš jasně zjevuje Otcovu vůli i ohledně uzdravení (Jan 5:19-21). Nyní již není otázka, zdali je uzdravení Boží vůle, nebo ne. Otcova vůle je, aby všichni byli zdraví. Je to jeho vůle, jeho přirozenost (Zj 22:2). Je jednoduše takový. On je vzkříšení i život (Jan 11:25).

Paralelní příběh: Marek 1:40-45, Lukáš 5:12-16

Řecká slova:

- **chtít** – G2309 – *theló* – chtít, mít v mysli, zamýšlet; být odhodlán, být rozhodnut, mít záměr; toužit, přát si, milovat; mít zálibu v, mít potěšení v; rozhodnout
- **moci** – G1410 – *dynamaj* – být schopen; mít moc (díky schopnostem, stavu mysli, okolnostem); být způsobilý, být mocen; mít právo
- **očistit** – G2511 – *katharizó* – udělat čistým, očistit (nádobí, od malomocenství, od hříchu, zkaženosti); prohlásit za čistého; posvětit očistěním, posvětit, oddat se

- **hned** – G2112 – *eutheós* – rovnou, ihned, okamžitě
- **malomocenství** – G3014 – *lepra* – malomocenství; nejvíce pohoršující, protivná, nebezpečná kožní nemoc postupně pokrývající celé tělo; kožní nemoc

Poznámky: _____

Svědectví: V době, kdy jsem s uzdravováním začínal, jsem jednou šel okolo Hlavního nádraží v Praze. Byl jsem tehdy docela frustrovaný, protože dva lidé odmítli modlitbu za uzdravení. V tom mi Duch svatý řekl: „Soustřeď se na mě.“ Zbystřil jsem a v ten moment jsem koutkem oka zahlédl mohutného člověka močícího v křoví. Duch svatý mi v ten moment řekl: „Má problémy s prostatou.“ Zastavil jsem se. Když muž vylezl z křoví, zastavil se u druhého, podobně velkého muže. Když už jsem se pomalu vzdal, rozdělili se. „Můj člověk“ si šel sednout za volant taxíku. To byla moje chvíle. Přišel jsem k okénku. Zeptal se, kam to bude. Já na to: „Nikam, ale Bůh mi řekl, že máte problémy s prostatou. Je to pravda?“ Se slzami v očích odvětil, že je a že se za to už dlouho modlí. Modlil jsem se za něho a nechal jsem ho odjet. Bůh chce, abychom byli vyslyšenými modlitbami druhých lidí.

6 Řekni slovo

„Když vešel do Kafarnaum, přistoupil k němu jeden setník a prosil ho: ‚Pane, můj sluha leží doma ochrnutý a hrozně trpí.‘ [Ježíš] mu řekl: ‚Já přijdu a uzdravím ho.‘ Setník však odpověděl: ‚Pane, nejsem hoden, abys vstoupil pod mou střechu; ale řekni jen slovo, a můj sluha bude uzdraven. Vždyť i já jsem člověk postavený pod pravomocí a mám pod sebou vojáky; a řeknu-li tomuto: ‚Jdi‘, on jde; řeknu-li jinému: ‚Přijď‘, přijde; a řeknu-li svému otroku: ‚Udělej toto‘, pak to udělá.‘ Když to Ježíš uslyšel, podivil se a řekl těm, kteří ho následovali: ‚Amen, pravím vám, takovou víru jsem v Izraeli nenašel u nikoho. Pravím vám, že mnozí přijdou od východu i západu a budou stolovat s Abrahamem, Izákem a Jákobem v království Nebes; avšak synové království budou vyvrženi do nejzazší temnoty; tam bude pláč a skřípění zubů.‘ I řekl Ježíš setníkovi: ‚Jdi, [a] staň se ti, jak jsi uvěřil.‘ A v tu hodinu byl [jeho] sluha uzdraven.“

Matouš 8:5-13

Setník rozpoznal jeden z aspektů víry, který z Ježíšova života byl patrný – podřízenost Bohu. A toto by mělo být patrné i na našem životě (Jakubův 4:6-7, 1. Královská 17:1-18:2). Když už si lidé byli jisti, že je Boží vůlí uzdravit, setník navíc porozuměl tomu, že Ježíšovi stačí říct jen slovo, aby byl člověk uzdraven. V duchovním světě totiž prostor nehraje roli. Nakonec právě toto Ježíš vyzdvihuje – že Boží dítě má autoritu nad nemocí. Jako králové mluvíme v pravomoci (Kazatel 8:4). Byli jsme k tomu Bohem v Jeho svrchovanosti stvořeni (Genesis 1:26). Víra je spjata s autoritou (Marek 4:39-41). Autorita je něco daného, svěřeného, ne cítěného

(Matouš 28:18-20). Autoritu máme, i když ji necítíme. Můžeme si sami sebe představit jako „duchovní policisty“, kteří dohlížíjí na pořádek. Kristus je naše uniforma (Galatským 3:27) a zastupujeme naši nebeskou vládu, která stojí za námi (2. Korintským 5:20). Bůh je Bohem víry (2. Korintským 4:13) a chce, abychom žili podle toho, komu věříme.

Paralelní příběh: Lukáš 7:1-10

Řecká slova:

- **hrozně** – G1171 – *dejnós* – hrozně, strašně, děsně, krutě
- **trpět** – G928 – *basanizó* – mučit, sužovat těžkými bolestmi, být uštvaný, vyčerpaný; být zmáhán, zmítán; namáhat se; trápit duši nezákonnými činy; testovat prubířským kamenem
- **věřit** – G4100 – *pisteuó* – být přesvědčený; vložit důvěru, svěřit věc někomu; být pověřen; uznání faktu, události
- **stát se** – G1096 – *ginomaj* – stát se, začít existovat, přihodit se, objevit se v historii, být udělaný, dokončený (o provedených, způsobených zázracích)
- **uzdraven** – G2390 – *iaomaj* – vyléčit, učinit zdravým (bez chyby, hříchu, přinést spasení)

Poznámky: _____

7 Vzkládání rukou

„Když Ježíš přišel do Petrova domu, uviděl, že jeho tchyně leží a má horečku. Dotkl se její ruky a horečka jí opustila; i vstala a obsluhovala ho.“

Matouš 8:14-15

Ježíš uzdravoval všechny, nemocné horečkou, malomocné i demonizované. Nedělal v tom rozdíly, nemoc jako nemoc, hřích jako hřích. Když se čehokoliv dotýkáme, předáváme tím svoji DNA. Stejně tak to platí při uzdravování. Žije v nás všemohoucí Bůh, který je Uzdravitel, a tak necháváme jeho otisk všude, kam sáhne (Skutky 2:22, Skutky 19:11). Je to fakt. Buď věříme, že se nic neděje, když vzkládáme ruce, nebo věříme, že se něco děje (Židům 6:1-2). Věřme tedy Písmu (Jan 7:17, Jan 7:37-39).

Paralelní příběh: Marek 1:29-31, Lukáš 4:38-39

Řecká slova:

- **mít horečku** – G4445 – *pyressó* – být nemocný s horečkou
- **dotknout se** – G680 – *haptomaj* – držet se, dotknout se, napadnout; dodržovat
- **ruka** – G5495 – *chejr* – (mocná) ruka, Boží ruka; moc, vláda
- **horečka** – G4446 – *pyretos* – horečka
- **opustit** – G863 – *afijémi* – propustit; poslat pryč (při rozvodu); nebat; opomenout, odpustit; nebránit, připustit

8 Je to v oběti

„Když nastal večer, přinesli k němu mnoho démonizovaných; i vyhnal duchy slovem a všechny nemocné uzdravil, aby se naplnilo, co bylo řečeno skrze proroka Izaiáše: „On sám naše slabosti vzal a nemoci nesl.““

Matouš 8:16-17

Nemoc nikdy nepatřila do původního řádu věcí (Římanům 5:12). I proto Bůh poslal svého Syna, aby zaplatil za naše nemoci, stejně jako za hříchy (1. Petrův 2:24-25). Jedině uzdravení všech naplnilo proroctví o Mesiáši (Izaiáš 53:4-5). A jediné uzdravení všech naplní Izaiášovo proroctví i dnes.

Paralelní příběh: Marek 1:32-34, Lukáš 4:40-41

Řecká slova:

- **naplnit** – G4137 – *pléroó* – naplnit, učinit plným; úplný, dokončený; zrealizovat, přinést v účinnost (proroctví, zaslíbení); přinést do konce, dosáhnout, provést, uskutečnit; naplnit; přijmout naplnění
- **skrze** – G1223 – *dia* – skrze (místo, čas, prostředek); kvůli, pro, z důvodu, z ohledu, protože, na účet čeho
- **vzít** – G2983 – *lambanó* – vzít, vzít do ruky; vzít své vlastní, učinit svým vlastním, vzít vlastnictví; přijmout, přijmout nabízené; vybrat; nabýt, získat; být potrestán
- **slabost** – G769 – *astheneja* – nedostatek síly, slabost, neduživost, slabost těla (přirozená, nemoc), i duše (porozumět,

odolat zkaženým touhám, snášet soužení, dělat věci velké a slavné); duch způsobující nemoc

- **nést** – G941 – *bastazó* – dát se dohromady, přijmout za účelem nést, nést něco tíživého, vydržet, snést, odnést pryč; krást, zpronevěřit

Poznámky: _____

Svědectví: V letech 2018 a 2019 jsme jeli s kamarády vždy na týdenní roadtrip po českých městech. Cílem bylo po vzoru 10. kapitoly Matoušova a Lukášova evangelia kázat evangelium a uzdravovat nemocné. Na cestu jsme se vydali bez peněz, platebních karet a jídla. Spoléhali jsme na Boha, že nás zaopatří. První rok jsme byli ve čtyřech lidech, druhý v deseti. Pán mocně konal, staral se o nás a dohromady za oba roky jsme viděli přes sedmdesát zlepšení nebo úplných uzdravení přímo na ulici a něco mezi třiceti a čtyřiceti obrácenými lidmi. Jedno z uzdravení ze Sázavy jsem zažil právě se svým spoluautorem Tomem. Šli jsme po ulici a přes plot jsme viděli staršího muže, jak stříká rostliny na zahradě a špatně hýbe kolenem. Říkal, že byl celý život zedník, tudíž má následky z práce. Bez položení rukou jsme kolenu přes plot třikrát přikázali, až jím pán mohl hýbat jako tím druhým. Chvála Bohu, že jeho obět je větší než to, čím jsme si v životě prošli.

9 Jasný cíl

„Časně ráno, ještě za tmy, vstal a vyšel ven; odešel na opuštěné místo a tam se modlil. Šimon a ti, kteří byli s ním, se pustili spěšně za ním. Když ho našli, řekli mu: ‚Všichni tě hledají.‘ Říká jim: ‚Pojďme jinam, do sousedních městeček, abych i tam hlásal evangelium, neboť kvůli tomu jsem vyšel.‘ A hlásal evangelium v jejich synagogách po celé Galileji a vyháněl demony.“

Marek 1:35-39

Ježíš sloužil lidem, ale byl stále zaměřený na cíl. Uzdravil všechny na jednom místě a šel kázat a uzdravovat všechny jinam. Podobné příběhy jsou známé i o Johnu G. Lakeovi (Liardon, 1999).

Paralelní příběh: Matouš 8:18-22, Lukáš 4:42-44

Řecká slova:

- **opuštěný** – G2048 – *erémos* – osamělý, opuštěný, izolovaný, neobydlený (o místě, osobě); poušť, pustina
- **hlásat** – G2784 – *kéryssó* – být posel; jednat jako posel formálně, vážně, s autoritou tak, že poselství musí být slyšeno a poslechnuto; hlásat, kázat, oznámit, zvěstovat; veřejně vyhlásit něco, co se stalo
- **celý** – G3650 – *holos* – všechno; úplně; celý; v celku
- **vyhánět** – G1544 – *ekballó* – vyhnat, poslat pryč (člověka, démona); donutit odejít (násilně, nebo nenásilně); rozeslat, rozšířit; odstranit, vynechat; vyhodit
- **démon** – G1140 – *dajmonion* – démon, zlý duch; nadpřirozená moc, božstvo, bůh, duch menší než Bůh

10 Dunamis

„A když se dostal na druhou stranu do krajiny Gadarenských, setkali se s ním dva démonizovaní, kteří vyšli z hrobů. Byli velmi nebezpeční, takže tou cestou nemohl nikdo projít. A hle, zakřičeli: ‚Co je ti po nás, [Ježíši,] Synu Boží? Přišel jsi sem, abys nás trýznil před ustanoveným časem?‘ Daleko od nich se páslo stádo mnoha vepřů. Démoni ho prosili: ‚Jestliže nás vyháníš, pošli nás do toho stáda vepřů!‘ Řekl jim: ‚Jděte!‘ Oni vyšli a odešli do vepřů; a hle, celé stádo [vepřů] se zřítilo po svahu do moře a zahynulo ve vodách. Pasáci utekli, a když přišli do města, vyprávěli všechno, i to o těch démonizovaných. A hle, celé město vyšlo naproti Ježíšovi; a když ho spatřili, poprosili ho, aby odešel z jejich území.“

Matouš 8:28-34

Lidé se často démonizovaných bojí. Démoni se tváří mocně, ale nezapomínejme, že ten který je v nás, je větší (1. Janův 4:4). To znamená, že z nikoho mít strach nemusíme. Duch svatý se dokáže projevit ještě více než démoni. Jsme světlo světa a Pán Ježíš chce zářit skrze nás (2. Korintským 4:6-7). V tomto příběhu s legií démonů je odhalena i další věc. Tento svět nás učí, že na vše musíme být specialisté. Potřebujeme konkrétně vědět, v čem je problém, a pak to řešit. Snažíme se zjistit všechny detaily. Boží moc naopak funguje jako dynamit – promluvíme ve víře s určitým záměrem a ten se pak naplní (Marek 11:22-24, Skutky 1:8, 2. Tesalonickým 1:11). Navíc můžeme vidět, že osvobozený člověk chtěl následovat Ježíše, ale ten ho poslal pryč, aby kázal evangelium. Nebudme úzkoprsí. Rozšiřujme tedy Boží království, ne svoji službu.

Paralelní příběh: Marek 5:1-20, Lukáš 8:26-39

Řecká slova:

- **velmi** – G3029 – *lian* – velmi, velice, značně, zcela, nesmírně, nesmírně za každou mez, úplně
- **nebezpečný** – G5467 – *chalepos* – obtížný, těžký; těžko proveditelný, uchopitelný, přístupný, snesitelný; znepríjemňující život; nebezpečný, drsný, krutý, nelítostný; zuřivý, brutální, barbarský
- **moci** – G2480 – *ischyó* – být silný (fyzicky, zdravý), mít moc, být schopný, být silou, vyvinout sílu; třímat, užívat moc; užitek, přínos; hodit se
- **ustanovený čas** – G2540 – *kajros* – ustanovená míra, měřítko času; pevný čas, určitý čas; příležitost, pravý čas; limitovaný časový úsek, období
- **prosit** – G3870 – *parakaleó* – požadovat, domáhat se; svolat, povolat; pokárat, napomenout; povzbudit, posílit, vyučovat, učit; těšit se, radovat se

Poznámky: _____

11 Potvrdit učení

„Ježíš vstoupil na loď, přeplavil se a přišel do svého města. A hle, přinášeli k němu ochrnutého, položeného na lůžku. Když Ježíš uviděl jejich víru, řekl ochrnutému: ‚Bud dobré myslí, synu, odpouštějí se ti hříchy.‘ A hle, někteří z učitelů Zákona si řekli: ‚Ten člověk se rouhá!‘ Ježíš uviděl jejich myšlenky a řekl: ‚Proč smýšlíte ve svých srdcích zle? Vždyť co je snadnější? Říci: »Odpouštějí se ti hříchy«, nebo říci: »Vstaň a chod«? Abyste však věděli, že Syn člověka má pravomoc odpouštět na zemi hříchy. . . ‘ Tu řekne ochrnutému: ‚Vstaň, vezmi své lůžko a jdi do svého domu.‘ A on vstal a odešel do svého domu. “

Matouš 9:1-7

Ježíš boří všechny naše mýty a tradice, co se týče uzdravování. Zde použil uzdravení pro potvrzení svého učení o odpuštění hříchů (1. Korintským 4:19-20). Ježíš konstatuje, že je stejně lehké odpuštění hříchů jako uzdravit nemocného. Smíření s Bohem přináší uzdravení (2. Paralipomenon 30:18-20). Nemoc je pro naše tělo soužení stejně jako hřích pro duši. Z obojího nás Pán Ježíš vysvobodil (Římanům 8:1-2). Pro uzdravení i odpuštění se dokonce někdy používá stejné řecké slovo. Bůh na rozdíl od Dávla zapomíná na naše přestoupení (Jeremijáš 31:34, Efezským 6:11).

Paralelní příběh: Marek 2:1-11, Lukáš 5:17-25

Řecká slova:

- **přinést** – G4374 – *prosferó* – přinést, přivést; prezentovat někoho, něco; být přinesen; být obětován; setkávat se

- **ochrnutý** – G3885 – *paralytikos* – chromý, ochrnutý, invalidní; trpět ochrnutím nervů na jedné straně těla
- **položený** – G906 – *balló* – házet, vrhat; položit, vložit, uvrhnout; uložit, nalít (vodu)
- **dobrá mysl** – G2293 – *tharseó* – být dobré mysli, dobrého přesvědčení; mít dobrou náladu; mít důvěru, vzchopit se, vzmužit se
- **lehčí** – G2123 – *eukopóteros* – s lehkou prací, lehký

Poznámky: _____

Svědectví: Naším dalším zvykem v posledních letech se stala služba na ezoterických festivalech. Množství lidí hledajících pravdu končí ve spárech čarodějnictví a okultismu, protože v křesťanství nevidí žádnou moc. Sloužíme tedy lidem Boží mocí skrze jméno Ježíše Krista na těchto místech. Z posledního dne třídního Ezo festivalu v Praze ze září 2019 je následující svědectví. Přišla za námi jedna paní, protože předešlý den byl skrze službu Ducha svatého uzdravený její manžel. Dříve na něj zkoušela své Reiki praktiky ale bezvýsledně. Proto si i ona přišla pro uzdravení z bolesti hlavy. Kamarád Jakub krátce uvolnil Boží moc a bolest byla pryč. Lidé na Ezo festivalech věří všemu možnému, zlepšení na místě zde pocítil téměř každý, za koho jsme se modlili. Celkově jsme za léto 2019 viděli s lidmi z Connectu přes 100 zlepšení, nebo uzdravení na místě. Třetinu na Roadtripu, třetinu při službě po českých sborech a třetinu právě na tomto ezoterickém festivalu.

12 Pravomoc lidí

„Když to uviděly zástupy, zmocnil se jich strach a vzdaly chválu Bohu, který dal lidem takovou pravomoc.“

Matouš 9:8

Ježíš neuzdravoval, protože byl Bůh. Pravomoc uzdravovat dal Bůh lidem. Tak obnovujme svou mysl a rozumějme, že jako Boží děti – nová stvoření jsme na zemi, abychom rušili Ďáblovo skutky (2. Korintským 5:14-21, 1. Janův 3:8), a reprezentovali Boží zájmy a ne svoje (Matouš 16:23, Filipským 2:1-11).

Paralelní příběh: Marek 2:12, Lukáš 5:26

Řecká slova:

- **strach se zmocnil** – G2296 – *thaumazó* – divit se, podívat se, lámat si hlavu; žasnout, mít v obdivu; být obdivován
- **vzdát chválu** – G1392 – *doksazó* – myslet, připustit, chválit, opěvovat, oslavovat, ctít; odít se nádherou, vznešeností
- **dát** – G1325 – *didómi* – dát, dát něco někomu; dát z vlastní vůle, dodat; dát někomu jako jeho vlastní (něco, někoho); přenechat, svěřit; poskytnou místo, příležitost; garantovat
- **lidé** – G444 – *anthrópos* – lidská bytost, všeobecně každý člověk; muž
- **pravomoc** – G1849 – *eksúsia* – moc volby, svoboda dělat „jak jednoho těší“, nechat povolení; fyzická, mentální síla; autorita, nositel moci; znak autority; pravomoc, vláda

13 Vstup do duchovní reality

„Když se Ježíš přeplavil [v lodi] opět na druhou stranu, shromáždil se k němu velký zástup; a byl u moře. A [hle], přišel jeden z představených synagogy, jménem Jairos. Když Ježíše spatřil, padl k jeho nohám a velmi ho prosil: ‚Má dceruška umírá! Pojď a vlož na ni ruce, aby byla zachráněna a ožila.‘… Zatímco [Ježíš] ještě mluvil, přišli z domu představeného synagogy a říkali: ‚Tvá dcera zemřela; proč ještě obtěžuješ Učitele?‘ Ale Ježíš neposlechl to, co říkali, a řekl představenému synagogy: ‚Neboj se, jen věř!‘ A nedovolil nikomu s ním jít, kromě Petra, Jakuba a Jakubova bratra Jana. Přišli do domu představeného synagogy a Ježíš viděl rozruch a ty, kteří velice plakali a hlučně naříkali. Vešel a řekl jim: ‚Proč se rozrušujete a pláčete? To dítě nezemřelo, ale spí.‘ I posmívali se mu. Ale on všechny vyhnal a vzal s sebou otce a matku dítěte i ty, kteří byli s ním, a vešel tam, kde bylo dítě. Uchopil ruku dítěte a řekl mu: ‚Talitha kúm‘, což přeloženo znamená: ‚Děvče, říkám ti, vstaň!‘ A děvče ihned vstalo a začalo chodit; bylo jí dvanáct let. A zmocnil se jich [ihned] veliký úžas. Ježíš jim důrazně nařídil, aby se to nikdo nedověděl, a řekl, aby jí dali najíst.“

Marek 5:21-23.35-43

Ježíš je pokoj (Efezským 2:14). Šel uzdravit umírajícího, ale protože se po cestě zdržel, člověk umřel. Ježíše to nevyvedlo z míry (Izaiáš 26:3, Izaiáš 28:16) a ještě otce zemřelé povzbudil, aby se nevzdával. Nakonec vyhnal ty, kteří zesnulou oplakávali, a vzkřísil ji. Někdo na Božím slově stát musí a Ježíš nám ukazuje, ať jsme to my pro druhé lidi (1. Královská 17:8-16). Vždy věříme nějakým slovům, tak proč ne těm Božím (Římanům 4:17-25)?

Paralelní příběh: Matouš 9:18.23-26, Lukáš 8:40-42a.49-56

Řecká slova:

- **hle** – G2400 – *idú* – hle!, kupodivu!; uvidět, spatřit
- **spatřit** – G1492 – *ejdó* – vidět, vnímat očima, smysly; rozpoznat, odhalit, vědět; mít vědomost, znalost; být zručný v něčem; dávat pozor, věnovat pozornost
- **umírat** – G2079 – *eschatós* – nejzazší, krajní, být v koncích; být v posledním tažení, na hraně smrti
- **zachránit** – G4982 – *sózó* – zachránit, spasit, uzdravit; udržet v pořádku a v bezpečí, zachránit z nebezpečí zničení, zachovat, zachránit z utrpení (z nemoci)
- **žít** – G2198 – *zaó* – žít, dýchat, být mezi živými; být silný, plný sil, plný života; živé vody; ožít, vrátit se k životu

Poznámky: _____

14 Kdo ustanovuje čas?

„Ježíš odešel s ním. Následoval ho velký zástup a tlačili se na něho. A byla tam žena, která měla dvanáct let krvotok. Mnoho vytrpěla od mnoha lékařů a vynaložila všechny své prostředky, nic jí to však neprospělo, ale spíše jí bylo hůře. Když uslyšela o Ježíši, přišla v zástupu zezadu a dotkla se jeho šatu. Neboť si říkala: ‚Jestliže se dotknu třeba jen jeho šatů, budu zachráněna.‘ A hned vyschl pramen její krve a pocítila na těle, že je uzdravena ze svého trápení. Ježíš hned v sobě rozpoznal tu moc, která z něho vyšla, otočil se v zástupu a řekl: ‚Kdo se dotkl mých šatů?‘ Jeho učedníci mu řekli: ‚Vidíš, jak se na tebe zástup tlačí, a říkáš: Kdo se mne dotkl?‘ Ježíš se rozhlížel, aby spatřil tu, která to učinila. Žena se ulekla, a protože věděla, co se jí stalo, s třesením přišla a padla před ním a řekla mu celou pravdu. A on jí řekl: ‚Dcero, tvá víra tě zachránila. Jdi v pokoji a buď uzdravená ze svého trápení.‘“

Marek 5:24-34

Bůh je často poslední nadějí lidí a Ježíš si toho byl vědom. Žena s krvotokem byla podle Zákona nečistá (Leviticus 15:19-33) a Bůh jí ani neřekl, že bude uzdravená. Ona sama přemýšlela nad Písmem (Zacharjáš 8:23, Malachijáš 3:20), uvěřila slovu a ve víře přišla a dotkla se Ježíše. Vidíme, že ona sama určila čas svého uzdravení (Marek 11:22-24). To je důležitá myšlenka víry v Boha. Nejsme jen loutky, ale spolupracovníci Boží (Exodus 8:5-9, Exodus 8:25-27). Pavel říká věřícím, že „Hle, nyní je nanejvýš vítaný čas, hle, nyní je den záchrany.“ (2. Kor 6:1-2). Ustanovme tedy uzdravení na dnes a nevzdalujme se od toho. Vzít Boží slovo jako Boží slovo a postavit se na něj, je den odpočinku (2. Korintským

1:20, Židům 4:1-16, Židům 10:36). Ježíš má veškerou autoritu na nebi i na zemi. Dábel má sice jisté schopnosti, ale autoritu nemá žádnou (Matouš 28:18, Jan 10:10).

Paralelní příběh: Matouš 9:19-22, Lukáš 8:42b-48

Řecká slova:

- **tlačit se** – G4918 – *synthlibó* – stlačit, tlačit k sobě, tlačit ze všech stran
- **tok** – G4511 – *rhysis* – tok, proud; neustále tekoucí
- **krev** – G129 – *haíma* – krev lidská, zvířecí; prolitá krev (násilím, vraždou), sídlo života
- **trápení** – G3148 – *mastiks* – bič, bičování; neduh, pohroma, mor, epidemie, zamoření, neštěstí
- **rozpoznat** – G1921 – *epiginóskó* – důkladně poznat, být skrz naskrz obeznámen; vědět přesně; rozpoznat (slyšením); vnímat, kdo osoba je; vědět (vnímat, rozumět, zjistit)

Poznámky: _____

15 Nevíra tě nezastaví

„Vyšel odtamtud a přišel do své vlasti; jeho učedníci ho doprovázeli. Když nastala sobota, začal učit v synagoze. A mnozí, kteří ho slyšeli, byli ohromeni a říkali: ‚Odkud to tento člověk má? Jaká je to moudrost, která mu byla dána? A jaké mocné činy se dějí skrze jeho ruce! Není to ten tesař, syn Marie a bratr Jakuba, Josese, Judy a Šimona, a nejsou jeho sestry zde s námi?‘ A pohoršovali se nad ním. Ježíš jim říkal: ‚Prorok není beze cti, leda ve své vlasti, mezi svými příbuznými a ve svém domě.‘ A nemohl tam učinit žádný mocný skutek, jen na několik neduživých vložil ruce a uzdravil je. A divil se pro jejich nevěru.“

Marek 6:1-6

Ježíš byl vyučen moudrosti shůry (Jakubův 3:13-18). Věděl tedy, že má-li víru v Boha, nikdo ho nemůže zastavit. Lásku nemůže nic zastavit (1. Korintským 12:31-13:1). Ježíš uzdravoval i přes nevíru ostatních, i když v menším měřítku. Když ho lidé přijímali, zpráva se roznesla a přinášeli nemocné odevšad. Ne tak v jeho rodném městě, tudíž nemocných tam uzdravil jen několik. Navíc můžeme vidět Ježíšovu zaměřenost. Lukáš zachycuje, že ho za tyto činy chtěli hodit ze skály, ale Ježíš prošel jejich středem a šel vyháňt demony a uzdravovat do Kafarnaum. Marek ihned poté zase zachycuje příběh o vyslání dvanácti a nedlouho po nich poslal i sedmdesát (Lukáš 10:1-12). Jakoby chtěl Ježíš ukázat, že ho nevíra jeho známých nezastaví, a že si přeje chce, aby nemocné uzdravoval každý. Berme to jako inspiraci pro sebe.

Paralelní příběh: Matouš 13:53-58, Lukáš 4:16-30

Řecká slova:

- **ohromen** – G1605 – *ekpléssó* – žasnout, být ohromen; podiv s výdechem; ohromit, překvapit, udivit, ohromit; přivést do úžasu; opustit výdechem; vyhnat, zahnat
- **beze cti** – G820 – *atimos* – nevážený, pohrdaný, beze cti, nectěný, zostuzen, potupen; méně důležitý
- **neduživý** – G732 – *arrhóstos* – bez síly, slabý, nemocný, churavý, neduživý
- **prorok** – G4396 – *profétés* – člověk pohnutý Duchem Božím je jeho hlasem (ústý) a s vážností prohlašuje zejména, co se týče budoucích událostí (obzvláště týkajících se Božího království a jeho záchrany); proroci doprovázející v církvi apoštoly; v církvi napomínají, utěšují, povzbuzují a usvědčují; básník; v řecké literatuře tlumočník věstců, nebo tlumočník jiných skrytých věcí
- **nevěra** – G570 – *apistia* – nevěra, nelояálnost, věrolomnost, zrádnost; nedostatek víry, nevíra, slabost víry

Poznámky: _____

16 Milost

„Když odtamtud Ježíš odcházel, vydali se za ním dva slepci, kteří křičeli: ‚Smiluj se nad námi, synu Davidův!‘ A když vešel do domu, přistoupili ti slepci k němu. Ježíš jim řekl: ‚Věříte, že to mohu učinit?‘ Řekli mu: ‚Ano, Pane.‘ Nato se dotkl jejich očí a řekl: ‚Staň se vám podle vaší víry!‘ A jejich oči se otevřely. Ježíš jim pohrozil a řekl: ‚Hledte, ať o tom nikdo neví! Oni však vyšli a rozšířili zprávu o něm po celé té zemi.‘“

Matouš 9:27-31

Izraelci chápali uzdravení jako projev milosrdenství. I proto už Žalmy jsou slov o milosrdenství plné (Žalm 13:6, Žalm 17:7, Žalm 23:6, Žalm 103:6). Pojdme i my posunout naše chápání, co se týče milosti k lidem i v uzdravování. Můžeme například vidět, že slepci, kteří byli uzdraveni, byli neposlušní tomu, co jim Ježíš řekl. Ani to jim evidentně uzdravení nesebralo. Milost je milost.

Řecká slova:

- **slepec** – G5185 – *tyflos* – slepý, slepec; duchovně slepý
- **křičet** – G2896 – *krazó* – zaskřehotat (jako havran), (hlasitě) vykřiknout; křičet, modlit se za pomstu; mluvit nahlas; provolávat, prohlašovat
- **smilovat se** – G1653 – *eleeó* – smilovat se; pomoci postiženému, sužovanému; přinést pomoc; dojít milosrdenství
- **učinit** – G4160 – *pojeó* – dělat, učinit, připravit, být autorem věci, vykonat, provést; mít v úmyslu; získat, nabýt
- **otevřít** – G455 – *anojgó* – otevřít, začít mluvit, být otevřen

Poznámky: _____

Svědectví: V lednu 2019 mi Pán připomenul verše „budete stát před vysoko postavenými“. Nevěděl jsem hned jak si to vyložit. Každopádně si mě za měsíc pozvala ředitelka v auditu, kde jsem pracoval, k sobě do kanceláře. Tuto ženu chtěl náš pan premiér za primátorku Prahy, pracuje pod ní 300 lidí a v Čechách začínala například soutěž Podnikatel roku. Donesl se k ní příběh, kdy jsem v Ústí nad Labem uzdravil jednu paní od klienta z bolesti zubu jen příkazem, bez doteku. Hned na úvod se mě zeptala, jestli chci skončit s uzdravováním nebo v práci. Mluvila se mnou například o politické korektnosti, oddělení náboženského a pracovního života. Dostal jsem čas na rozmyšlenou. Po dvou týdnech jsme se sešli znovu. Svědčil jsem jí krátce o Ježíši, řekl jsem svědectví o uzdravení a nechala mě bez postihu. Ježíš je naším životem, ne náboženstvím. Náš boj je proti mocnostem, ne proti lidem. Nesmíme tedy sklonit kolena ani před neoliberalismem, který paní ředitelka, patrně nevědomě, zastávala.

17 Bud' první

„Když odcházeli, hle, přivedli k němu němého demonizovaného [člověka]. A když byl démon vyhnán, němý promluvil. A zástupy užasly a říkaly: ‚Něco takového se v Izraeli nikdy nestalo.‘ Ale farizeové říkali: ‚V moci vládce démonů vyhání demony.‘“

Matouš 9:32-34

Ve staré smlouvě Mojžíš, Eliáš či Eliša viděli různé zázraky (například 1. Královská 17:1-24). Odhalení duchovního světa a s tím i masivní vyhánění démonů nastalo až se smlouvou novou (Koloským 2:14-15). Proto Izraelci měli pobíjet lidi uctívající jiná božstva (démony – 1. Korinským 10:14-22), zatímco my nyní máme vyhánět demony a lidi přivádět do Božího království (Koloským 1:13). Navíc vnímání toho, co je možné a co ne, je velmi subjektivní (Matouš 17:20). Nebojme se být průkopníky ve věcech, které v našem okolí ještě nikdo neviděl.

Řecká slova:

- **němý** – G2974 – *kófos* – němý, hluchý, tupý, mdlý, hloupý
- **promluvit** – G2980 – *laleó* – vydat zvuk, mluvit, používat jazyk, artikulovat, mluvit, používat slova k vyhlášení svého názoru a odhalení svých myšlenek
- **nikdy** – G3763 – *údepote* – nikdy, ještě nikdy
- **stát se** – G5316 – *fajno* – svítit, zářit, přinést na světlo, rozsvítit; stát se jasným, odhaleným; udeřit do očí
- **vládce** – G758 – *archón* – vládce, velitel, vojevůdce, vedoucí, předák, představený; úřad, soud

18 Pohnut soucitem

„Ježíš obcházel všechna města i vesnice, učil v jejich synagogách, hlásal evangelium království a uzdravoval každou nemoc a každou slabost [v lidu]. Když uviděl zástupy, byl nad nimi hluboce pohnut, protože byli utrápení a sklíčení jako ovce, které nemají pastýře. Tehdy řekl svým učedníkům: ‚Žeň je velká, dělníků je však málo. Proste tedy Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň.‘“

Matouš 9:35-38

Často máme s druhými jen lidský soucit, je nám jich líto. Ježíš nám ale ukazuje, že existuje i hlubší soucit, soucit z Ducha. Tento druh soucitu hýbe věcmi (Koloským 3:12). Kromě toho, například John Wesley uzdravil i svého koně (Liardon, 2000).

Řecká slova:

- **pohnut soucitem** – G4697 – *splachnizomaj* – smilovat se; být pohnut v nitru (ve střevech), odtud být pohnut soucitem; mít soucit (v nitru je místo lásky a soucitu, lítosti)
- **žeň** – G2326 – *therizmos* – žeň, sklizeň; čas žně; shromáždění lidí pro království Boží; čas posledního soudu
- **velký** – G4183 – *polys* – mnohý, četný, veliký, rozsáhlý; velmi početný; většina; početnější
- **dělník** – G2040 – *ergatés* – dělník, pomocník, nádeník, (najatý) pracovník (obzvláště v zemědělství); činitel; pachatel
- **málo** – G3641 – *oligos* – málokteří, málo (o množství, času, intenzitě); trochu, pár; zakrátko, stručně

Poznámky: _____

Svědectví: V létě 2019 se mi dvakrát stalo, že jsem oslovil člověka, kterému jsem sloužil již dříve. Jednou to bylo na Karlově náměstí a podruhé v tramvaji na Žižkově. Ani v jednom z těchto případů jsem na prvním setkání neviděl žádný rozdíl hned. Při druhých setkáních bylo vše jinak. Pán z Karlova náměstí chtěl, abych se za něj modlil znovu. Podle jeho vlastních slov se od poslední „všechno“ zlepšilo. I člověk z tramvaje si mě pamatoval. Noha se mu od poslední zlepšila, tak chtěl, aby uvolnil Boží moc znovu a navíc mě požádal, abych se modlil i za jeho kamaráda s lupenkou. Uvolnění života život přináší.

19 Vyslání dvanácti

„Zavolal si svých dvanáct učedníků a dal jim pravomoc nad nečistými duchy, aby je vyháněli a aby uzdravovali každou nemoc i každou slabost. Těchto dvanáct Ježíš poslal, když jim předtím nařídil: „Nechodte na cestu pohanů a do samařského města nevstupujte; ale jděte raději k zahynulým ovcím z domu Izraele. Cestou hlásejte: »Přiblížilo se království Nebes.« Uzdravujte nemocné, probouzejte mrtvé, očišťujte malomocné, vyhánějte démony – zadarmo jste přijali, zadarmo dejte. Neopatřujte si do svých opasků zlato ani stříbro ani měď; neberte si na cestu ani mošnu ani dvě košile ani sandály ani hůl, neboť dělník je hoden své obživy. Do kteréhokoli města nebo vesnice vejdete, vyptejte se, kdo v něm je toho hoden; a tam zůstaňte, dokud neodejdete. Když budete vcházet do domu, pozdravte jej. Bude-li toho ten dům vsutku hoden, ať na něj přijde váš pokoj. Nebude-li však toho hoden, ať se váš pokoj navrátí k vám. A když vás někdo nepřijme a nevyslechne vaše slova, při odchodu z toho domu nebo onoho města vytřeste prach se svých nohou. Amen, pravím vám, v den soudu bude snesitelněji sodomské a gomorské zemi než onomu městu.““

Matouš 10:1-2.5-15

Soucit s lidmi vedl Ježíše k dalšímu kroku – vyslání učedníků. Řekl jim, ať se modlí za dělníky na žeň. A našel je v nich samotných. Tak je to i s námi. Jsme povoláni být s Ježíšem a vyhánět démony (Marek 3:14-15). Slovíčko „vyslat“ je totožné s tím, které se používá pro „vyhnat“ démona. Jít na Boží žeň není volba, jedná se o rozkaz pro nás. Je třeba jej poslechnout (Matouš 8:8-10, Římanům 1:5). Zároveň je zřejmé, že Ježíš dal učedníkům pravomoc nad

každou nemocí a každým démonem, ne moudrost k najetí každého kořene nemoci. Když máme jasný cíl – uzdravení, není důležité vědět, jak problém vznikl. Důležité je, že odejde. Máme duchovní nadvládu. Je tedy jedno, jestli stojíme proti duchovnímu útoku, psychosomatické nemoci, či čistě fyzickému problému. Duch Boží je nadřazen všem ostatním duchům, duši i tělu.

Paralelní příběh: Marek 3:14-15, Marek 6:6-13, Lukáš 9:1-6

Řecká slova:

- **poslat** – G649 – *apostelló* – nařídít někomu jít na stanovené místo; poslat pryč, nařídít odejít, povolit odejít; zavrhnout; propustit, odehnat, odpudit
- **nařídít** – G3853 – *parangelló* – (výslovně) nařídít, přikázat; vyhlásit, oznámit, ohlásit, přinést poselství
- **přiblížit se** – G1448 – *engizó* – přistoupit; přijít, přinést blízko; připojit jednu věc k druhé; přitáhnout; přiblížit se
- **Nebesa** – G3772 – *úranos* – klenutá obloha s nebem a všemi viditelnými objekty na něm; vesmír, svět; hvězdné nebe; nebe s mraky; sídlo řádu věcí věčných a úplně dokonalé; místo, kde Bůh jiné nebeské bytosti přebývají
- **zadarmo** – G1432 – *dórean* – volně, bez omezení, nezaslouženě; zadarmo, darem

Poznámky: _____

20 Pohoršuje nás Ježíš?

„A stalo se, když Ježíš dokončil příkazy svým dvanácti učedníkům, že odtamtud odešel, aby učil a kázal v jejich městech. Jan uslyšel ve vězení o Kristových činech, poslal vzkaz po svých učednících a otázal se ho: ‚Ty jsi Ten, který má přijít, nebo máme očekávat jiného?‘ Ježíš jim odpověděl: ‚Jděte a oznamte Janovi, co slyšíte a vidíte: Slepí opět vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluší slyší, mrtví vstávají a chudým se zvěstuje evangelium. Blahoslavený je ten, kdo by se nade mnou nepohoršil.‘“

Matouš 11:1-6

Nepohoršujme se nad Ježíšem. On sám nás na to upozorňuje (Matouš 10:41). My, církev, často nerozumíme uzdravování a jsme zklamaní, protože se modlíme bez výsledku (Židům 12:15). Potřebujeme být jako děti, důvěřovat Bohu a věřit, že nás dostane tam, kde máme být (Marek 10:15, Lukáš 18:17). Stejně jako když jsme se učili chodit a několikrát jsme u toho upadli, hledejme nyní způsoby, jak žít jako Ježíš. Nespokojme se s ničím menším a nehledejme důvody, proč jako On žít nedokážeme (Lukáš 6:40, Matouš 10:24-25). Bez víry se Bohu líbit nemůžeme (Židům 11:6). Mimo to, Ježíš dále v této kapitole odhaluje, že uzdravování (může to být proces) a zázraky (dějí se hned) mají vést k pokání a změně života (Matouš 11:21-30). I když tomu tak není, Bůh uzdravení nevezme. On je dobrý i k nevděčným i zlým (Matouš 5:43-48).

Paralelní příběh: Lukáš 7:18-22

21 Kdo měl víru?

„A stalo se, že hned nato šel do města zvaného Naim. A šli s ním [mnozí] jeho učedníci a veliký zástup. Když se přiblížil k městské bráně, hle, vynášeli mrtvého, jediného syna jeho matky, a ta byla vdova; byl s ní veliký zástup z města. Když ji Pán uviděl, byl nad ní hluboce pohnut a řekl jí: ‚Neplač!‘ Pak přistoupil a dotkl se máru. Ti, kteří je nesli, se zastavili. Řekl: ‚Chlapče, pravím ti, probud se!‘ Mrtvý se posadil a začal mluvit; a Ježíš ho dal jeho matce. Všech se zmocnil strach, oslavovali Boha a říkali: ‚Veliký prorok povstal mezi námi‘ a ‚Bůh navštívil svůj lid.‘ A toto slovo o něm se rozšířilo po celém Judsku a po všem okolí.“

Lukáš 7:11-17

Někteří lidé nepřesně učí, že člověk musí mít víru na uzdravení, aby byl uzdraven. Ježíš zde ukazuje mnohem hlubší věc. Znaven po cestě On měl víru na vzkříšení syna vdovy. Nikdo se ho na vzkříšení neptal, ani ho o něj neprosil. Stejně se můžeme zeptat, kdo měl víru za Lazara a kdo za Ježíše (Židům 5:7). Někdo v Boha, který je Uzdravitel věřit musí (Exodus 15:26). Když sloužíme uzdravením, měli bychom to být my. Aby žil člověk ve zdraví, musí už věřit Božímu slovu sám. Věřit znamená „mít pevnou mysl, přesvědčenou a upokojenou Božím slovem“ (Izaiáš 26:3, Židům 4:1-16).

Řecká slova:

- **mrtvý** – G2348 – *thnéskó* – zemřít, být (duchovně) mrtvý
- **chlapec** – G3495 – *neaniskos* – mladík, mladý muž; mladý pomocník, služebník

- **vstát** – G1453 – *egejró* – vstát; způsobit vstání; probudit se, probudit se ze smrti; povstat, ukázat se; postavit (budovu), postavit se proti někomu; rozdmýchat; vzkřísit
- **posadit se** – G339 – *anakathizó* – vstát a posadit se vzpříma; napřímít se; vztyčit
- **začít** – G756 – *archomaj* – začít; být první, kdo něco dělá; udělat začátek; být vedoucí, být panovník

Poznámky: _____

Tvé svědectví: _____

22 Pán soboty

„A když odtamtud odešel, přišel do jejich synagogy. A hle, byl tam člověk, který měl odumřelou ruku. I otázali se ho: ‚Je dovoleno v sobotu uzdravovat?‘ To proto, aby jej obžalovali. On jim řekl: ‚Kdyby měl někdo z vás ovci a ta by mu v sobotu spadla do jámy, což by ji neuchopil a nevytáhl? Oč je člověk cennější než ovce! Proto je dovoleno v sobotu činit dobře.‘ Potom tomu člověku řekl: ‚Natáhni svou ruku.‘ Natáhl ji, a byla zase v pořádku a zdravá jako ta druhá. Farizeové však vyšli a radili se proti němu, jak by ho zahubili.“

Matouš 12:9-14

Bůh je náš Zaopatřovatel (Genesis 22:14) a jsme pro něho cennější než nebeské ptactvo (Matouš 6:26). Stejně tak je naším Uzdravitelem (Exodus 15:26) a jsme pro něho cennější než ovce. Nikdo nás nemůže vytrhnout z Jeho ruky (Jan 10:29) a odloučit od Jeho lásky (Římanům 8:35). Žel, často jsme v zajetí špatných učení a jsme těmito učením trápeni a zotročeni (Jan 8:31-34). Tato učení jsou učením démonů (například náboženského ducha) a jejich cílem je nás, lidi, ničit. Navíc, například náboženský duch, se staví proti Duchu Božímu a pronásleduje Boží muže i ženy, kteří slouží Božím uzdravením. Dělo se to Ježíšovi, Petrovi, i například Johnu Alexandrovi Dowiemu (Liardon, 2000), i když uzdravení je dobrým skutkem (Jan 10:32, Skutky 4:9). Pronásledování by se tedy se nemělo vyhnout ani nám (2. Timoteovi 3:12). Nevzdávejme se, neboť naše odměna je daná (Matouš 5:12, Židům 11:6).

Paralelní příběh: Marek 3:1-6, Lukáš 6:6-11

23 Život zoé

„Sestoupil s nimi dolů a na rovině se zastavil; a s ním veliký zástup jeho učedníků a veliké množství lidu z celého Judska a Jeruzaléma i od pobřeží Týru a Sidónu; ti všichni přišli, aby ho uslyšeli a aby byli uzdraveni ze svých nemocí. I ti, kteří byli trápeni od nečistých duchů, byli uzdravováni. A celý zástup se ho snažil dotýkat, protože od něho vycházela moc a všechny uzdravovala. A on pozdvihl oči ke svým učedníkům a říkal: „Blahoslavení jste vy chudí, neboť vaše je Boží království.““

Lukáš 6:17-20

Ježíš vyučoval a uzdravoval, nebo uzdravoval a pak vyučoval. Jde to ruku v ruce. Lidé za ním chodili kvůli obojímu. Boží slova jsou totiž duch a život (Jan 6:63). Jsou to dokonce slova věčného života (Jan 6:68). Tento život, řecky *zoé*, je reálný hmatatelný život, který můžeme vyzařovat a rozdávat. K tomuto Božímu životu máme totiž přístup (Efezským 4:18). Jsme tedy povoláni sloužit Božím slovem a Duchem života (2. Korintským 3:6). Jinak nemáme, čím bychom sloužili (Liardon, 1999). Navíc Božího Ducha nemusíme nutně neustále cítit. Není to tím, že by Duch svatý odešel, ale tím, že už jsme si na něj zvykli (Soudcům 16:20). Je to, jako když přijedete do hor, kde je svěží vzduch – nejdříve vás těší, ale po čase si na něj zvyknete.

Řecká slova:

- **zástup** – G3793 – *ochlos* – zástup, množství, dav (neorganizovaný), lid, tlačenice; obyvatelé
- **učedník** – G3101 – *mathétés* – následovník, učedník, žák

- **trápit** – G3791 – *ochleó* – trápit, obtěžovat; podnítit dav proti někomu; rušit; být sužovaný (démony); být v pozdvižení, rozruch
- **snažit se** – G2212 – *zéteó* – hledat s účelem najít; hledat věc; zkoumat; hledat myšlením, meditací, uvažováním (za účelem vymyslet); usilovat, jít po něčem; zaměřit se; toužit, dychtit, prahnout; požadovat něco od někoho; přát si
- **váš** – G5212 – *hymeteros* – váš; být vlastněno vámi; být přiděleno vám; začíná, pokračuje, postupuje od vás

Poznámky: _____

Tvé svědectví: _____

24 Soud národům

„Ježíš to věděl a odešel odtamtud. A následovaly jej velké zástupy a on je všechny uzdravil; a přísně jim domluvil, aby nerozšiřovali pověst o něm. To proto, aby se naplnilo, co bylo řečeno skrze proroka Izaiáše: ‚Hle, můj služebník, kterého jsem si vyvolil, můj milovaný, kterého si oblíbila má duše. Vložím na něho svého Ducha a ohlásí soud národům. Nebude se přít ani křičet, na ulicích nikdo neuslyší jeho hlas. Nalomený rákos nedolomí a doutnající knot neuhasí, dokud nepřivede právo k vítězství. A v jeho jméno budou národy skládat naději.‘“

Matouš 12:15-21

Ježíš chodil podle ducha. Duch věci ví, na rozdíl od duše, která se je snaží vymyslet. Díky křtu Duchem svatým Ježíš přinášel osvobozující soudní verdikty lidem, například uzdravení. Přijetím Ježíše jako Pána získáme autoritu v duchovním světě, ale křtem Duchem svatým, nabudeme schopnosti plně jednat jako nová stvoření. Skrze křest Duchem svatým (Lukáš 4:18-19, Skutky 1:8) jsme dostali k dispozici Boží moc k svobodnému užívání pro Boží slávu a k osvobozování zajatých (1. Samuelova 10:6-7, Lukáš 10:19-20, Jan 5:21). Vědomí duchovní nadvlády na ostatními duchy naplňuje naše srdce (Liardon, 1999), pokud Ducha svatému dáváme prostor jednat skrze nás (1. Janův 4:4).

Paralelní příběh: Marek 3:7-12

25 V moci Belzebula

„A vyháněl démona, a ten byl němý. Stalo se, když ten démon vyšel, že němý promluvil, a zástupy užasly. Někteří z nich však řekli: ‚V moci Belzebula, vládce démonů, vyhání demony!‘ Jiní ho zkoušeli tím, že od něho žádali znamení z nebe. Protože znal jejich myšlenky, řekl jim: ‚Každé království samo proti sobě rozdělené pustne a dům rozdělený proti domu padá. Je-li tedy také Satan proti sobě rozdělen, jak bude moci obstát jeho království? Neboť říkáte, že vyháním demony Belzebulem. Jestliže já vyháním demony v moci Belzebula, v čí moci je vyhánějí vaši synové? Proto oni budou vašimi soudci. Jestliže však vyháním demony prstem Božím, pak už k vám přišlo Boží království. Když plně ozbrojený silák střeží svůj palác, je jeho majetek v bezpečí. Přejde-li však silnější než on a přemůže ho, vezme mu jeho zbroj, na kterou spoléhal, a jeho kořist rozdělí. Kdo není se mnou, je proti mně, a kdo neshromažďuje se mnou, rozptyluje.‘“

Lukáš 11:14-23

Uzdravování Boží mocí je duchovní věc. Bůh (Duch svatý) v nás přebývá a dělá skrze nás své skutky (Skutky 19:11). Jsme Jeho chrámem (1. Korintským 6:19). I když není radno si plést zdroj moci, z kterého uzdravení skrze Božího člověka pochází, Ježíš říká, že si lidé ten zdroj plést budou. My vzdáváme chválu a čest našemu Pánu, jemu patří veškerá úcta i dík (Zjevení 5:11-14). Nelekejme se tedy. Dejme Duchu svatému veškerou vládu ve svém životě, aby mohl pracovat přes nás (Skutky 1:8). Když Duch svatý přichází, démona zbavuje moci. Navíc „vyrabování domu“ nesouvisí jen s osvobozením toho jednoho člověka, ale Pán osvobozením

může získat i všechny lidi v jeho vlivu (Skutky 8:4-13). Stalo se to například i Lesteru Sumrallovi na Filipínách a vzešlo z toho národní probuzení (Dudley, 2012).

Paralelní příběh: Matouš 12:22-32, Marek 3:20-30

Řecká slova:

- **rozdělený** – G1266 – *diamerizó* – rozdělit; rozdělit si; rozštěpit se na kusy; být rozdělený do protichůdných částí; být v neshodě; rozdělený
- **pak** – G686 – *ara* – proto, tedy, asi, pak
- **přijít** – G5348 – *fthanó* – předejít, předstihnout; předcházet, uvést, přijít, přijet; dosáhnout, docílit; dospět
- **přijít** – G1904 – *eperchomaj* – neočekávaně přijít (o času příjezdu – být blízko); přepadnout, přijít na, zaskočit, zmocnit se (o spánku, nemoci, pohromě, Duchu svatém)
- **přemoci** – G3528 – *nikaó* – vítězit, dobýt, získat vítězství, vyjít vítězně; porazit, přemoci; nechat se přemoci

Poznámky: _____

26 Nečistý duch

„Když pak nečistý duch vyjde od člověka, prochází bezvodými místy, hledaje odpočinití, ale nenalézá. Tehdy si říká: ‚Vrátím se do svého domu, odkud jsem vyšel.‘ A když přijde, nalézá dům prázdný, zametený a vyzdobený. Potom jde a vezme s sebou sedm jiných duchů, horších, než je sám; vejdou a bydlí tam. A poslední věci onoho člověka se stávají horšími než ty první. Tak bude i s tímto zlým pokolením.“

Matouš 12:43-45

Ježíš odhaluje, jak se věci mají. Neříká, že nemáme vyhánět demony. Právě naopak. Dábel se všemožně snaží zničit lidskou identitu. Démoni v člověku totiž působí zmatek, nepokoj. Bůh naopak člověka pozvedá. Osvobozením máme lidi přivést k Pánu a nechat je naplnit Duchem svatým (Skutky 8:14-19), který je radostný a pokojný (Římanům 14:17). I když se lidé hned k Pánu neobrátlí, stejně je osvobozujeme. Ježíš z lidí vyháněl demony, křtěni Duchem svatým hned nebyli, ani „nedávali život Pánu“. Osvobození si totiž člověk udrží uvěřením Pánovu slovu – osvobozujícímu výroku (Lukáš 11:24-28, Jan 8:31-36, Jan 15:7).

Paralelní příběh: Lukáš 11:24-26

Řecká slova:

- **odpočinití** – G372 – *anapausis* – odpočinek, zotavení; místo odpočinku; přestávka, pauza; ustání pohybu, práce;
- **zamést** – G4563 – *saró* – zamést, uklidit zametením

- **dům** – G3624 – *oikos* – dům, obydlí; budova, palác; Boží dům, svatostánek; místo k přebývání – lidské tělo, stan, stánek; trvalé (oficiální) bydliště; celá domácnost (osoby); Boží rodina, církev; rod, potomstvo
- **vyzdobit** – G2885 – *kozmeó* – upravit, dát do pořádku, připravit, ozdobit, zkrášlit; ozdobit ctí, získat čest
- **bydlet** – G2730 – *katojkeó* – bydlet, přebývat, usadit se; o zlém duchu, nebo Duchu svatém – přebývat v člověku (prostoupit, řídit); obývat

Poznámky: _____

Svědectví: Koncem dubna 2019 mi přišel email od Marka. Vyskočila mu videa o uzdravování na youtube a chtěl se nechat pokřtít. O pár dní později přijel ke mně domů, rozhodl se činit pokání a dal život Bohu. Pokřtil jsem ho a pak jsme se spolu s manželkou a dalším kamarádem modlili za křest Duchem svatým. Během modliteb se začalo něco projevovat a v žádném případě to nebyl Duch svatý. Po pár minutách jsem v srdci začal vnímat nadvládu. Věděl jsem, že jsme vyhráli a je jen otázkou času, než se osvobození projeví. Po dalších minutách zlý duch opravdu odešel. Marek byl pokřtěný Duchem svatým a začal mluvit v nových jazycích.

27 Lékaři, uzdrav sám sebe

„Řekl jim: ‚Jistě mi řeknete toto přísloví: Lékaři, uzdrav sám sebe! To, o čem jsme uslyšeli, že se stalo v Kafarnaum, učíš i zde ve své domovině.‘“

Lukáš 4:23

Nejen že Bůh chce skrze nás uzdravit druhé. On *chce* uzdravit i nás a naše blízké (Sumrall, 2002). Nedovolme, aby naše vědomí našich slabín a selhání nás distancovalo od Božího milosrdenství. Náš Otec se *chce* stát naším osobním lékařem (Exodus 15:26). Mějme se rádi a přijímejme, že Bůh miluje i nás. Příklad si můžeme vzít například z Charlese Parhema, který se nemocný modlil sám za sebe a Bůh ho uzdravil (Johnson & Miskov, 2016). Podobnou zkušenost měli i George Jeffreys (Liardon, 2011) nebo John G. Lake (Liardon, 2000). Touha našeho Stvořitele je, abychom s ním chodili ve zdraví (Genesis 3:9, Genesis 5:22, Genesis 6:9, Micheáš 6:8).

Paralelní příběh: Matouš 9:12-13, Marek 2:17, Lukáš 5:31

Řecká slova:

- **jistě** – G3843 – *pantós* – každopádně, všemi prostředky, bez pochyby, určitě, jistě; alespoň, vůbec; v žádném případě, určitě ne
- **přísloví** – G3850 – *parabolé* – podobenství, přísloví; přirovnání, podoba; ilustrativní příklad pro učení; předobraz; obrazné zobrazení fungování Božího království; výstižné rčení
- **zde** – G5602 – *hóde* – zde, tady, tomuto místu, sem

28 Herodova představa

„V ten čas uslyšel tetrarcha Herodes pověst o Ježíšovi a řekl svým sluhům: „To je Jan Křtitel. Vstal z mrtvých, a proto v něm působí tyto moci.““

Matouš 14:1-2

Herodes předpokládal, že taková moc může působit jen ve vzkříšeném člověku. Nebyl daleko od pravdy. S Kristem jsme zemřeli a vstali k novému životu (Římanům 6:1-5, Efezským 1:19-22, Zjevení 1:17-18), a tak v nás působí tyto moci.

Paralelní příběh: Marek 6:14, Lukáš 9:7-9

Řecká slova:

- **pověst** – G189 – *akoé* – slyšet; klepy; kázání, zvěst, co se povídá, fáma; sluch, ucho
- **říct** – G2036 – *epó* – mluvit, říkat; promluvit; svědčit, pravit, vyslovit, prohlásit
- **toto** – G3778 – *hútos* – tento, tato, toto, tito
- **mrtvý** – G3498 – *nekros* – mrtvý; duchovně mrtvý (kvůli hříchu); bez života, neživý; odešlý, nečinný, neaktivní; bez síly, postrádající sílu, nefunkční, mimo provoz
- **moc** – G1411 – *dynamis* – síla, schopnost; vlastní moc; moc z povahy přebývajících ve věci; moc činit zázraky; moc uzdravovat; morální moc a dokonalost duše; moc a vliv patřící k bohatství; síla a zdroje plynoucí ze zástupů; moc spočívající v armádách, silách, zástupech; význam; mocnost

29 Tvořivý Duch

„Když se apoštolové vrátili, vypravovali mu, co všechno učinili. Vzal je s sebou a odebral se stranou do města zvaného Betsaida. Když se to zástupy dozvěděly, vydaly se za ním. On je přijal a mluvil k nim o Božím království a uzdravoval ty, kteří potřebovali uzdravení. Den se začal nachylovat. Přistoupilo k němu těch Dvanáct a řekli mu: ‚Propusť zástup, ať jdou do okolních vesnic a statků opatřit si nocleh a nalézt potravu, protože jsme zde na pustém místě.‘ Řekl jim: ‚Vy jim dejte najíst!‘ Oni řekli: ‚Nemáme víc než pět chlebů a dvě ryby. Nebo snad máme my jít a nakoupit pokrm pro všechny tento lid?‘ Bylo tam totiž asi pět tisíc mužů. Řekl svým učedníkům: ‚Rozsadte je do skupin asi po padesáti.‘ I učinili tak a všechny rozsadili. Potom vzal těch pět chlebů a dvě ryby, vzhlédl k nebi, požehnal je, rozlámал a dával učedníkům, aby je předložili zástupu. A jedli a nasýtli se všichni. A bylo sebráno, co jim zbylo – dvanáct nůšů úlomků.“

Lukáš 9:10-17

Uvědomili jsme si opravdu někdy, že v nás žije Duch, který stvořil nebe a zemi (Genesis 1:1-2)? Jedná se o tvořivého Ducha, který dává život (Římanům 8:6). Znovuzrození je vzkříšení ducha v člověku. Při odpuštění, či vydání starostí Pánu se uleví naší duši (1. Petrův 5:7). Uzdravení je oživení našeho těla (Římanům 8:11). Buduje nás i prorocství, modlitba v jazycích, či jejich výklad (1. Korintským 14:1-6). Duch Boží, který v nás pracuje, také rozmnožuje jídlo jako v tomto příběhu. Až si naplno uvědomíme (obnovíme svoji mysl), co nám Bůh daroval (Římanům 8:32, 1. Korintským 2:9-12), tak se země dočká zjevení Božích synů (Římanům 8:19).

Paralelní příběh: Matouš 14:13-21, Marek 6:30-44, Jan 6:1-15

Řecká slova:

- **potřebovat** – G5532 – *chreja* – potřeba, nutnost, nedostatek; být v nouzi; povinnost, záležitost
- **uzdravení** – G2322 – *therapeja* – uzdravení, vyléčení; služba; lékařská, zdravotní služba; domácí služba – sluha, obsluha, hospodyně
- **požehnat** – G2127 – *eulogeó* – chválit, oslavovat chválami; žehnat; posvětit věc modlitbou; požehnaný, oblíbený u Boha; zapříčinit prosperitu, udělat šťastným; uvalit požehnání
- **předložit** – G3908 – *paratithémi* – předložit; umístit vedle, svěřit, uložit; vyprávět; dokládat
- **nasytit** – G5526 – *chortazó* – (na)sytit, nakrmit bylinami, trávou, senem; sytit se, uspokojit jídlem, vykrmit; uspokojit člověka; naplnit nebo uspokojit něčí touhy; být nasycen

Poznámky: _____

30 Lidská tradice

„Přeplavili se a dorazili k zemi u Genezaretu. Jakmile ho muži z toho místa poznali, poslali zprávu do celého okolí. Přinesli k němu všechny nemocné a prosili ho, aby se směli jen dotknout třásní jeho šatu; a všichni, kdo se dotkli, byli uzdraveni. Tehdy přišli k Ježíšovi z Jeruzaléma farizeové a učitelé Zákona a řekli: ‚Proč tvoji učedníci přestupují tradici starších? Vždyť si neomývají [své] ruce, když jedí chléb.‘ On jim odpověděl: ‚Proč i vy přestupujete Boží příkaz kvůli své tradici? Vždyť Bůh řekl: »Cti otce a matku« a »kdo zlořečí otci nebo matce, ať zemře.« Vy však říkáte: Kdo by řekl otci nebo matce: »To z mého majetku, co by ti mohlo pomoci, je dar určený Bohu«, ten již není povinen uctít svého otce [nebo svou matku]. Zrušili jste Boží slovo pro svou tradici. Pokrytci! Dobře o vás prorokoval Izaiáš, když říkal: »Tento lid mne ctí rty, ale jejich srdce je ode mne velmi daleko. Marně mne však uctívají, vyučující nauky, jež jsou jen lidskými příkazy.« ‘“

Matouš 14:34-15:9

Cílem této příručky je odebrat neužitečné informace, názory a postoje, které se do křesťanství vloudily, a nechat ty užitečné (autoritu jména Ježíš a pokládání rukou, Matouš 28:18, Marek 16:18). Vždy je klíčové vyvýšit Boží slovo, nad naše zkušenosti a názory (Žalm 138:2). Jen takto se posuneme jako Boží děti v poznání Boha zase o něco dále. Kvůli našim tradicím totiž Boží slovo pozbývá moci.

Paralelní příběh: Marek 6:53-7:13

Řecká slova:

- **všichni** – G3745 – *hosos* – jak velký, dlouhý, četný; kdokoliv, kolik jen
- **uzdravovat** – G1295 – *diasózo* – zachránit před nebezpečím (zachovat); přenést bezpečně skrz; uzdravit nemocného; ochránit; držet od podléhání zkáze; bezpečně dopravit; vysvobodit, osvobodit
- **zrušit** – G208 – *akyroó* – zneplatnit, zbavit autority; zrušit
- **příkázání** – G1785 – *entolé* – příkaz, příkázání; zásada, výnos, nařízení (předepsáno někým na základě jeho úřadu); předepsané pravidlo v souladu s vykonanou věcí, zákon
- **tradice** – G3862 – *paradosis* – tradice, písemně, nebo ústně předávaný příkaz; vzdát se, vzdávat se; akt vzdání se (například u kapitulace měst)

Poznámky: _____

Svědectví: Jsou věci, které máme z církve naučené špatně. Při službě lidem mimo církev na ně nenarazíme. Jednou jsem se chtěl modlit ve sboru za nemocného člověka a ten mi řekl, že ho Pán chce něco naučit. Mezi „nevěřícími“ mi to nikdo nikdy neřekl.

31 Ne není odpověď

„Ježíš odtamtud vyšel a odebral se do končin Týru a Sidónu. A hle, z těch končin vyšla nějaká kananejská žena a křičela: ‚Smiluj se nade mnou, Pane, Synu Davidův! Mou dceru zle trápí démon.‘ Ale on jí neodpověděl ani slovo. I přistoupili k němu jeho učedníci a prosili ho: ‚Pošli ji pryč, vždyť za námi křičí!‘ On řekl: ‚Byl jsem poslán jen ke ztraceným ovcím z domu Izraele.‘ Ona však přišla, klaněla se mu a říkala: ‚Pane, pomoz mi!‘ On odpověděl: ‚Není správné vzít chléb dětem a hodit jej psům.‘ Ona řekla: ‚Ano, Pane, ale vždyť i psi jedí z drobtů, které padají se stolu jejich pánů.‘ Tehdy jí Ježíš odpověděl: ‚Ó ženo, tvá víra je veliká. Staň se ti, jak chceš.‘ A od té hodiny byla její dcera uzdravena.“

Matouš 15:21-28

Druhý a poslední člověk, kterého Ježíš uznal díky velké víře (Matouš 8:5-13). Tato kananejská žena, stejně jako setník, nebyla ve smluvním vztahu s Bohem. Kromě toho se v obou případech jednalo o uzdravení (osvobození) na dálku. Uzdravení na dálku je ale těžší, jen když si myslíme, že je. Ježíš věděl, že zlý duch, stejně jako nemoc ho musí poslechnout tak jako tak. I když se Ježíš původně uzdravovat nechtěl, tato kananejské žena nebrala „ne“ jako odpověď a její dcera byla osvobozena. Vezměme si z toho příklad. Máme na uzdravení legální nárok (1. Petrův 2:24, 2. Korintským 1:20). Uzdravení je pro Boha stejně základní věc jako pro Otce dávat denně chléb svým dětem (Matouš 6:9-15, Lukáš 11:2-4).

Paralelní příběh: Marek 7:24-30

Řecká slova:

- **přijít** – G4334 – *proserchomaj* – přistoupit, přijít, přiblížit se; souhlasit, schválit; držet se něčeho
- **zle** – G2560 – *kakós* – zle, špatně; špatně mluvit o někom, zlořečit; utrápeně, být nemocen
- **klanět se** – G4352 – *proskyneó* – políbit ruku na znamení úcty; padnout na zem na znamení hluboké úcty, či k vyjádření prosby; poklonit se; vzdát čest; prokázat úctu bytosti nadřazeného postavení (veleknězi, Bohu, Kristu)
- **pomoci** – G997 – *boétheó* – pomáhat, pomoci, podpořit, přinést pomoc
- **velký** – G3173 – *megas* – velký (výška, velikost, váha, masa lidí, věk, intenzita, postavení); skvělý moment; vážená věc; nádherný, ohromný, majestátní, impozantní, ve velkém měřítku; velké věci – Boží význačné požehnání; překračující určenou hranici, vychloubavý, nabubřelý, pyšný, plný arogance (hanlivé; vůči Boží vznešenosti)

Poznámky: _____

32 Metody uzdravování

„Ježíš odešel z území Týru a šel opět přes Sidón ke Galilejskému moři středem území Dekapole. Přivedli k němu hluchého a špatně mluvícího člověka a prosili ho, aby na něho vložil ruku. Vzal si ho stranou od zástupu, vložil své prsty do jeho uší, plivnul a dotkl se jeho jazyka, vzhlédl k nebi, vzdychl a řekl mu: ‚Effatha‘, což znamená: ‚Otevři se.‘ A jeho uši se [hned] otevřely a bylo uvolněno pouto jeho jazyka a začal mluvit správně. Ježíš jim nařídil, aby to nikomu neříkali; čím víc jim to však nařizoval, tím víc to rozhlašovali. Byli převelice ohromeni a říkali: ‚Všechno dobře učinil. Dokonce činí, aby hluchí slyšeli a němí mluvili.‘“

Marek 7:31-37

Ježíš uzdravoval různými způsoby, neměl žádnou metodu, rituál, který by mu zajistil úspěch. Uzdravoval proto, kým je. Uzdravoval, protože je vzkříšení a život. V jeho službě uzdravením se dají najít dva znaky. Za prvé věděl, že se z něj uvolňuje Boží život (jako i z nás) a věděl, že co říká, se i děje (Lukáš 6:19, Marek 11:22-24). Uzdravení se tedy dělá skrze fyzický kontakt (Marek 6:56), nebo jak Ježíš řekl (2. Královská 5:10-16). To je přenos života a moc slova (Židům 11:2). Potřebujeme rozumět těmto principům. Vykročme ve víře v těchto principech a svou víru nestahujeme. Zkoušejme různé „metody“ na uzdravování. Udržujme se ve víře v Boha a ne ve víře v metodu.

Řecká slova:

- **špatně mluvící** – G3424 – *mogilalos* – mluvící s obtížně
- **vzhlédnout** – G308 – *anablepó* – vzhlédnout, obnovit zrak, prohlédnout, nabýt zrak, opět vidět
- **vzdychnout** – G4727 – *stenazó* – vzdychnout, povzdechnout; říct s povzdechem; zasténat, zaúpět
- **pouto** – G1199 – *dezmon* – páska, pouto, dluhopis; vězení; uvěznění
- **správně** – G3723 – *orthós* – správně, dobře

Poznámky: _____

Svědectví: Během jedné evangelizace v OC Palladium jsem oslovil mladého muže s berlemi. Jeli jsme spolu na eskalátorech. Zeptal jsem se jej, jestli ho noha bolí a zda se mohu modlit. Na obojí přitakal. Krátce jsem přikázal bolesti, aby odešla, bez toho, abych se nohy dotkl. Vše proběhlo, než jsme dojeli na konec eskalátorů. Jakmile muž vystoupil z eskalátoru, udiveně se na mne podíval a řekl, že bolest je pryč. Prozradil, že se mu to stalo již podruhé. Před pár dny potkal někoho jiného, který se za něj pomodlil a bolest tehdy také odešla. Dnes prý na nohu opět upadl a opět jej bolela. Nyní byla bolest zase pryč. Otevřelo to cestu ke sdílení evangelia s ním i dalšími ve skupině, se kterými šel.

33 Stále stejný

„A přecházejete odtamtud, prošel Ježíš kolem Galilejského moře, vystoupil na horu a posadil se tam. Tu k němu přišly velké zástupy, které měly s sebou chromé, slepé, zmrzačené, němé a mnohé jiné. Položili mu je k nohám a on je uzdravil, takže zástup užasl, když viděl, že němí mluví, zmrzačení jsou zdraví, chromí chodí a slepí vidí; i vzdali chválu Bohu Izraele. Ježíš si pak zavolal své učedníky a řekl: ‚Jsem hluboce pohnut nad tím zástupem, protože již tři dny zůstávají se mnou a nemají co jíst. A nechci je propustit hladové, aby nezemdleli na cestě.‘ A učedníci mu řekli: ‚Kde vezmeme v pustině tolik chlebů, abychom nasýtili takový zástup?‘ Ježíš jim řekl: ‚Kolik máte chlebů?‘ Oni řekli: ‚Sedm a několik rybiček.‘ Nařídil zástupu posadit se na zem; vzal těch sedm chlebů a ty ryby, vzdal díky, rozlámал a dával učedníkům a učedníci zástupům. Všichni pojedli a nasýtili se; a sebrali sedm plných košů zbylých úlomků. Těch, kteří jedli, bylo čtyři tisíce mužů kromě žen a dětí. Potom zástupy propustil, vstoupil na loď a připlul na území Magadan.“

Matouš 15:29-39

Ježíš se nemění, je stále tentýž (Židům 13:8). Navíc je v tom famózní. Během chvíle udělal tu samou věc podruhé. Uzdravil lidi, vyučoval je a potom je nakrmil. Usilujme i my o to, abychom v nebeské realitě chodili soustavně (Koloským 3:1-4). Buďme si vědomi toho, že Bohu se zalíbilo dát nám království (Lukáš 6:20). Dávejme ho dále (Lukáš 22:29). Co je naše, můžeme rozdávat.

Paralelní příběh: Marek 8:1-10

34 Vytrvalost růže přináší

„Pak přišli do Betsaidy. Přivedli k němu slepého a žádali ho, aby se ho dotkl. Ježíš uchopil ruku toho slepého, vyvedl ho z vesnice, a když plivl do jeho očí a vložil na něho ruce, tázal se ho: ‚Vidíš něco?‘ On vzhlédl a říkal: ‚Vidím lidi, vidím je jako stromy, a chodí.‘ Pak opět vložil ruce na jeho oči a on prohlédl, jeho zrak byl obnoven a viděl všechno zřetelně. A poslal ho domů se slovy: ‚Do vesnice teď nevstupuj [ani to nikomu ve vesnici neřekni!].‘“

Marek 8:22-26

Ježíš nedělal modlitební řetězy, ani nejednal ze strachu. Věděl, že s každým dotykem se z něj uvolňuje Boží život. Otázkou jen je, jak Boží moci uvolnit dostatek. 2. Tesalonickým 1:11 nám odhaluje, že Boží moc následuje náš úmysl a skutek víry. Když pokládáme ruce, nebo promlouváme, co se má stát, potřebujeme být rozhodnutí, co chceme, aby se stalo (Marek 11:22-24). Soustředme se na uvolnění života od hlavy až po paty. I částečné zlepšení povzbudí naši víru. Pokračujme tedy směle jako Ježíš k úplnému uzdravení.

Řecká slova:

- **plivnout** – G4429 – *ptyó* – plivnout, plivat
- **tázat se** – G1905 – *eperótaó* – ptát se; zatěžovat někoho otázkou, vyšetřováním; vyšetřit, vyslýchat; oslovit někoho s požadavkem, žádostí; žádat, požadovat
- **znovu** – G3825 – *palín* – zpět, nazpět; znovu, nanovo; obnovení, opětovné započítí činnosti, opakování akce; dále, nadále; navíc, k tomu; na oplátku, na druhou stranu

- **obnoven** – G600 – *apokathistémi* – uvést do původního stavu, dát do pořádku; být navrácen, obnoven do původního stavu; být v původním stavu; být uzdraven, vyléčen
- **zřetelně** – G5081 – *télaugós* – jasně, zcela zřetelně

Poznámky: _____

Svědectví: V únoru 2017 jsem si chtěl shánět práci na částečný úvazek. Duch svatý mi ale důrazně řekl, ať nejdříve dopíši svou bakalářskou práci. Zrušil jsem tedy pohovor, na který jsem měl jít další den. Dopsal jsem bakalářskou práci. Dva dny po její obhajobě jsem šel na pohovor do jedné auditorské firmy. Po cestě na tramvaj jsem míjel malého chlapce, který kulhal na levou nohu. Pomyslel jsem si: „Teď se mi to nehodí, ledaže by si sedl vedle mě v tramvaji.“ Nervózně jsem čekal na tramvajové zastávce, než tramvaj přijela. Hoch mě došel a sedl si v tramvaji přesně na sedačku za mě. Otočil jsem se k němu a dal jsem se s ním do řeči. Po chvíli jsem mu řekl, že mu položím ruku na nohu, uvolním Boží moc a pata bude uzdravena. On řekl „Tak jo.“ A stalo se tak. Pata byla uzdravená, chlapec přestal kulhat a já se do auditu také dostal.

35 Mluvit k hoře

„Když přišli k zástupu, přistoupil k němu jeden člověk a padl před ním na kolena řka: ‚Pane, smiluj se nad mým synem, neboť je náměsíčný a zle trpí; často totiž padá do ohně a často do vody. A přivedl jsem ho k tvým učedníkům, ale nemohli ho uzdravit.‘ Ježíš odpověděl: ‚Ach, pokolení nevěřící a zvrácené, jak dlouho ještě budu s vámi? Jak dlouho vás mám snášet? Přiveďte ho sem ke mně!‘ Ježíš mu pohrozil a démon od něho vyšel; a od té hodiny byl chlapec uzdraven. V soukromí potom k Ježíšovi přistoupili učedníci a řekli: ‚Proč jsme ho nemohli vyhnat my?‘ On jim řekl: ‚Pro vaši malověrnost! Amen, pravím vám, budete-li mít víru jako zrno hořčice, řeknete této hoře: »Přejdi odtud tam,« a přejde; a nic vám nebude nemožné. [Tento rod nevychází jinak než v modlitbě a půstu.]“

Matouš 17:14-21

Hned po návratu z hory, kde byl proměněn, šel Ježíš opět do akce. Učedníci nebyli schopni uzdravit člověka. Navíc postiženému se zhoršily symptomy, jen co se dostal do Ježíšovy blízkosti. Ježíš ho i přesto uzdravil. Ježíš neříká nic z toho, že nebyl ten pravý čas, že se nejednalo o Boží vůli, nebo že jej měl uzdravit On. Vyzdvihuje, že musíme vědět, jakou máme autoritu, a mluvit, co chceme, aby se dělo (Marek 11:22-24). Všimněme si i dalšího podstatného faktu. Půst a modlitba se nevztahují k vyhnání démona, ale k nevěře. Nevíru ze sebe potřebujeme dostat (Izaiáš 58:1-14). Nevíra neznamená jen nevěřit, ale také věřit špatným věcem. Naopak víra v Boha, který je náš Uzdravitel (Exodus 23:20-30, Deuteronomium 7:15, Žalm 103:1-6), hýbe světem (1. Tesalonickým 1:8).

Paralelní příběh: Marek 9:14-29, Lukáš 9:37-43

Řecká slova:

- **trpět** – G3958 – *paschó* – trpět, vytrpět; zakusit; být postižený, být napadený; podstoupit, prodělat; nešťastně trpět (o nemocném); v dobrém slova smyslu – být v dobrém stavu
- **nevěřící** – G571 – *apistos* – nevěřící, nevěrný, neloajální, nedůvěryhodný, nespolehlivý, zrádný, proradný; neuvěřitelný; nevěřící, nedůvěřující; bez důvěry v Boha
- **zvrátit** – G1294 – *diastrefó* – překroutit, převrátit, zkreslit, zkomolit (význam, fakta); obrátit stranou; odporovat, oponovat; odvrátit se od správné cesty, zkorumpovat
- **snášet** – G430 – *anechomaj* – vydržet, snést, trpět; držet se vzpřímený a pevný; nechat si líbit
- **napomenout** – G2008 – *epitímaó* – kárat, napomínat; vyhubovat, vynadat, vyplísnit; silně zkritizovat, odsoudit, zavrhnout; ostře pokárat, obvinít; prokázat čest, ctít; zvýšit cenu; přisoudit, udělit (ve smyslu zaslouženého trestu); zatížit chybou, sazbou

Poznámky: _____

36 Nebud' úzkoprsý

„Jan mu říkal: ‚Učíteli, viděli jsme někoho, jak ve tvém jménu vyhání demony, a bránili jsme mu v tom, protože nechodil s námi.‘ Ježíš však řekl: ‚Nebraňte mu, neboť není nikdo, kdo na základě mého jména učiní mocný čin, aby o mně mohl brzy nato promluvit zle. Vždyť kdo není proti nám, je pro nás. Neboť kdo by vám dal napít číši vody proto, že jste Kristovi, amen, pravím vám, že určitě nepřijde o svou odměnu.‘“

Marek 9:38-41

Učedníci měli dobrou myšlenku. Člověk, kterého Ježíš nepovolal, vyháněl demony jako Ježíš a oni. Snažili se ho tedy zastavit. Ježíš se ale ohroženě necítil. Naopak jeho vize byla mnohem širší a přál si, aby demony vyháněl každý. Proto chvíli poté reagoval vysláním dalších sedmdesáti učedníků (Lukáš 10:1-9) kromě původních dvanácti (Lukáš 9:1-6). A tedy už jen během Ježíšovy služby vidíme, že alespoň 83 lidí kromě Ježíše vyhánělo demony a uzdravovalo nemocné. A přitom nikdo z nich nebyl ani znovuzrozený. Po těchto zkušenostech Pán Ježíš zmocnil k uzdravování a osvobození všechny své učedníky (Marek 16:15-18).

Paralelní příběh: Lukáš 9:49-50

Řecká slova:

- **odpovědět** – G611 – *apokrinomaj* – odpovědět na otázku, odpovědět; promluvit; začít mluvit – vždy tomu předchází situace (otázka), ke které se odpověď vztahuje
- **nikdo** – G3762 – *údejs* – nikdo, nic, žádný

- **bránit** – G2967 – *kólyó* – zabránit, zakázat; překážet; předejít zabráněním, odmítnout někomu něco
- **promluvit zle** – G2551 – *kakologeó* – mluvit špatně, zlořečit, nadávat, zatracovat, proklínat, hanobit; urazit; zneužít
- **odměna** – G3408 – *misthos* – mzda, odměna (ovoce práce, Boží mzda za dobré skutky, snahy); plat za práci (ve smyslu odměn i trestů)

Poznámky: _____

Svědectví: V září 2019 jsme sloužili na ezoterickém festivalu. Oslovili jsme tam s kamarádkou Jankou jednoho člověka o berlích. Byl to padesátník po mozkové příhodě. Byl částečně ochrnutý na jedné straně těla. Modlili jsme se za něj, noha i ruka se mu zlepšily. Bůh se ho dotýkal. Hned ten den mi ještě volal. Mohl jsem se s ním sdílet o Pánu Ježíši. Zanedlouho jsme ho pokřtili a byl pokřtěn i Duchem svatým. Od té doby se za něho pravidelně modlíme. Krevní tlak se mu srovnal. Noha i ruka se mu soustavně zlepšují. Srdeční arytmie je také skoro uzdravená. Tento muž říkal, že byl třetí stupeň Reiki ze čtyř, ale takto silnou moc, kterou jsme mu ukázali my, ještě neviděl. Chvála našemu Bohu, který je Uzdravitel, že pracuje skrze každého z nás!

37 Vyslání sedmdesáti

„Potom určil Pán ještě jiných sedmdesát dva a poslal je před sebou po dvou do každého města a místa, kam měl sám jít. Říkal jim: ‚Žeň je velká, dělníků je však málo. Proste tedy Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň. Jděte! Hle, posílám vás jako ovce mezi vlky. Neberte si měšec ani mošnu ani sandály; s nikým se cestou nepozdravujte. Do kteréhokoli domu vejdete, řekněte nejprve: »Pokoj tomuto domu!« A bude-li tam syn pokoje, váš pokoj na něm spočine; ne-li, navrátí se k vám. V tom domě zůstávejte, jezte a pijte, co vám dají, neboť hoden je dělník své mzdy. Nepřecházejte z domu do domu. A do kteréhokoli města vstoupíte a přijmou vás, jezte, co vám předloží, uzdravujte v něm nemocné a říkejte jim: »Přiblížilo se k vám Boží království.« Když vstoupíte do nějakého města a nepřijmou vás, vyjděte do jeho ulic a řekněte: »I ten prach z vašeho města, který nám ulpěl na nohou, vám vytráíme. Avšak to vězte: Přiblížilo se Boží království.« Pravím vám, že Sodomě bude v onen den snesitelněji než tomu městu.«“

Lukáš 10:1-12

Ježíš viděl Satana padnout z nebe jako blesk. Byl tedy pevného přesvědčení, že kdokoliv ho bude zastupovat, bude mít moc nad veškerou silou nepřítelů stejně jako On (Lukáš 10:17-20). O tom se přesvědčilo i sedmdesát učedníků, kteří jako Ježíš a původních dvanáct hlásali Boží království. Ježíš chtěl šíření Božího království urychlit, a tak zmocňoval čím dál tím více lidí. Dnes zmocňuje i nás. Otec chce nastolit svou duchovní vládu ve městech, státech i po celém světě (Efezským 6:11-20). Učednictví a služba po domech, které vidíme zde, se staly motorem probuzení, které

vedl Ježíš, učedníci, Pavel (Skutky 20:35), Billy Graham, Francis Asbury, John Wesley (Liardon, 2008), nebo John G. Lake (Liardon, 2000). Následujme Ježíšovy příkazy a vedení a uchopme i my toto pro náš život.

Řecká slova:

- **určit** – G322 – *anadejknymi* – ukázat, vyjevit; ustanovit; oznámit (ohlásit) za zvoleného za krále, generála; pozvednout něco na výšinu a dát to všem najevo
- **prosit** – G1189 – *deomaj* – prosit; modlit se; chtít; toužit, dychtit; zeptat se, úpěnlivě prosit, naléhavě žádat; žebrot
- **pokoj** – G1515 – *ejréne* – pokoj, mír; spása; blaho; stav národního klidu; osvobození, zproštění od běsnění a chaosu války; mír mezi jednotlivci, harmonie, shoda; bezpečnost, prosperita, štěstí, blaženost; mesiášský pokoj; cesta vedoucí k míru (spasení); požehnaný stav některých po smrti
- **spočnout** – G1879 – *epanapauomaj* – spočinout; spolehnout se; opřít se; usadit se, upevnit své sídlo
- **vrátit se** – G344 – *anakamptó* – vrátit se, otočit se zpět

Poznámky: _____

38 Satan otrokář

„V sobotu učil v jedné synagoze. A hle, byla tam žena, která měla ducha nemoci osmnáct let; byla sehnutá a vůbec se nemohla napřímít. Když ji Ježíš uviděl, zavolal ji a řekl: ‚Ženo, jsi zproštěna své nemoci‘ a vložil na ni ruce. Ona se ihned narovнала a oslavovala Boha. Avšak představený synagogy, rozhněván, že Ježíš uzdravuje v sobotu, říkal zástupu: ‚Je šest dní, v nichž se má pracovat; v nich tedy přicházejte a budete uzdravováni, a ne v den sobotní.‘ Na to mu Pán řekl: ‚Pokrytci! Neodvazuje každý z vás v sobotu svého vola nebo osla od žlabu a nevede ho napájet? Tato však, dcera Abrahamova, kterou spoutal Satan, hle, na osmnáct let, neměla být rozvázána z toho pouta v den sobotní?‘ A když to říkal, všichni jeho protivníci byli zahanbeni, ale celý zástup se radoval nad všemi těmi slavnými činy, které se od něho dály.“

Lukáš 13:10-17

Už u Joba vidíme, že nemoci dává Ďábel (Job 2:7). Bůh nás z nemoci propouští, odvazuje, abychom mohli být napojeni životem. Nemoci působí soužení nejen našemu tělu, ale i naší duši (Marek 3:1-6). Nemoci jsou dílo Satana, který krade, zabíjí a ničí. I to nám přišel Ježíš odhalit (Koloským 2:12-15, Jan 10:10). Ježíš nám v praxi ukazuje, že cokoliv Ďábel svázal, máme pravomoc rozvázat (Matouš 16:19, Matouš 18:18-20). Nečekejme dlouhé zápasy, ale rychlá vítězství, ať je Bůh ještě více oslaven! Vidíme také že Ježíš neuzdravil ženu díky konkrétnímu „vedení“, ale kvůli *principu*. Byla totiž dcerou Abrahamovou.

Řecká slova:

- **sehnutý** – G4794 – *sygkyptó* – být zkřivený, ohnutý; úplně se ohnout dopředu, být úplně skloněný; křivit se
- **okamžitě** – G3916 – *parachréma* – ihned, okamžitě, bezprostředně, přímo, na místě
- **odvazovat** – G3089 – *lyó* – uvolnit, rozvázat; propustit; osvobodit jakoukoliv přivázanou věc, osobu (tělo, obvazy, manžela, manželku); rozvázat pouta; propustit z vězení; rozpustit (cokoliv stlačeného dohromady) – shromáždění, zákony; svrhnout něco; rozpustit něco soudržného na části
- **spoutat** – G1210 – *deó* – svázat kravatu, upevnit, svázat, spoutat okovy, uvrhnout do řetězů; zavazovat, ukládat povinnost, zákon; být svázán s někým (s manželem, manželkou); zakázat, prohlásit za nezákonné
- **Satan** – G4567 – *Satanás* – Satan, Ďábel; protivník (ten, kdo stojí proti něčím záměrům, jednání); princ zlých duchů; navádí k odpadnutí od Boha do hříchu; přemožen Ježíšem na kříži; svými démony obsazuje lidi a způsobuje lidem nemoci

Poznámky: _____

39 Neohrožený

„Právě v tu hodinu přišli někteří farizeové a řekli mu: ‚Vyjdi a jdi odtud, protože Herodes tě chce zabít.‘ On jim řekl: ‚Jděte a řekněte té lišce: Hle, vyháním demony a uzdravuji dnes i zítra, a třetího dne dokonám.‘“

Lukáš 13:31-32

O minimální délce života, 70 až 80 let, mluví už Mojžíš a Izajáš (Žalm 90:10, Izajáš 65:20). Délku života můžeme ovlivnit například úctou k rodičům (Efezským 6:2). Tento princip můžeme vidět například u Japonců, kteří své rodiče přímo zbožňují. Nadto Ježíš dokonce věděl, kdy zemře (Matouš 16:21). I Pavel říká, že si může vybrat, zda zemře, nebo ne (Filipským 1:22-27). Vědomí, že zde na zemi mají od Boha daný úkol, který mají naplnit, dávalo Ježíšovi i Pavlovi smělost nebát se lidí ani čehokoliv jiného (Galatským 1:10). I my můžeme zažívat tuto jistotu v Bohu. Plňme jednotlivé úkoly, které nám Bůh dává a pak odejdeme k němu (2. Timoteovi 4:6-8). Ujistění o splnění své úlohy zažili například David Livingstone (Liardon, 2014), Lester Sumrall (Dudley, 2012), Smith Wigglesworth (Liardon, 2000), nebo F. F. Bosworth (Liardon, 2011).

Řecká slova:

- **hodina** – G2250 – *hémera* – den (přirozený, nebo v kontrastu k noci, část dne); ve dne; den života; poslední den naší doby; čas zdržení se požitkářství, neřesti, zločinu
- **jít** – G4198 – *poreuomaj* – jít, putovat; vést; pokračovat v cestě; následovat někoho jako přívrženece; jednat; zemřít

- **liška** – G258 – *alópéks* – liška; vychytralý, lstivý člověk
- **uzdravovat** – G2392 – *iasis* – uzdravení; uzdravování; léčba
- **dokonat** – G5048 – *telejoó* – učinit perfektním, úplným, dosáhnout; dokončit (událostí), dosáhnout cíle, zkompletovat, dovršit (proroctví, Písma); zasvětit; být dokončen

Poznámky: _____

Svědectví: Jednou za mnou do Prahy přijel vlakem můj dobrý kamarád Šimon. Udělali jsme si oběd a popovídali si. Potom jsme vyrazili zpět na vlakové nádraží. Nedalo nám to a několika lidem jsme řekli evangelium. Když jsme šli po schodech na nástupiště všiml jsem si člověka, který dopadal na jednu nohu. Řekl jsem o něm Šimonovi a než jsem se nadál, Šimon chytl toho muže za koleno a uvolnil Boží moc. Než se ten muž vzpamatoval, koleno se mu zlepšilo a celý vykolejený šel dál. Šimonova bezprostřednost je vskutku fascinující a inspirující.

40 Vytažení z nádrže

„A stalo se, když v sobotu vešel do domu jednoho z vůdců farizeů pojíst chleba a oni ho pozorně sledovali, hle, byl před ním nějaký vodnatelný člověk. Ježíš na to zákoníkům a farizeům řekl: ‚Je dovoleno v sobotu uzdravit, nebo ne?‘ Oni však mlčeli. I vzal ho, uzdravil jej a propustil. A jim řekl: ‚Spadne-li někomu z vás syn nebo vůl do nádrže, nevytáhne ho hned v den sobotní?‘ Na to nebyli schopni odpovědět.“

Lukáš 14:1-6

Uzdravení je propuštění, osvobození našeho těla. Nemocný člověk potřebuje okamžitou pomoc stejně jako vůl nebo syn spadlý do nádrže. Věřme našemu Otci, že nás z našich problémů chce rychle vytáhnout (Lukáš 15:11-32). Bůh miluje lidi. Na Boží lásku farizeové a zákoníci nejsou schopni reagovat. Láska je více než Zákon (Římanům 13:10).

Řecká slova:

- **pozorně sledovat** – G3906 – *paratéreo* – stát vedle a dívat se, pozorně, pečlivě, důkladně sledovat; sledovat, dávat pozor očima; předzvěst – sledovat, co se bude dít; zákeřně, rafinovaně se dívat; sledovat se; dodržet svědomitě, nic nezanedbávat v náboženském dodržování; slavit
- **vodnatelný** – G5203 – *hydrópikos* – vodnatelný člověk; trpící vodnatelností
- **vzít** – G1949 – *epilambanomaj* – uchopit, chytit rukama; přichytit k něčemu; ujmout se, zmocnit se, přemocet, dosáhnout; zachránit před nebezpečím, pomoci

- **propustit** – G630 – *apolyó* – odvázat, propustit; osvobodit; nezadržovat déle; dát rázně svobodu; poslat pryč; o zajatci, uvolnit jeho pouta a dát mu svobodu odejít, zprostit obvinění ze zločinu a ustanovit svobodu; shovívavě udělit vězňovi, dlužníkovi propuštění; zbavit; prominout, odpustit jeho dluh; o rozvodu – zavrhnout, zapudit; odejít
- **odpovědět** – G470 – *antapokrinomaj* – odpovědět, rozporovat v odpovědi, odpovědět rozporem

Poznámky: _____

Svědectví: Během cesty na nákup jsem uviděl mladého muže, sedícího na lavičce. Ihned mi problesklo hlavou, že bych jej měl oslovit. Nechtělo se mi, ale nakonec jsem si sedl na protější lavičku a ptal se Ducha svatého, s čím mladíkovi mohu pomoci. Přišlo mi, že ho bolí noha. Zeptal jsem se ho na to a on udiveně potvrdil, že je tomu tak. Říkal, že mu nelze pomoci, protože problém je v poškozených nervech. Po krátkém příkazu uzdravení do jeho těla, viděl, že bolest odchází. Několikrát jsem toto opakoval, až byla bolest úplně pryč. O pár týdnů později jsem jej potkal znovu a potvrdil mi, že od té doby již bolestmi netrpí.

41 Uzdravení po cestě

„A stalo se, když byl na cestě do Jeruzaléma, že procházel Samařskem a Galileou. Když vcházel do jedné vesnice, setkala se s ním deset malomocných mužů, kteří zůstali stát opodál a hlasitě zvolali: ‚Ježíši, Mistře, smiluj se nad námi!‘ Když je uviděl, řekl jim: ‚Jděte a ukažte se kněžím.‘ A stalo se, když odcházeli, že byli očištěni. Jeden z nich, když uviděl, že je uzdraven, se vrátil a velikým hlasem oslavoval Boha; padl na tvář k jeho nohám a děkoval mu. A byl to Samařan. Ježíš na to řekl: ‚Nebylo jich očištěno deset? Kde je těch devět? Nikdo z nich se nenašel, aby se vrátil a vzdal chválu Bohu, kromě tohoto cizince?‘ A řekl mu: ‚Vstaň a jdi, tvá víra tě zachránila.‘“

Lukáš 17:11-19

V Božím království začíná vše jako semínko (Matouš 13:31-32). Toto malé semínko, Boží slovo, potřebujeme přijmout, porozumět mu a uchovávat ho v sobě (Matouš 13:1-23, Marek 4:1-20, Lukáš 8:4-15). Boží slovo poté roste a mocně v nás působí (Marek 4:26-32, 1. Tesalonickým 2:13). Nezastavujme se, nezkoumejme semínka a nechme je růst. Akorát je zalévejme Božím slovem a modlitbou (Efezským 6:17-18). Tudiž když sloužíme uzdravením, uzdravení ustanovujeme a ono se poté projeví. Ježíš si byl tak jistý tím, že věci ustanovuje (Matouš 18:18-20), že se často ani neměl potřebu lidí ptát, jestli uzdravení opravdu nastalo. Ježíš lidem nesloužil kvůli uznání. Sloužil, aby ukázal Otce (Matouš 5:45) a šel příkladem (Jan 13:12-14). Tím pádem ani nevděčnost oněch devíti uzdravení nezastavila (1. Tesalonickým 5:18).

Řecká slova:

- **potkat** – G528 – *apantaó* – jít naproti; potkat; v armádním smyslu – nepřátelské setkání
- **malomocný** – G3015 – *lepros* – malomocný, postižen malomocenstvím; šupinatý, olupující se; drsný, hrubý
- **říci** – G3004 – *legó* – říci, pravit; tvrdit; odpovědět; přikázat; učit; povzbuzovat, radit, řídit; vyprávět; zeptat se; poukázat slovy, zamýšlet, myslet, chtít říct; nazvat; zmínit
- **ukázat se** – G1925 – *epidejknymi* – ukázat se; vystavit; zařídit, aby se dívalo na; předložit, na co se můžeme dívat; ukázat něco patřící někomu; prokázat, dokázat
- **odcházet** – G5217 – *hypagó* – jít, odejít; odcestovat

Poznámky: _____

Tvé svědectví: _____

42 Vyučuje Bůh nemoci?

„A stalo se, že když Ježíš dokončil tato slova, odebral se z Galileje a přišel na území Judska za Jordán. Šly za ním velké zástupy a on je tam uzdravil.“

Matouš 19:1-2

Bud měl Ježíš štěstí na lidi, kterým sloužil, nebo je Boží moc větší než jakékoliv naše domnělé překážky ve službě uzdravením. Ježíš uzdravoval všude, kam přišel. Stejně tak i jeho učedníci (Lukáš 9:6). Zároveň většinu lidí uzdravili tam, kde byli. Ježíš ukazoval soucit s každým nemocným. On se nezměnil. Byl stejný tehdy, je i dnes (skrže nás) a bude na věky (Židům 13:8). Apoštol Pavel říká, že dnes je den milosti, den spásy (2. Korintským 6:1-2, Židům 4:16). Ježíš uzdravoval všechny nemocné a nikdy nikomu výchovnou nemoc nedal. Je to Boží dobrota, která vede lidi k pokání (Římanům 2:4). Bůh si sice dokáže použít cokoli, aby lidem pomohl, ale chce nás vychovávat svým slovem a Duchem, ne nemocí (2. Timoteovi 3:16-17, Jan 14:26, 1. Korintským 2:13, Židům 12:9-13). Nemoc není Boží vůle pro nikoho z nás.

Paralelní příběh: Marek 10:1

Řecká slova:

- **dokončit** – G5055 – *teleó* – dokončit, ukončit, uzavřít; vykonat, provést, dokonat naplnit (aby to odpovídalo zadání); naplnit se, uskutečnit se; dosáhnout; platit tribut
- **odebrat se** – G3332 – *metajró* – odejít, odjet, odcestovat; zvednout a odstranit z místa, přemístit

- **slovo** – G3056 – *logos* – řeč, slovo; reprezentující pojem, nápad; řečené (Bohem, proroky); promluva, kázání, mluvení samotné; učení; popis, záznam, důvod; záležitost; účet; počet
- **následovat** – G190 – *akolútheó* – následovat někoho, kdo předchází, doprovázet ho, připojit se jako asistent, stát se učedníkem někoho; sledovat; jít za
- **tam** – G1563 – *ekεί* – tam, v tom místě, na to místo

Poznámky: _____

Svědectví: Na Roadtripu 2018 jsme zavítali s Danem, Tomem a Honzou i do Tábora. Pán se nám postaral o oběd a sprchu. Kázali jsme evangelium a uzdravení jsme viděli hned několik. Nejčastěji s Honzou vzpomínáme na uzdravení jednoho Roma. Potkali jsme ho v městském parku. Napůl měl o Bohu ponětí, ale žil velmi nemorální život jako „guru“ místní romské komunity. Trpěl dnou a na nabízenou modlitbu ihned pozitivně zareagoval. Bůh se ho mocně dotýkal. Boží moc mu projížděla tělem jako elektřina a po modlitbě se slzami v očích říkal, že „má lehké nohy“. Život v hříchu samozřejmě není v pořádku. Jsme ale osvoboditelé, ne soudci, tak nikomu nestraňme. Ježíš také uzdravil člověka a až poté mu řekl, ať nehřeší, aby se mu nepříhodilo něco horšího. Ježíš věděl, že uzdravení otevírá evangeliu dveře dokořán.

43 Rybář lidí

„Když vycházeli z Jericha, vydal se za ním velký zástup. A hle, dva slepí seděli u cesty; jakmile uslyšeli, že jde kolem Ježíš, vykřikli: ‚Smiluj se nad námi, [Pane], synu Davidův!‘ Zástup jim přísně domluvil, aby utichli. Oni však vykřikli ještě silněji: ‚Smiluj se nad námi, Pane, synu Davidův!‘ Ježíš se zastavil, zavolal je a řekl: ‚Co chcete, abych vám učinil?‘ Řekli mu: ‚Pane, ať se nám otevrou oči!‘ Ježíš byl hluboce pohnut, dotkl se jejich očí, a hned prohlédli a šli za ním.“

Matouš 20:29-34

Ježíš nám zde ukazuje, jak se stát rybáři lidí (Matouš 4:18-22). Sám nikdy neřešil, zdali má dost moci nebo víry. Byl si vědomý Boha, ne sebe. Zde se ptal slepých, co chtějí, aby jim učinil. A pak s tím jen souhlasil. Zní to jednoduše. Ježíš si byl vědom, že Bůh mu dá, o co jej požádá (Marek 11:22-25). Je jedno se svým Otcem. Máme kam růst. I my jsme totiž jedno s Bohem (Jan 15:5, 1. Korintským 6:17).

Paralelní příběh: Marek 10:46-52, Lukáš 18:35-43

Řecká slova:

- **Pán** – G2962 – *kyrios* – pán, vládce; ten, komu patří věc nebo osoba, o které může rozhodovat; mistr; majitel, vlastník; princ, vedoucí; titul cti vyjadřující úctu, se kterou sluhové zdraví své pány; titul pro Boha a Mesiáše
- **utichnout** – G4623 – *siópaó* – mlčet, být zticha, udržovat pokoj; němý; klidné, tiché moře

- **ještě silněji** – G3185 – *meízón* – ještě více, vyšší stupeň; ve větší míře
- **zastavit** – G2476 – *histémi* – postavit; zastavit; způsobit zastavení, umístění, položení; nabídnout stání při někom; učinit pevným, pevně založit; prosazovat autoritu něčeho; stát blízko; stát (o základech budovy), být pevné, stálé, neotřesitelné myslí; nevzdávat se; vzdorovat
- **zavolat** – G5455 – *fóneó* – kokrhát; volat; znít, zaznít, vydat; vydat zvuk, mluvit; křičet; vykřiknout, vykřiknout nahlas, mluvit hlasitě; zavolat; zavolat si; poslat pro někoho; svolat, povolát; pozvat; oslovit

Poznámky: _____

Svědectví: Předposlední den našeho Roadtripu 2019 jsme se dostali do Mělníka. Šel jsem tehdy s kamarády Pepou a Honzou. Zažili jsme spolu pár uzdravení, ale chci vypíchnout zajímavý rozhovor, který měli Honza a Pepa s jedním pánem. Byl sice nevěřící, ale mé kamarády neodmítl. Honza se ho zeptal, jestli je vše zdravotně v rodině v pořádku. Odvětil mu, že ano, že na to musí zaklepat. A zaklepal si o zuby. Honza se ho ihned zeptal: „A na klepání věříte?“ Je zajímavé, kolik lidí tvrdí, že v nic nevěří, ale přitom věří kdejaké pověře.

44 Chvála je naší silou

„Ježíš vstoupil do [Božího] chrámu a vyhnal všechny, kteří v chrámě prodávali a kupovali, převracel stoly směnárníků i sedadla prodavačů holubů a řekl jim: ‚Je napsáno: »Můj dům bude nazván domem modlitby«, ale vy z něj děláte jeskyni lupičů.‘ A přistoupili k němu v chrámě slepí a chromí, a uzdravil je. Když velekněží a učitelé Zákona spatřili ty podivuhodné věci, které učinil, i děti volající v chrámě: ‚Hosana synu Davidovu‘, byli pobouřeni a řekli mu: ‚Slyšíš, co tihle říkají?‘ Ježíš jim řekl: ‚Ano. Nikdy jste nečetli: ‚Z úst nemluvnat a kojenců sis připravil chválu?‘“ I nechal je a vyšel ven z města do Betanie, kde přenocoval.“

Matouš 21:12-17

Uzdravení je krásné, podivuhodné. Ježíš zde cituje Žalm 8:1-2 a připomíná nám (Jan 14:26), že chvála je naší silou. Chválou se nabudíme před bojem (Soudcům 7:1-25). Chvála nám pomáhá být zaměřenými na Boha. Chválou si připomínáme, co Bůh udělal a připomínáme si Jeho slovo (Žalm 78:1-72, Žalm 119:1-176, Židům 13:15). Během ní si začínáme být vědomí Jeho. On žije v nás a dělá v nás své skutky (Skutky 2:22, Skutky 19:11-12). Je to Boží Duch, který pracuje v nás a skrze nás. On zažil a učinil všechny zázraky, uzdravení a vzkříšení. On je všemocný (Genesis 1:1-3, Žalm 139:7) a všudypřítomný (Sumrall, 1982). Toho si potřebujeme být vědomi (Římanům 8:6).

Paralelní příběh: Marek 11:15-19

45 Nepochybovat

„Když následujícího dne vyšli z Betanie, dostal hlad. A z dálky uviděl fíkovník, který měl listí, a přišel, zdali na něm něco nenalezne. Když k němu přišel, nenalezl nic, jen listí; nebylo totiž období fíků. I řekl mu: ‚Ať již navěky z tebe nikdo ovoce nejí!‘ A jeho učedníci to slyšeli. A když šli ráno kolem, uviděli ten fíkovník uschlý od kořenů. Petr se rozpomenul a řekl mu: ‚Rabbi, hleď, ten fíkovník, který jsi proklel, je uschlý.‘ Ježíš jim na to řekl: ‚Mějte víru Boží. Amen, pravím vám, že kdo by řekl této hoře: »Zvedni se a vrhni se do moře« a nezapochyboval by ve svém srdci, ale věřil by, že co říká, se děje, bude to mít. Proto vám pravím: Věřte, že jste všechno, za cokoliv se modlíte a oč žádáte, přijali, a budete to mít. A kdykoliv stojíte a modlíte se, odpouštějte, máte-li proti někomu něco, aby vám i váš Otec, který je v nebesích, odpustil vaše přestoupení.‘“

Marek 11:12-14.20-25

Jsme stvořeni, abychom vládli na zemi. Jsme králové. Rozhodujeme. Pán Ježíš nás zde učí nastavit čas vyslyšení modlitby. Zároveň nás vede k tomu, abychom nepochybovali. Pochybovat znamená rozdělit, oddělit se od něčeho. Kdo pochybuje, nemůže od Pána nic dostat. Pán je štědrý a chce dát, my ale nedokážeme přijmout (Jakubův 1:5-8). Pochybovat není, že nás napadne špatná myšlenka (jde o pokušení). Pochybovat znamená uvěřit špatné myšlence a jednat podle ní (Genesis 3:1-6). Ježíš také slyšel Ďáblův hlas (Lukáš 4:1-13). Nikdy ho ale neposlechl, a tím nad ním vždy zvítězil (Židům 2:12, 1. Janův 2:12-14). Ať je nám tedy Bůh a Jeho slovo reálnější než cokoliv na tomto světě (Hinn, 2015)!

Paralelní příběh: Matouš 21:18-22

Řecká slova:

- **proklít** – G2672 – *kataraomaj* – proklínat; proklít, odsoudit, uvrhnout do záhuby; prokletý
- **uschlý** – G3583 – *ksérajnó* – vysušit, sežehnout; učinit suchým, vyschnout, zvadnout; stát se suchým, být suchým, být zvadlým (o rostlinách, zrajících plodinách, tekutinách, částech těla); scházet, chřadnout; strnout (o ruce)
- **srdce** – G2588 – *kardia* – srdce; centrum fyzického i duchovního života; sídlo tuh, vášní, citů, myšlenek; centrum porozumění, inteligence, vůle a charakteru; centrum čehokoliv (i neživých věcí)
- **bude mít** – G2071 – *esomaj* – budu, budte!; „já budu“ (budoucí čas od „být“)
- **žádat** – G154 – *ajteó* – prosit, vyprositi si; ptát se, žebrat, volat za, toužit, dychtit, prahnout, chtít; požadovat

Poznámky: _____

46 Zachovej klid

„Když ještě mluvil, hle, přicházel zástup, a ten, který se jmenoval Juda, jeden ze Dvanácti, šel před nimi a přiblížil se k Ježíšovi, aby ho políbil. Ježíš mu řekl: ‚Judo, polibkem zrazuješ Syna člověka?‘ Když ti okolo něho uviděli, co se děje, řekli: ‚Pane, máme udeřit mečem?‘ A jeden z nich udeřil veleknězova otroka a uťal mu pravé ucho. Ježíš však odpověděl: ‚Nechte toho!‘ A dotkl se jeho ucha a uzdravil jej. Ježíš řekl těm, kteří na něho přišli, veleknězím, velitelům chrámové stráže a starším: ‚Jako na lupiče jste vyšli s mečí a holemi? Když jsem byl den co den s vámi v chrámě, nevztáhli jste na mne ruce. Ale toto je vaše hodina a vláda temnoty.‘“

Lukáš 22:47-53

Přetékejme soustavně Duchem svatým (Jan 7:37-39, Efezským 5:15-21). Boží přítomnost přichází s námi, protože Bůh žije v nás. Zanalyzujme si například tuto situaci. Ježíše zatýkají. Petr se neudrží, využije svých rybářských schopností a máchne mečem po Malchosovi (Jan 18:10). Ten instinktivně uhne a Petr mu místo hlavy usekne ucho. Závěr: Ježíš, který ví, že bude souzen, bičován a ukřižován, zachová klid a nechá ucho dorůst (přirůst). A z Petrasakorovraha se během pár týdnů stane jeden z vůdců církve, která netlačí věci Božího království silou ani mocí, ale Duchem Božím (2. Královská 6:14-20, Zacharjáš 4:6). Patrně tímto příběhem se inspiroují křesťané, kteří slouží uzdravením Boží mocí na vojenských misích. Evangelium funguje stejně všude. Jinak by to nebyla dobrá zpráva (Římanům 1:16-17).

Paralelní příběh: Matouš 26:47-56, Marek 14:43-52,

Jan 18:1-11

Řecká slova:

- **políbit** – G5368 – *fileó* – milovat, mít rád, schválit; jednat láskyplně, s láskou, laskavě, vlídně, vřele, přátelsky; políbit; dělat rád, mít ve zvyku, být zvyklý
- **zrazovat** – G3860 – *paradídómi* – odevzdat, předat; vydat do rukou; vydat do něčí moci, nebo užití; zajmout, zradit; dát někomu k ochraně, užívání; vydat někoho do vazby, k soudu, odsouzení, (krutému) trestu; vydat zrádně, zradit; dát někoho, aby byl učen, formován; doporučit; ústně předat příkazy, zvyky; vyprávět, hlásit; povolit; vzdát se; vydat se
- **meč** – G3162 – *machajra* – velký nůž používaný pro zabíjení zvířat a řezání masa; malý meč (rozeznatelný od velkého) – zakřivený pro řeznou ránu, nebo rovný pro vražení; válka
- **utnout** – G851 – *afajreó* – odejmout; useknout; vzít, odnést, odstranit, odříznout; být odňat
- **ucho** – G5621 – *ótion* – ucho; ušní boltec

Poznámky: _____

Svědectví: Bůh uzdravuje opravdu všude. Jednou jsem auditoval na ČT. Na chodbě jsem se modlil za hlavní účetní, která měla problémy s kyčlí. Byla uzdravená, překvapením vyskočila a rychle utíkala pryč. Bůh rád lidi překvapí a zaskočí.

47 Boží Syn

„A hle, opona svatyně se roztrhla ve dvě odshora až dolů a země se zatřásla a skály se roztrhly a hroby se otevřely a mnohá těla zesnulých svatých byla vzkříšena; když vyšli z hrobů po jeho vzkříšení, vstoupili do svatého města a ukázali se mnohým. Když setník a ti, kdo s ním strážili Ježíše, uviděli zemětřesení a to, co se stalo, velmi se ulekli a řekli: ‚Opravdu to byl Boží Syn!‘“

Matouš 27:51-54

Jako Boží děti jsme přešli ze smrti do života (Jan 1:12-13, Jan 5:24). A právě při Ježíšově ukřižování a vzkříšení byla odhalena převaha Boží moci života. Pavel to popisuje jako potenciál toho, v jaké moci života nyní, v době po Ježíšově vzkříšení, lze chodit (Efezským 1:19-20, Zjevení 1:18). Ježíš na kříži porazil smrt (Židům 2:14) a vyvedl na světlo život a nesmrtelnost (2. Timoteovi 1:10-11). Válka se smrtí byla vyhrána, je dokonáno (Jan 19:30). My už jen potřebujeme nastolit vítězství (1. Korintským 15:20-28, 1. Korintským 15:54-58, Židům 2:8-9).

Paralelní příběh: Marek 15:21-41, Lukáš 27:32-49,
Jan 19:16-27

Řecká slova:

- **roztrhnout** – G4977 – *schizó* – rozštěpit; rozdělit rozerváním; rozdělit na frakce, rozštípnout se, rozštěpit se, rozervat se; být rozdělený
- **zatřást se** – G4579 – *sejó* – zatřást, třást se; o člověku – začít se třást, třást se strachem; rozrušit mysl

- **vzkříšení** – G1454 – *egersis* – vzkříšení z mrtvých, zmrtvýchvstání; vzrušení, povstání
- **Boží** – G2316 – *theos* – bůh, bohyně, božstvo; Bůh, Trojice (dohromady, i každý jednotlivě), Boží věci; Boží rady, zájmy; vše, co se Boha týká; vše, co se k Bohu přirovnává, nebo se mu podobá; Boží zástupce; soudce
- **Syn** – G5207 – *hyjos* – syn (lidský potomek, hlavně ve významu syn), syn člověka (nesoucí konotaci lidské slabosti a smrtelnosti; o Kristu); Boží syn (Adam, znovuzrození lidé, Židé, křesťané, lidé vychovávaní Bohem); ti, kdo ctí Boha jako svého otce, zbožní ctitelé Boha, jejichž charakter a život připomíná Boží; lidé ovládaní Duchem Božím; lidé spočívající radostně a pokojně v důvěře v Boha jako děti vůči rodiči; poslušní otcově vůli a skutkům (jako Ježíš)

Poznámky: _____

48 Kdo uvěří

„Nakonec se ukázal Jedenácti, když byli u stolu; pokáral jejich nevěru a tvrdost srdce, protože neuvěřili těm, kteří ho spatřili vzkříšeného [z mrtvých]. A řekl jim: ‚Jděte do celého světa a vyhlaste evangelium všemu stvoření. Kdo uvěří a bude pokřtěn, bude zachráněn. Kdo neuvěří, bude odsouzen. Tato znamení budou doprovázet ty, kteří uvěří: V mém jménu budou vyhánět démony, budou mluvit [novými] jazyky, budou brát hady do rukou a vypíjí-li něco smrtelného, nijak jim to neublíží. Na nemocné budou vzkládat ruce a budou se mít dobře.‘ Potom, když jim to pověděl, byl Pán Ježíš vzat vzhůru do nebe a posadil se po pravici Boží. Oni vyšli a vyhlásili všude evangelium, Pán pracoval s nimi a potvrzoval to slovo znameními, která je doprovázela. Amen.“

Marek 16:14-20

Ježíš zde mluví o znameních, která s jistotou budou doprovázet ty, kdo uvěří. Neříká apoštoly, ale každého, kdo uvěří. Nemluví tady ani o obdarovaných, ani o pomazaných, ale o věřících. To samé říkal už Nikodémovi (Jan 3:1-8). Tak se od toho nedistancujeme, ale uchopme to i pro sebe. Stejně jako pronásledování jsme kvůli Božím slovu (Marek 4:17), tak Boží slovo, ne člověk, je doprovázeno znameními (Marek 16:20). Berme to jako inspiraci (Jan 2:23-25). Božím slovu může věřit každý. Stejně tak ho každý může kázat, neboli vyhlášovat. Začneme tedy i my. Nevyhledávejme znamení, ona mají následovat nás. Kromě toho, Ježíš rozděluje lidi na dvě skupiny, na věřící, kteří slouží uzdravením (a neměli by být nemocní) a na nemocné (z nevěřících). Ti se po pokládání rukou věřícím budou nacházet v „uzdraveném stavu“. To dělal i sám Je-

žíš. Slepým vrátil zrak, uzdravil ženu s krvotokem, vodnatelného člověka i ochrnuté. Boží Duch je stále stejný a chce dělat ty stejné skutky i skrze nás. Poddejme se mu. Kromě toho naše smlouva s Bohem se zjevně potvrzuje křtem ponořením, kdy získáváme duchovní ochranu. Lidé po křtu začali více toužit po Bohu, byli osvobozeni, přestali jim depresivní útlaky, či noční můry.

Řecká slova:

- **znamení** – G4592 – *semeíon* – znak, značka, znamení; osoba je tím odlišena od ostatních a je tím známá; zázrak, div; Bůh jimi provází své slovo
- **budou provázet** – G3877 – *parakolútheó* – následovat; doprovázet; být vždy po něčím boku; být vždy přítomen; být přítomen kamkoliv se jde; věrně následovat; porozumět
- **posadit se** – G2523 – *kathizó* – posadit, ustanovit, udělit království; sednout si, pobývat; mít pevné sídlo; usadit se; dočasně přebývat
- **pravice** – G1188 – *deksios* – pravá, pravá ruka, pozice cti nebo autority
- **potvrzovat** – G950 – *bebajoó* – upevnit, utvrdit, potvrdit, posílit, ujistit

Paralelní příběh: Matouš 28:18-20, Lukáš 24:46-48, Jan 17:18,
Skutky 1:1.5.8

Poznámky: _____

49 Vidět znamení

„[Ježíš] opět přišel do Kány Galilejské, kde z vody učinil víno. Byl tam jeden královský úředník, jehož syn ležel nemocen v Kafarnaum. Když uslyšel, že Ježíš přišel z Judska do Galileje, odešel k němu a prosil [ho], aby přišel a uzdravil jeho syna, neboť již skoro umíral. Tu mu Ježíš řekl: ‚Neuvidíte-li znamení a divy, jistě neuvěříte.‘ Královský úředník mu řekl: ‚Pane, pojd, než mé dítě zemře!‘ Ježíš mu říká: ‚Jdi, tvůj syn žije.‘ Ten člověk uvěřil slovu, které mu Ježíš řekl, a šel. Ještě byl na cestě dolů, když mu vyšli naproti jeho otroci a řekli, že jeho chlapec žije. Vypstal se jich tedy na hodinu, ve které mu začalo být lépe. Řekli mu: ‚Včera v jednu hodinu ho opustila horečka.‘ Tu otec poznal, že se to stalo v tu hodinu, kdy mu Ježíš řekl: ‚Tvůj syn žije.‘ A uvěřil on i celý jeho dům. Toto bylo už druhé znamení, které Ježíš učinil, když přišel z Judska do Galileje.“

Jan 4:46-54

Ježíš uzdravil každého ve své přítomnosti, ale i každého do jeho života uzdravení, či osvobození promluvil. Byl tedy pro svou službu a své slovo vyhledávaný. Královský úředník za ním šel více jak den cesty. Úředníkovu dítěti se začalo v hodinu Ježíšova „promluvení“ dařit lépe. Horečka ho zcela opustila. Tento svět potřebuje vidět a porozumět, že Boží slovo je opravdu Boží slovo a že je v něm moc (Matouš 22:29, Marek 1:27, Římanům 1:16, Žalm 62:12). Život je světlem (Jan 1:4). Bez něj lidé bloudí, hledají ho spolu s mocí, a když je v křesťanství nenachází, uchylují se k okultismu a čarodějnictví. Tam je bohužel smrt, ne život. Pokud nejsme schopni sloužit životem Ducha Božího a Božího slova,

uniká nám samotná podstata Nové smlouvy (Jan 4:23, Jan 6:63, 2. Korintským 3:6, Filipským 3:3).

Řecká slova:

- **prosit** – G2065 – *erótaó* – zeptat se, prosit; žádat, prosit, žebrat, žadonit, prosit
- **skoro** – G3195 – *melló* – okolo, v bodě (dělání, trpění); zamýšlet, mít v úmyslu; myslet si, přemýšlet; mít povinnost
- **ne-** – G3361 – *mé* – ne, ne dokud
- **-li** – G1437 – *ean* – jestli, jestliže, pokud, -li, v případě
- **dítě** – G3813 – *pajdion* – malé dítě (malý chlapec, nebo dívka); nemluvně, kojeneček; novorozenec; dítě (dle intelektu)

Poznámky: _____

Svědectví: V práci jsme měli brigádníka, kterého trápila naražená žebra, protože upadl na náledí. Stěžoval si na bolesti. Řekl jsem mu, že se za něj „pomodlím“. On souhlasil. Přikázal jsem bolesti, aby odešla a řekl jsem brigádníkovi, aby si to otestoval. Udiveně potvrdil, že je bolest pryč. Po pár dnech, když měl opět směnu, pokládal mi otázky na mou víru a křesťanství. Snažil se mě dostat do intelektuální debaty. To nikam nevedlo. Zeptal jsem se tedy, zda ho zase žebra náhodou nebolí. Říkal, že ho opět bolí, takže jsem bolesti opět jednou větou přikázal, aby odešla. Ihned se mu ulevilo. Bolest byla pryč. Veškeré předchozí argumenty z diskuze byly smeteny. Ukázka Božího království byla opravdu jasná.

50 Uzdravení a hřích

„Potom byl židovský svátek a Ježíš vystoupil do Jeruzaléma. V Jeruzalémě je u Ovčích brány rybník, hebrejsky zvaný Bethesda, který má pět sloupořadí. V nich lehávalo množství nemocných, slepých, chromých a ochrnutých, [kteří čekali na pohyb vody. Neboť Pánův anděl občas sestupoval do rybníka a vířil vodu. Kdo po zvíření vody první vstoupil do rybníka, býval uzdraven, ať trpěl kteroukoli nemocí]. Byl tam jeden člověk, nemocný již třicet osm let. Když ho Ježíš spatřil, jak tam leží, a poznal, že je už dlouhou dobu nemocen, řekl mu: ‚Chceš být uzdraven?‘ Nemocný mu odpověděl: ‚Pane, nemám nikoho, kdo by mě snesl do rybníka, když se voda rozvíří. Zatímco já teprve přicházím, jiný tam sestupuje přede mnou.‘ Ježíš mu řekl: ‚Vstaň, vezmi své lehátko a chod.‘ A hned byl ten člověk uzdraven, vzal své lehátko a chodil. Potom ho Ježíš našel v chrámě a řekl mu: ‚Hle, jsi uzdraven. Už nehřeš, aby se ti nepříhodilo něco horšího.‘“

Jan 5:1-9.14

Ani hřích nezastavil Ježíše v uzdravování. Milost je totiž větší než hřích (Jan 1:16, Římanům 5:15-17). I první uzdravený člověk v Bibli byl hříšník (Genesis 20:17-18). I když je nemoc způsobena hříchem, Bůh dokáže a chce člověka uzdravit. Na to, aby člověk zůstal zdravý, už se potřebuje odvrátit od hříchu (2. Timoteovi 2:19, Přísloví 3:7-8). Vzhledem k tomu, že v Matoušově evangeliu uzdravoval všechny na různých místech, pravděpodobně to učinil i v tomto případě. Každopádně, i kdyby uzdravil jen jednoho člověka, bylo to na základě Jeho rozhodnutí, ne kvůli „Božímu vedení“ (Jan 5:19-21). Jsme Boží děti, a tak máme jistou autonomii.

51 Generační prokletí?

„Cestou uviděl člověka slepého od narození. Jeho učedníci se ho zeptali: ‚Rabbi, kdo zhřešil, že se narodil slepý? On sám, nebo jeho rodiče?‘ Ježíš odpověděl: ‚Nezhřešil ani on ani jeho rodiče, ale mají se na něm zjevit Boží skutky. Musím konat skutky toho, kdo mne poslal, dokud je den; přichází noc, kdy nikdo nebude moci pracovat. Pokud jsem na světě, jsem světlo světa.‘ Když to řekl, plivl na zem, udělal ze sliny bláto, pomazal mu tím blátem oči a řekl mu: ‚Jdi a umyj se v rybníku Siloe (to se překládá Poslaný).‘ Odešel tedy, umyl se, a když přišel, viděl.“

Jan 9:1-8

Ježíš boří další tradici. Učedníci smýšlející starozákonním způsobem čekali, že dítě trpí za hřích rodičů. Ježíš přišel ale s novou smlouvou, která toto mění (Ezechiel 18:20.31, Jeremiáš 31:29-34). Přijmeme-li Ježíše jako Pána, náš duch se znovuzrodí (Jan 3:6). Máme jen jednu generaci dozadu – Boha, Otce duchů (Židům 12:9). Jsme generačně pozhnaní (Efezským 1:3). Mocnosti jsou poraženy a nemají autoritu (Koloským 2:14-15). To, že se nám dějí věci jako našim rodičům, není generační prokletí (1. Petrův 1:17-23), jen potřebujeme znát Pána (2. Petrův 1:2-4) a obnovit svoji mysl Božím slovem (Římanům 12:1-2). Míra našeho vědomí Boha a způsob našeho myšlení totiž určují, jak bude náš život zde na zemi vypadat (2. Královská 6:14-17). Nenechme se tedy tahat Dáblem za věci těla a tohoto světa, ale žijme podle Božího Ducha. Nežijme tím, co o nás říkají druzí, ale tím, co o nás říká Bůh (2. Korintským 3:6; 2. Korintským 5:7). V ten moment Dábel nemá šanci (Římanům 5:17).

52 Rozhorlen v Duchu

„Když ji Ježíš uviděl, jak pláče a jak pláčou Židé, kteří přišli s ní, v duchu se rozhorlil, zachvěl se a řekl: ‚Kam jste ho položili?‘ Řekli mu: ‚Pane, pojd a podívej se!‘ Ježíš zaplakal. Židé říkali: ‚Hle, jak ho měl rád.‘ Někteří z nich však řekli: ‚Nemohl ten, který otevřel oči slepého, způsobit také, aby tento člověk nezemřel?‘ Ježíš, znovu v sobě rozhorlen, přišel k hrobu; byla to jeskyně a na ní ležel kámen. Ježíš pravil: ‚Odstraňte ten kámen!‘ Marta, sestra toho zesnulého, mu řekla: ‚Pane, již zapáchá, vždyť je to čtvrtý den.‘ Ježíš jí říká: ‚Neřekl jsem ti, že jestliže uvěříš, uvidíš Boží slávu?‘ Odstranili tedy kámen. Ježíš pozvedl oči vzhůru a řekl: ‚Otče, děkuji ti, že jsi mne vyslyšel. Já jsem věděl, že mne vždycky slyšíš, ale řekl jsem to kvůli zástupu, který tu stojí okolo, aby uvěřili, že ty jsi mne poslal.‘ A když to řekl, silným hlasem zvolal: ‚Lazare, pojd ven!‘ Ten, který byl mrtvý, vyšel, ruce i nohy měl svázaný pruhy plátna a jeho tvář byla zavinuta šátkem. Ježíš jim řekl: ‚Rozvažte ho a nechte ho odejít!‘“

Jan 11:33-44

Ježíš se rozhorlil v duchu, aby vzkřísil člověka. Naučme se to i my. Duchovní svět totiž hýbe tím fyzickým. Potřebujeme se dostat z lidského soucitu k Božímu. Boží soucit uvolňuje život (Jan 7:38). Ne nemoc, ale uzdravení či vzkříšení je na Boží slávu (Jan 11:4). Dále vidíme, že Bůh nás určitě slyší. Budme si jisti. Totéž zjistil už Daniel. Když se věci nedějí hned, není to tím, že by nás Bůh neslyšel. Je to opozicí (Daniel 10:12-13, 1. Janův 5:15). Nebombardujeme tedy modlitbami nebe, ale prosazujeme vůli Nebes zde na zemi. Bůh je na naší straně. On není tím problémem.

Řecká slova:

- **rozhorlit se** – G1690 – *embrímaomaj* – osopit se; přísně napomenout vážnou, seriózní výtkou; hrozit zákazem; být pohnut, zachvět se
- **uvidět** – G3700 – *optanomaj* – ukázat se; nechat se vidět, objevit se; dívat se
- **sláva** – G1391 – *doksa* – sláva, chvála, lesk, nádhera; vznešenost, jasnost, záře (měsíce, hvězd, slunce); velkolepost, dokonalost, důstojnost, milost; majestát (patřící Bohu); nejvíce slavný stav, nejvíce zvelebený stav (Kristův stav po vzkříšení); postavení křesťanů; názor, soud, pohled (týkající se někoho – v nové smlouvě vždy pozitivní, vedoucí k chvále)
- **vyslyšet** – G191 – *akúó* – uslyšet; naslouchat, poslouchat; věnovat pozornost, zvažovat řečené, porozumět; vnímat, co bylo řečeno; sluch, být vybaven slyšet
- **vždy** – G3842 – *pantote* – v každém čase, vždy, stále

Poznámky: _____

53 Život máš v sobě

„Petr a Jan vystupovali o třetí hodině odpoledne – hodině modlitby – do chrámu. Právě tam přinášeli nějakého muže, který byl chromý již od lůna své matky; každý den ho kladli ke dveřím chrámu, kterým se říkalo ‚Krásné‘, aby ty, kdo vcházejí do chrámu, prosil o almužnu. Když uviděl Petra a Jana, jak se chystají vejít do chrámu, prosil o almužnu. Petr s Janem se na něj upřeně zadíval a řekl: ‚Pohleď na nás!‘ Pozorně je sledoval a očekával, že od nich něco dostane. Petr však řekl: ‚Stříbro a zlato nemám, ale co mám, to ti dám: ve jménu Ježíše Krista Nazaretského [vstaň a] chod!‘ Uchoopil ho za pravou ruku a pozdvihl její. Ihned se zpevnily jeho nohy a klouby. Postavil se, vyskakoval a chodil. Vešel s nimi do chrámu, chodil, skákal a chválil Boha. A všecken lid ho spatřil, jak chodí a chválí Boha. Poznali ho, že je to ten, který kvůli almužně sedal u ‚Krásné brány‘ chrámu, a byli naplněni úžasem a ohromením nad tím, co se mu přihodilo.“

Skutky 3:1-10

Tento příběh o uzdravení, ve společnosti známého člověka, boří další církevní tradice o uzdravování. Petr se nevracel z modlitby, ale šel se zrovna modlit. Neříkal, že ho Bůh vedl, jednoduše nemocného člověka uviděl. Nečekal na svolení, byl již poslán uzdravovat. Nenabádal člověka, aby věřil v Boha, ale dal mu to, co měl – Boží život (Efezským 4:18, Jan 5:26, Jan 10:10, Matouš 10:8, Skutky 3:16). Petr chytil člověka za ruku, ne za hlavu. Když se ale Petra ptají, v čí moci to učinil, řekl, že ne ve své, ale v Boží (Skutky 3:12-13). Věděl, že má Boží moc a že v něm Bůh dělá své skutky (Lukáš 24:49, Skutky 1:8, Skutky 2:22). Tvrdil, že zázraku nedo-

sáhl svou svatostí. Svatost je sice důležitá (1. Petrův 1:16), ale ne-souvisí s mocí (Matouš 7:21-24). Když žijeme v hříchu, hřích nás drží často v odsouzení (1. Janův 2:19-2:24). To ale neznamená, že Bůh skrze nás nemůže pracovat. Dále čteme, že ten chromý byl úplně, zcela uzdraven (Skutky 3:16), což byl patrně Petrův záměr (2. Tesalonickým 1:11). Navíc Petr nebyl úplně politicky korektní a tvrdě kritizoval Izraelce (Skutky 3:14-15). Toto uzdravení se stalo nejvíce diskutovaným v Bibli, dostalo Petra a Jana před veleradu, jak Ježíš zasliboval (Lukáš 12:11). Evidentně všem došlo, že smrtí Ježíše došlo akorát k Jeho „naklonování“, nikoliv k Jeho zastavení (Skutky 2:33, Židům 2:10-15, Jan 17:20-22, Koloským 3:11).

Řecká slova:

- **očekávat** – G4328 – *prozdokaó* – očekávat (v myšlenkách, v naději, ve strachu); čekat; hledat, dívat se
- **uchopit** – G4084 – *piazó* – chytit (rybu), vzít, zachytit; lovit; zatknout za účelem uvěznění
- **zpevnit** – G4732 – *stereoó* – posílit, upevnit; posílit se, zpevnit se; učinit pevným
- **vyskočit** – G1814 – *eksallomaj* – vyskočit
- **chválit** – G134 – *ajneó* – chválit, oslavovat, velebit; zpívat chvály na čest Bohu; dovolit, doporučit; slíbit, přísahat

Poznámky: _____

54 Ananiáš a Safira

„Nějaký muž, jménem Ananiáš, prodal se svou ženou Safirou pozemek a s vědomím své ženy dal z výtěžku něco stranou, určitou část přinesl a položil k nohám apoštolů. Petr řekl: ‚Ananiáši, proč Satan naplnil tvé srdce, že jsi lhal Duchu Svatému a dal jsi stranou část z výtěžku za to pole? Dokud zůstávalo neprodané, což nebylo tvé? A když jsi je prodal, což nebylo v tvé moci, co uděláš s penězi? Proč ses ve svém srdci rozhodl k takové věci? Nelhal jsi lidem, ale Bohu.‘ Když Ananiáš slyšel tato slova, padl a zemřel; a na všechny, kteří to slyšeli, padl veliký strach. Mladší z bratří vstali, přikryli jej, vynesli a pohřbili. Uplynuly asi tři hodiny a vstoupila jeho žena, nevědouc, co se stalo. Petr k ní promluvil: ‚Pověz mi, prodali jste to pole za tolik peněz?‘ Ona řekla: ‚Ano, za tolik.‘ Petr jí řekl: ‚Proč jste se smluvili, abyste pokoušeli Pánova Ducha? Hle, kroky těch, kteří pohřbili tvého muže, je slyšet za dveřmi; vynesou i tebe.‘ A hned padla k jeho nohám a zemřela. Když ti mladíci vstoupili, našli ji mrtvou. Vynesli ji a pohřbili k jejímu muži. A velký strach padl na celou církev i na všechny, kteří to slyšeli.“

Skutky 5:1-11

S darem Ducha svatého do nás přišly všechny dary, projevy Ducha a Petr se o tom hned přesvědčil. Mluvil v jazycích, prorokoval, uzdravil minimálně jednoho člověka a měl slovo poznání s rozlišením, kterému duchu Ananiáš naletěl (Skutky 2:1-5:11). A tak i my nechme Ducha svatého pracovat přes nás. V našem duchu už jsou všechny poklady moudrosti a poznání, jen se potřebují dostat ven (Koloským 2:1-10, 1. Korintským 2:12). Čekejme, že Bůh skrze nás naplní potřeby lidí. A proč Ananiáš se Safirou zemřeli?

Stejně jako Adam s Evou poslechli Satana (Genesis 3:1-6). Satanova slova přináší smrt. Když je rozdíl mezi světlem a tmou více evidentní, dějí se i takovéto věci (Woodrow, 2008).

Řecká slova:

- **lhát** – G5574 – *pseudomaj* – lhát, úmyslně mluvit klam; obelhávat, podvádět; oklamat, podvést lži
- **zemřít** – G1634 – *ekpsychó* – zemřít, vypustit duši; vydechnout (život)
- **strach** – G5401 – *fobos* – strach, hrůza, děs, zděšení; zastrašování; zasahující hrůzou; úcta k manželovi
- **smluvit se** – G4856 – *symfóneó* – shodnout se, uzavřít dohodu, vyjednat; odpovídat, hodit se k čemu
- **pokoušet** – G3985 – *pejrazó* – zkoušet vykonání věci; pokusit se, snažit se; vyzkoušet za účelem zjištění kvality, nebo chování (v dobrém i špatném slova smyslu – zlomyslně, vychytrale); vyzkoušet, pokoušet víru sváděním k hříchu; pokoušení Boha

Poznámky: _____

55 Vize církve

„Skrze ruce apoštolů se mezi lidem dalo mnoho znamení a divů. A všichni jednomyslně pobývali v Šalomounově sloupoří. Z ostatních se k nim nikdo neodvažoval připojit, ale lid je velebil. A ještě více věřících bylo přidáváno Pánu, množství mužů i žen, takže dokonce na ulice vynášeli nemocné a kladli je na lůžka a lehátka, aby na některého z nich padl aspoň Petrův stín, když tudy půjde. Scházelo se také množství lidí z měst okolo Jeruzaléma, přinášeli nemocné a trápené nečistými duchy, a ti všichni byli uzdravováni.“

Skutky 5:12-16

Vizi církve je Boží přítomnost vyzařující z člověka (2. Korintským 4:6-7). Tato přítomnost automaticky přitahovala nemocné odevšad. Věděl to i Ježíšův bratr Jakub a nabádal Židy, ať chodí pro uzdravení do církve (Jakubův 1:1, Jakubův 5:14-18). Uzdravovat nemocné je jako nést oheň, u kterého se ostatní zahřejí. Budme lidmi, kteří nesou oheň. Zároveň vedme ostatní k tomu, ať sami oheň nesou. Jinak by jim při odchodu od našeho ohně byla zima. Jsme duchovní bytosti, měníme duchovní atmosféru. Poddávejme se Božímu Duchu, ať se duchovní atmosféra mění správným směrem (1. Janův 4:4). Máme přístup k Bohu, který žije v nás, jsme jeho „médiem“ a to mění všechno (Efezským 3:11-13). Boží slovo uzdravuje (Žalm 107:20, Izaiáš 55:10-13, 1. Královská 17:17-18). Boží království přináší obnovu celé společnosti (Efezským 3:8-10, Izaiáš 54:2-3). Pán se přiznává i k jednomu věřícímu, protože jeden ve víře je většina (Exodus 14:10-16, Matouš 18:18-20). O co větší efekt by mělo to, kdybychom se jako církev v uzdravování sjednotili? První církev měla v uzdravování jasno. Církev se jed-

nomyslně modlila, aby Pán uzdravoval nemocné. Pak šli a všichni kázali Boží slovo (Skutky 4:24-31). Pán se přiznal a přitáhl i lidi z okolí (Skutky 2:47). Potřebujeme uchopit, jakou Pán má vizi pro církev jako celek (1. Korintským 12:28). Na církvi chce Pán zjevit vládní a mocnostem v ponebesí svou moudrost (Efezským 3:8-21). Tak se navzájem posouváme dopředu (Skutky 9:31, 1. Korintským 12:12-14).

Řecká slova:

- **velebit** – G3170 – *megalynó* – zvětšovat; velebit; udělat nápadný, zřetelný, skvělý; považovat, prohlásit, vyhlásit za velký; velmi si vážit; vychvalovat, opěvovat, vyzdvihovat; získat chválu a slávu
- **nemocný** – G772 – *asthenés* – slabý, chabý, mdlý, neprůbojný; bez síly; chudý, potřebný; nemocný, churavý
- **padnout** – G1982 – *episkiazó* – zastínit, vrhnout stín, padnout (o stínu)
- **stín** – G4639 – *skia* – stín, šero vzniklé zachycením světla; dojem vržený objektem reprezentující siluetu objektu; nastínění, předobraz
- **všechn** – G537 – *hapas* – všechny, celý; zcela, úplně, naprosto; všichni, celek, všichni dohromady

Poznámky: _____

56 Plný Ducha

„To slovo se zalíbilo celému shromáždění, i vybrali Štěpána, muže plného víry a Ducha Svatého, Filipa, Prochora, Nikánora, Timóna, Parména a Mikuláše, proselytu z Antiochie. Postavili je před apoštoly, ti se pomodlili a vložili na ně ruce. Slovo Boží se šířilo a počet učedníků v Jeruzalémě velmi rostl. Také velký zástup kněží byl poslušný víry. Štěpán, plný milosti a moci, činil mezi lidem veliké divy a znamení.“

Skutky 6:5-8

První církev byla nabitá. Rozuměla, že Ježíš je *vzkříšení a život* (Jan 11:25). Jen v Jeruzalémě tomu rozumělo jedenáct apoštolů (Skutky 2:43, Skutky 4:33, Skutky 5:12), dále Barnabáš, Pavel, Ananiáš, nebo Štěpán. Vidíme, že první církvi nešlo jen o křest Duchem svatým, což bylo prvotní naplnění (Skutky 2:1-4). Oni Ducha rozněcovali, neustále se jím naplňovali (Skutky 4:23-31, 1. Tesaloničským 5:19). Když rozněcujeme Ducha Božího v nás (například kázáním, proklamací, nebo modlitbou v jazycích), začínáme pod jeho vlivem jednat (Efezským 4:18-21). To se přesně dělo Štěpánovi. Štěpán byl plný Ducha svatého, víry, milosti a moci. Duch svatý je totiž Duch víry (2. Korintským 4:13, Žalm 116:10) a Duch moci, lásky a rozvahy (2. Timoteovi 1:6-8). Evidentně ze Štěpána Bůh zářil jako z Ježíše na hoře proměnění (Matouš 17:1-8, Skutky 6:15). Život může z celé naší bytosti sálat (2. Královská 13:20-21). Není divu, že se světci kreslili se svatozáří.

57 Duchovní nadvláda

„Ve městě však byl již dříve nějaký muž jménem Šimon, který provozoval magii a ohromoval samaršský národ; říkal o sobě, že je někdo veliký. Všichni od nejmenšího do největšího mu věnovali pozornost a říkali: ‚Tento člověk je ta moc Boží, která se nazývá Veliká.‘ Věnovali mu pozornost proto, že je dlouhý čas ohromoval svou magií. Když však uvěřili Filipovi, který jim zvěstoval evangelium o Božím království a o jménu Ježíše Krista, dávali se pokřtít muži i ženy. Dokonce sám Šimon uvěřil, byl pokřtěn a držel se Filipa. Když viděl, jak se dějí veliká znamení a mocné činy, velmi nad tím žasl.“

Skutky 8:9-13

Jsme duchovní bytosti. Člověk byl stvořen, aby vládl na zemi (Genesis 1:26). Dábel mu vládu ukradl (Lukáš 4:6), ale Ježíš mu ji navrátil (Matouš 28:18-20, Zjevení 1:18). Každý křesťan je duchovní autorita zde na zemi. Křest Duchem mu pak dává moc zastávat toto postavení v plnosti. Žije v nás nejmocnější Duch ve vesmíru. Žije v nás Duch, který stvořil svět (Genesis 1:2). Žije v nás Duch s vítěznou mentalitou (1. Korintským 15:55-57). On žije v nás a je větší než ten, který je ve světě (1. Janův 4:4). Filip to věděl a hlásal Boží království. Kam přišlo evangelium, přišla radost (Skutky 16:34). Čarodějnictví a manipulace totiž lidi ničí (Galatským 5:20). Nebojme se tedy konfrontací jako Eliáš, jenž se suchem a ohněm postavil Baalovi, který měl mít moc nad živly. To je cesta k probuzení (1. Královská 17:1, 18:17-46).

Řecká slova:

- **provozovat magii** – G3096 – *mageuó* – být kouzelník, provozovat magická umění; provádět kouzla
- **ohromovat** – G1839 – *eksistémi* – zmást, rozrušit; ohromit, udivit, uvést v úžas, uvrhnout do údivu; být bez sebe; duševně chorý, šílený; vyvést z pozice
- **magie** – G3905 – *mageja* – magie, magická umění, čarodějnictví, kouzelnictví
- **království** – G932 – *basileja* – královská moc; úřad krále; království, teritorium podřízeno vládě krále; kralování
- **pokřtít** – G907 – *baptizó* – ponořit, omýt, umýt se; namočit se opakovaně, ponořit se; očistit ponořením, očistit vodou, vykoupat; zmocnit se, ovládnout, zachvátit, přemoci

Poznámky: _____

Svědectví: Na Roadtripu 2020 jsme se v Žatci s kamarádem Joelem bavili o Pánu Ježíši se skupinou 20ti mladých lidí. Přibližně polovina z nich nám věnovala pozornost. Během rozhovoru se nás jedna dívka zeptala: „A jak si můžete být jisti, že je to pravda?“ Po chvilkové odmlce jsme zareagovali tím, že se postupně budeme modlit za každého z nich. Souhlasili. Už k prvnímu člověku nám přicházela slova poznání, stejně tak k ostatním. Kdo potřebovali uzdravení, vnímali rozdíl, případně úplné uzdravení. Na místě vládl Duch svatý s elektrizující atmosférou. Všichni to brali jako adekvátní odpověď na otázku. Tři dívky daly ten večer život Pánu.

58 Pavlovo oslepnutí

„Saul stále ještě soptil hrozbami a dychtil po zabíjení Pánových učedníků. Přišel k veleknězi a vyžádal si od něho dopisy pro synagogy v Damašku, aby mohl stoupence té Cesty, muže i ženy, jestliže tam nějaké najde, přivést spoutané do Jeruzaléma. I stalo se, když byl na cestě a blížil se k Damašku, že ho náhle ozářilo světlo z nebe. Padl na zem a uslyšel hlas, který mu říkal: ‚Saule, Saule, proč mne pronásleduješ?‘ Řekl: ‚Kdo jsi, Pane?‘ On [odpověděl]: ‚Já jsem Ježíš, kterého ty pronásleduješ. [Těžko (je) ti vzpínat se proti bodcům.‘ (Saul) se třásl a děsil se. Řekl: ‚Pane, co chceš, abych učinil?‘ A Pán mu (odpověděl): ‚] Vstaň, jdi do města a tam ti bude řečeno, co máš dělat.‘ Muži, kteří s ním cestovali, stáli oněmělí; slyšeli sice hlas, ale nikoho neviděli. Saul vstal ze země, ale když otevřel oči, nic neviděl. Vzali ho za ruce a dovedli do Damašku. Po tři dny neviděl, nejedl ani nepil.“

Skutky 9:1-9

Když se člověk dívá do světla, pak chvíli nevidí. Pavel se díval dost intenzivně (Skutky 22:6-11, Skutky 26:12-20). Světlo osvětluje i skryté věci, na světle se nic neutají, proto sami sebe zkoumejme. Napodobujeme našeho Pána Ježíše. Jak žil? Co vyučoval? Jaká je naše pozice a zodpovědnost? Co je úkolem každého z nás?

Řecká slova:

- **náhle** – G1810 – *eksajfnés* – náhle, najednou, nečekaně, nenadále, znenadání
- **ozářit** – G4015 – *periastraptó* – zažehnout, zapálit; svítit okolo; zablesknout okolo

59 Den běžného učedníka

„V Damašku byl jeden učedník, jménem Ananiáš. Pán mu ve vidění řekl: ‚Ananiáši!‘ On řekl: ‚Zde jsem, Pane.‘ A Pán mu řekl: ‚Vstaň a jdi do ulice, která se nazývá Přímá, a v Judově domě vyhledej Saula, jménem Tarského. Hle, právě se modlí a uviděl [ve vidění] muže jménem Ananiáš, který vešel a vložil na něho ruce, aby opět viděl.‘ Ananiáš odpověděl: ‚Pane, slyšel jsem o tomto muži od mnohých lidí, kolik zla učinil tvým svatým v Jeruzalémě. Také zde má od velekněží plnou moc spoutat všechny, kteří vzývají tvé jméno.‘ Pán mu řekl: ‚Jdi, neboť on je mou vyvolenou nádobou, aby přinesl mé jméno před národy i krále a syny Izraele. Ukáži mu, co všechno musí vytrpět pro mé jméno.‘ Ananiáš odešel, vstoupil do toho domu, vložil na něho ruce a řekl: ‚Bratře Saule, Pán, [Ježíš,] který se ti ukázal na cestě, kterou jsi sem šel, mě poslal, abys opět viděl a byl naplněn Duchem Svatým.‘ A hned jako by mu s očí spadly šupiny, zase viděl, vstal a byl pokřtěn. Pak přijal pokrm a posilnil se.“

Skutky 9:10-18

Devátá kapitola knihy Skutků nám dává nahlédnout do běžného dne obyčejného učedníka – vidění, vedení Duchem svatým, uzdravení, proroctví (Skutky 22:12-16), křest vodou, křest Duchem svatým. Jednoduše život s Bohem v nové smlouvě. Ananiáš nebyl nijak výjimečný (verš 10 – jeden učedník), ani ustanovený do služby nebo něco podobného. Každý z nás je povolán být učedníkem, jakým byl Ananiáš.

Řecká slova:

- **odejít** – G565 – *aperchomaj* – jít pryč, vzdálit se (o nemocech, démonech, o mizících věcech); odejít, následovat; pominout; vyjít, rozšířit se
- **dům** – G3614 – *ojkia* – dům; obydlená budova; obydlí; členové domácnosti, rodina; majetek, bohatství, zboží
- **na** – G1909 – *epi* – na, u, přes, před, proti
- **spadnout** – G634 – *apopiptó* – upadnout, odpadnout; spadnout; sklouznout z, upadnout z
- **šupina** – G3013 – *lepis* – šupina, šupinka, slupka

Poznámky: _____

Tvé svědectví: _____

60 Jedno s Pánem

„I stalo se, když Petr procházel všechna ta místa, že sestoupil také ke svatým, kteří bydleli v Lyddě. Tam našel jednoho člověka, jménem Eneáš, který byl ochrnutý a byl již osm let upoutaný na lůžko. Petr mu řekl: ‚Eneáši, Ježíš Kristus tě uzdravuje! Vstaň a ustel si!‘ A on hned vstal. Viděli ho všichni obyvatelé Lyddy a Sárónu a obrátili se k Pánu.“

Skutky 9:32-35

Co Bůh spojil, ať člověk nerozděluje (Matouš 19:6). Jsme s Pánem jeden duch (1. Korintským 6:17). On je vinný kmen, my jsme ratolesti (Jan 15:5-7). Máme výsadu používat Jeho jméno (Matouš 28:18-20). Máme jeho autoritu, moc, slovo, Ducha. Je to jako v manželství (Efezským 5:22-33). Jsme jedno s Ním, s naším Bohem (Skutky 2:37-39, 1. Korintským 10:14-22. Petrův 1:3-4). To je podstata nové smlouvy (Matouš 26:26-29). Ježíš je naším uzdravením a životem (Jan 11:25). Kristus je tím stromem, který přináší uzdravení národům (Zjevení 22:2). My jsme větve, na kterých ovoce roste. Petr o tomto neměl nejmenší pochybnost. Neoddělujme se od Něj svými názory, či postoji (Římanům 8:32-39).

Řecká slova:

- **naleznout** – G2147 – *heuriskó* – přijít, nalézt; nalézt hledanou věc (pomocí průzkumu, myšlení, zkoumání, kontrolování); najít náhodou; učit se, vidět, objevovat, rozumět; být nalezen, rozpoznán; získat vědomost, poznat (Boha); získat, obstarat; nacházet se

- **ochrnutý** – G3886 – *paralyó* – uvolnit na jedné straně, nebo ze strany; uvolnit, ochromit, oslabit; rozpustit, trpící uvolněním nervů, slabostí končetin, pohmožděná kolena
- **upoutaný** – G2621 – *katakejmaj* – ležet (nemocný), ležet u stolu, stolovat
- **lůžko** – G2895 – *krabattos* – kavalec, provizorní lůžko, skládací lehátko; matrace; nosítka
- **ustlat si postel** – G4766 – *strónnymi* – rozložit, vyložit; zařídit, vybavit, ustlat postel

Poznámky: _____

Svědectví: Duch svatý mě vedl za paní z Asie, která šla po ulici. Ptal jsem si jí, zda má nějakou bolest. Ukázala na své rameno s tím, že nemůže ruku vůbec zvednout. Krátce jsem přikázal, aby bylo rameno zdravé. Ihned při prvním testu paní dala ruku až nad hlavu a ohromeně děkovala s tím, že bolest je pryč. Pověděl jsem jí na to, že ji uzdravil Ježíš, a to, že Jemu patří veškerý dík.

61 Pánův učedník

„V Joppe byla nějaká učednice jménem Tabita, což v překladu zní Dorkas. Ta oplývala dobrými skutky a dáváním almužen. Stalo se, že v těch dnech onemocněla a zemřela. Umyli [ji] a položili do horního pokoje. Protože Lydda je blízko Joppe, učedníci uslyšeli, že je tam Petr, a poslali k němu [dva muže] s prosbou: ‚Rychle přijď k nám!‘ Petr vstal a šel s nimi. Když tam přišel, zavedli ho do horního pokoje. I přistoupily k němu s pláčem všechny vdovy a ukazovaly mu košile a pláště, které Dorkas dělala, dokud byla s nimi. Petr poslal všechny ven, klekl si a pomodlil se. Potom se obrátil k mrtvé a řekl: ‚Tabito, vstaň!‘ Ona otevřela oči, a když uviděla Petra, posadila se. Podal jí ruku a pozdvihl ji. Pak zavolal svaté a vdovy a ukázal jim ji živou. To se stalo známým v celém Joppe, a mnozí uvěřili v Pána. A stalo se, že Petr zůstal v Joppe více dní u nějakého Šimona koželuha.“

Skutky 9:36-43

Není v pořádku, aby člověk zemřel na nemoc (Woodrow, 2008). Nemoc je naším nepřitelem. Věděl to i apoštol Petr. Kromě toho si všimněme, podobnosti Petrovo službu se službou Pána Ježíše. Je zjevné, že se Petr u Pána Ježíše učil. Používal stejné argumenty a projevoval smělost (Skutky 4:8-13). A i jeho přístup při křtění člověka nápadně připomíná jednání Pána (Marek 5:36-43). U koho jsme se učili my? Koho učíme my? Je velmi důležité, aby se učednictví vrátilo do církve (Matouš 28:18-20). Přestaňme s věcmi, kvůli kterým se stydíme činit další učedníky (2. Korintským 4:2) a předávejme smělost a způsob našeho života dále (1. Korintským 4:16-17, Filipským 3:17, Filipským 4:9).

Řecká slova:

- **onemocnět** – G770 – *astheneó* – být slabý, chabý, mdlý, neprůbojný; bez síly; mít málo prostředků, chudý, potřebný, nuzný; nemocný
- **zemřít** – G599 – *apothnéskó* – zemřít, umřít (přirozeně, násilně; věčná smrt – odloučení od Boha)
- **zdráhat se** – G3635 – *okneó* – váhat, zdráhat se; být neochotný, pomalý; mít zpoždění
- **pokleknout** – G5087 – *tithémi* – klást, položit; nastavit, dát, umístit; položit dolů; ohnout se dolů; odložit (déle nést); odkládat si peníze stranou; servírovat; vyložit, vysvětlit (rozpravou), objasnit; pevně ustanovit, založit, nařídit, udělat; nastavit pro něčí užívání
+ G1119 – *gony* – koleno, pokleknout
- **známý** – G1110 – *gnóstos* – známý; poznatelný; zřejmý; pozoruhodný, významný, význačný

Poznámky: _____

62 Bůh je s tebou

„To je slovo, [které] poslal synům Izraele, když zvěstoval pokoj skrze Ježíše Krista – on je Pánem všech. Vy sami víte o tom, co se dalo po celém Judsku, počínajíc Galileou, po křtu, který hlásal Jan. Jak Bůh pomazal Duchem Svatým a mocí Ježíše, toho z Nazareta, jenž procházel zemí, činil dobře a uzdravoval všechny, kteří trpěli pod mocí Dávla, protože Bůh byl s ním.“

Skutky 10:36-38

Petr připomíná, jakou cestu Bůh používá k uzdravení – je to Jeho slovem (Žalm 107:20). Uvěřit Božímu slovu a žít podle něj navzdory tomu, co vidíme, je Boží cesta (Římanům 8:14, 2. Korintským 5:7, 3. Janův 1:4). Slova, kterým věříme se totiž zhmotňují v našich životech (Jan 1:14). Nenechme si Boží slovo ukrást. S Božím slovem se nám daří, na co sáhneme (Žalm 1:1-3). Dokud se Adam s Evou drželi Božího Slova, žili v ráji. Kromě toho Ježíš je tím slovem. Petr v této pasáži odhaluje další důvod, proč Ježíš uzdravoval. Ježíš uzdravoval, protože Bůh byl s Ním (Skutky 7:9, Exodus 3:11-13). Co bylo řečeno o Ježíši, je řečeno i o nás (Matouš 5:14, Matouš 28:20, Jan 8:12). On je náš starší bratr (Jan 12:24, Židům 2:10-15, Římanům 8:19), tak Ho napodobujme.

Řecká slova:

- **pomazat** – G5548 – *chrió* – pomazat, posvětit, oddělit
- **slovo** – G4487 – *rhéma* – něco vyřčeného, řečeného, slovo; výrok, příkaz; jakýkoliv vyřčený zvuk, který má určitý význam; řeč, promluva; věta (prohlášení něčích myšlenek ve

sloveh); prohlášení, projev, poselství; týkající se případu; předmět řeči, věc, o které se mluví (původ, spor, zákon)

- **trpět pod mocí** – G2616 – *katadynasteuó* – utlačovat; chovat se tyranicky; použít sílu proti někomu; utiskovat někoho
- **činit dobře** – G2109 – *euergeteó* – činit dobře; konat dobro; udělovat, dávat pomoc; výhodu, příspěvek
- **s** – G3326 – *meta* – s, po, za; u, při, mezi

Poznámky: _____

Svědectví: Na podzim 2018 jsme byli se Stankou a s dalšími třemi lidmi z CBH na misijném výjezdu ve Slovinsku. Měli jsme tam seminář o proctví, uzdravování a duchovních darech. Stanka mluvila o proctví a lidé prorokovali. Dva lidé byli pokřtěni Duchem svatým. Bůh jednal. V předvečer mých vyučování o duchovních darech jsem přemýšlel o tom, jak se jedna kazatelka na konci svého kázání modlila a vybídla lidi, že budou pro sebe přijímat slova poznání. I já jsem tehdy slovo poznání poprvé v životě přijal. Pán mi připomínal, že On nikomu nestraní. Na konci kázání o duchovních darech jsem dal tu samou výzvu a po přestávce jsem dělal průzkum. Minimálně třetina lidí slova poznání měla! Poté jsem pokračoval kázáním o uzdravení Boží mocí a jedna paní poté vydala svědectví, že byla uzdravena aniž by se za ni kdokoliv modlil. To bylo jen jedno z uzdravení, které jsme ten den zažili.

63 Barjezus

„Když prošli celým ostrovem až do Páfu, našli jakéhosi muže, kouzelníka, falešného proroka, Žida jménem Barjezus, který byl u místodržitele Sergia Paula, muže rozumného. Ten si zavolal Barnabáše a Saula, protože chtěl slyšet Boží slovo. Avšak Elymas, ten kouzelník – tak se totiž překládá jeho jméno – se začal stavět proti nim a snažil se odvrátit místodržitele od víry. Saul, jehož nazývali také Pavel, byl naplněn Duchem Svatým, upřeně na něho pohlédl a řekl: ‚Ó, ty plný vši lsti a každé ničemnosti, synu Ďáblův, nepříteli každé spravedlnosti, což nepřestaneš převracet přímé Pánovy cesty? A nyní, hle, Pánova ruka je proti tobě, budeš slepý a neuvidíš slunce až do daného času.‘ Ihned na něj padla mrákota a tma, tápal kolem sebe a hledal, kdo by ho vedl za ruku. Když místodržitel uviděl, co se stalo, uvěřil, pln zděšení nad Pánovým učením.“

Skutky 13:6-12

Stejně jako v příběhu s Ananiášem a Safirou – Barjezus poslechl Satana. Být něčím synem Bible klasifikuje podle poslušnosti slov příslušné duchovní bytosti (Efezským 2:1-3). Pavel nechodil s Pánem Ježíšem (Lukáš 9:55). Zato četl proroky a viděl, jak Eliáš udělal podobnou věc (2. Královská 1:1-18, 2. Královská 6:17-20). Věděl, že má moc, tak ji použil (Skutky 1:8). Berme si spíše příklad z Pána Ježíše. Od Pavla si vezmeme to, že kázal a byl naplněn Duchem – kažme tedy i my evangelium, naplňujme se tak Duchem, protože pak se dějí věci.

Řecká slova:

- **falešný prorok** – G5578 – *pseudoprophétés* – falešný prorok; lžíprorok, někdo, kdo se chová jako Bohem inspirovaný prorok, ale mluví lži pod jménem božských prorocství
- **chtít** – G1934 – *epizéteó* – hledat, vyhledat, usilovně hledat; přát si, toužit, dychtit; požadovat, dožadovat se
- **naplněn** – G4130 – *pléthó* – naplnit, vyplnit, zaplnit; obsadit; nalít; být naplněn, zaplněn, obsazen; plnit, splňovat
- **Ďáblův** – G1228 – *diabolos* – mající sklony, náchylný k pomlouvání; pomlouvачný, klevetivý, falešně obviňující; ten, kdo očerňuje; falešný žalobce; ten kdo odporuje Božím věcem – jedná na straně Ďábla
- **učení** – G1322 – *didaché* – poučování, vyučování; nauka, učení; to, co je učené; učení ohledně něčeho; dávat instrukce (v křesťanských kruzích v rozdílu oproti dalším druhů projevů na veřejnosti); akt učení

Poznámky: _____

64 Zaměř se

„V Lystře sedával nějaký muž nemohoucí na nohy, který byl chromý již od lůna své matky a nikdy nechodil. Ten slyšel Pavla mluvit. Pavel se na něho upřeně podíval, a když uviděl, že má víru, aby byl zachráněn, řekl silným hlasem: ‚Postav se zpříma na nohy!‘ A on vyskočil a začal chodit. Když zástupy uviděly, co Pavel učinil, pozdvihly svůj hlas a říkaly lykaonsky: ‚Bohové se připodobnili lidem a sestoupili k nám.‘ Barnabáše nazývali Diem, Pavla pak Hermem, protože on byl hlavním mluvčím.“

Skutky 14:8-12

Dalším klíčem k službě uzdravování je schopnost zaměřit se. A to nejen v konkrétní situaci, ale i v celém našem životním směřování (Lukáš 9:51). Schopnost zaměřit se patří mezi ovoce Ducha (sebeovládání, trpělivost, tzn. vytrvalost, pevnost, stálost). Pokud chceme dosahovat soustavných výsledků, potřebujeme zůstat zaměřeni každý den, ráno a večer po celý náš život (Jozue 1:5-9). Nehledejme tedy stále něco nového. Chtějme uchopit evangelium *do hloubky*. Potřebujeme také reagovat zaměřeně i v konkrétních situacích jako apoštol Pavel v tomto případě. Když nám na někom spočine zrak, je na čase vyrazit (Skutky 3:4). Navíc si můžeme všimnout, že mnoho uzdravení a osvobození se dělo na veřejnosti, často i za přítomnosti zástupů, které situaci sledovaly (Matouš 9:32-33). I tato skutečnost vyžaduje naši schopnost zaměřit se.

Řecká slova:

- **nemohoucí** – G102 – *adynatos* – bez síly, bezmocný, slabý, nemohoucí; udělat nemožným; nemožné (zákonu)
- **noha** – G4228 – *pús* – noha (lidská i šelmy); v orientu – jeden šlápnul *nohou* na poraženého; učedník – poslouchal a učil se u *nohou* učitele
- **být** – G5225 – *hyparchó* – být, nalézt, patřit; udělat začátek; začít; existovat; přijít, vystoupit; být připraven, být po ruce
- **upřeně pohlédnout** – G816 – *atenizó* – upřeně pohlédnout, zírat, dívat se do; upřeně zaměřit mysl na někoho jako na příklad; hledět
- **vyskočit** – G242 – *hallomaj* – skákat, vyskočit, vyletět; vynořit se, vzniknout; tryskat, prýštit, pramenit (o vodě)

Poznámky: _____

Svědectví: Na rodinné oslavě v lednu 2020 jsem seděl vedle bratrance, který se mi v půlce oslavy svěřil, že má migrénu. Odhodlal jsem se nečekat „na jeho svolení“. Otočil jsem se k němu, položil jsem mu ruce na rameno a přikázal jsem migréně, aby odešla. Bratranec byl trochu překvapený, každopádně bolest hlavy ustoupila a já jsem mu na základě toho mohl svědčit o našem Pánovi, který je dobrý.

65 Vyuč další

„Z Antiochie a Ikonía však přišli Židé, přemluvili zástupy a Pavla ukamenovali. Pak ho vlekli ven z města, protože mysleli, že je mrtev. Ale když ho učedníci obstoupili, vstal a vešel do města. Druhého dne vyšel s Barnabášem do Derbe.“

Skutky 14:19-20

Pavel vzal vážně Pánův příkaz jít do celého světa a činit učedníky ze všech národů (Matouš 28:18-20). Začal s tím hned po svém obrácení (Skutky 9:25). Nebál se jít do světa, i když nevěděl přesně, kam by měl jít (Skutky 16:6-10). Činění učedníků se mu evidentně vyplatilo, když byl ukamenován k smrti. Jeho lidé věděli, co mají dělat a komu věřit.

Řecká slova:

- **přesvědčit** – G3982 – *pejthó* – přesvědčovat; přesvědčit někoho slovy, aby uvěřil; přemlouvat; navázat přátelství; získat renomé, snažit se získat někoho, snažit se potěšit; uklidnit; pohnout někoho přesvědčováním k činu; být přesvědčen, věřit v něco, věřit o někom; poslouchat, podřizovat se, dodržovat; mít důvěru, být si jistý, sebejistý; svádět
- **ukamenovat** – G3034 – *lithazó* – přemoci kamením, ukamenovat; házet kamením za účelem zranit, nebo zabít (židovská forma trestu); kamenovat
- **myslet** – G3543 – *nomizó* – považovat, myslet, předpokládat, domnívat se; držet zvykem, vlastnit zvykem; následovat zvyk, úzus; přijaté užívání, zvyk

- **obstoupit** – G2944 – *kykloó* – jít okolo, obklopit, obstoupit, udělat kruh okolo (lidé); obehnat (obležení)
- **vstát** – G450 – *anistémi* – probudit, způsobit vstání; vzkřísit, napřímit; vstát (z lehu, z mrtvých), přinést, způsobit narození, objevení; postavit se (z lehu, ze sedačky, z místa); objevení se (královští proroci, kněží, vedoucí povstalců); povstat proti někomu (i v diskuzi, podnikání, dosažení něčeho)

Poznámky: _____

Svědectví: V den svého obrácení a křtu Duchem svatým se mě kamarád Marek zeptal: „Jak je to s tím uzdravováním?“ Řekl jsem mu, že je to jednoduché. Stačí položit ruce a přikázat, co chce, aby se stalo. Během dalších dvou týdnů mi Marek napsal šest svědectví o tom, jak pokládal ruce na nemocné a byli uzdraveni. Jednalo se o bolesti břicha, kloubů i problémy s plícemi.

66 Sloužit mocí Boží

„Stalo se, když jsme se šli modlit, že nás potkala nějaká otrokyně, která měla věšteckého ducha a věštěním přinášela svým pánům značný zisk. Ta chodila za Pavlem a za námi a křičela: ‚Tito lidé jsou otroci Boha Nejvyššího, kteří vám zvěstují cestu záchrany.‘ A to dělala po mnoho dní. Pavla to rozhořčilo, obrátil se na toho ducha a řekl: ‚Přikazuji ti ve jménu Ježíše Krista, abys od ní odešel!‘ A v tu chvíli od ní odešel. Když její páni uviděli, že jim ušla naděje na zisk, chopili se Pavla a Silase a vlekli je na náměstí k představeným města.“

Skutky 16:16-19

Další aspekt víry najdeme v Izaiášovi 46:10. Víra zvěstuje konec od počátku. Naším cílem je „jako v nebi, tak i na zemi“ (Matouš 6:10). Zároveň slovo „bud“ (jako v nebi, tak i na zemi) znamená úplné dotažení, kompletnost, úplnost. Takže i když Pavel uzdravoval různě (zde zrovna pomocí rozlišení duchů a mluvil přímo k tomu duchu, ne k té ženě, 1. Janův 4:1-5), vždy dosahoval svého cíle. Můžeme si to představit, například, jako když zpracováváme dokument v excelu. Nejprve potřebujeme mít představu o výsledku a potom ho dosahujeme. Když tuto představu nemáme, špatně se nám pracuje (Příslaví 29:18). Stejně tak, co se týče uzdravení, Boží vůle je jasná – ustanovit uzdravení (sami, nebo ve více lidech – Matouš 16:19, Matouš 18:18-20). Všimněme si navíc, že Pavel byl zrovna nedlouho po hádce s Barnabášem (Skutky 15:36-41), ale evidentně to Boží moc nezastavilo.

Řecká slova:

- **věštecký** – G4436 – *Pythón* – věštecký duch; jméno pythského hada, který hlídal věštírnu v Delfách, zabit Apollem
- **věštění** – G3132 – *manteuomaj* – chovat se jako věstec, jasnovidec, prorok; věstit, předpovídat
- **nejvyšší** – G5310 – *hypsistos* – nejvyšší, nejvyšší místo, nejvyšší pozice (nejvyšší Bůh); na výsostech
- **rozhořčit** – G1278 – *diaponeó* – být rozhořčen; špatně snášet; pracovat namáhavě, lopotně; dokončit práci; vyvíjet úsilí, usilovat; zvládnout s bolestmi; dosáhnout s velkou prací
- **otočit se** – G1994 – *epistrefó* – obrátit se; otočit se k někomu, zpět, k uctívání pravého Boha; vrátit se, přijít zpět; způsobit obrat, přinést zpět

Poznámky: _____

Svědectví: Se Stankou jsme několikrát sloužili uzdravením jedné známé. Pravidelně jsme si spolu povídali o Bohu a modlili jsme se. Známa také studovala uzdravení Boží mocí. Takže ji nepřekvapilo, když jsme začali přikazovat té nemoci, aby ji opustila. V tom nám ale ona sama říká, že jí do ucha začal nahlas mluvit hlas, který prohlašoval přesný opak toho co my. Promluvil jsem tedy k tomu duchu, aby od ní odešel. Naše známá pak potvrdila, že se ten hlas od ní vzdálil a už jí do ucha nic nahlas neříkal.

67 Akumulátor moci

„A Bůh skrze Pavlovy ruce konal neobvyklé mocné činy, takže i na nemocné odnášeli šátky a zástěry, které se dotkly jeho těla, a nemoci se od nich vzdalovaly a zlí duchové vycházeli.“

Skutky 19:11-12

Bůh pracoval skrze Ježíše (Skutky 2:22) a teď chce jednat skrze každého z nás (Skutky 15:12, Římanům 15:18-21). Proto do nás přišel. Jsme Jeho chrámem (1. Korintským 6:17). Boží moc funguje jako elektřina. Elektřina tu byla odjakživa, jen jsme ji neuměli používat. Poté přišel Benjamin Franklin s tím, že něco takového musí fungovat na mechanické bázi. A hledal, dokud nenašel (Matouš 7:7). Nevzdal se a vytrval. A nyní nám stačí jen zapnout vypínač v domácnosti. Stejně jako elektřina se dá akumulovat a uvolňovat i Boží moc (Liardon, 1999). Z Ježíše vycházela moc a všechny uzdravovala (Lukáš 6:19). Člověk byl vzkříšený, když spadl na Elíšovy kosti (2. Královská 13:21). Lidé byli uzdravováni, když byli u mrtvého těla J. A. Dowieho (Liardon, 2000), nebo když se dotkli dřevěné hole, do které uvolnil moc John G. Lake (Liardon, 1999). Podobné věci zažíval už Mojžíš (Numeri 21:7-9). Potřebujeme jen uvěřit, že Bůh chce a dokáže jednat takto i skrze nás (Matouš 17:20). Co je s naším Bohem nemožné? (Poznánka: smrt nastává, když opustí duch tělo – Matouš 27:50 – tzn. tělo může sloužit jako akumulátor Boží moci i po smrti, samozřejmě nemáme vyhledávat hroby, abychom nasávali nějaké „pomazání“. Svoji sílu máme hledat u Pána.)

Řecká slova:

- **tělo** – G5559 – *chrós* – povrch těla, pokožka, kůže
- **šátek** – G4676 – *súdarion* – šátek; kapesník
- **zástěra** – G4612 – *simikinthion* – úzká zástěra (pro služebnictvo); šátek; kapesník
- **vzdalovat se** – G525 – *apallassó* – osvobodit, propustit; vyjmout, odstranit; propustit, zprostit, zbavit; být odstraněn; ustoupit, odejít, opustit
- **zlý** – G4190 – *ponéros* – ničemný, zlý, špatný; nemocný; plný práce, obtěžování, těžkostí; působící bolest a těžkosti; špatné podstaty nebo stavu

Poznámky: _____

Svědectví: Jednou jsem se chtěl jít modlit za kamarádku, protože byla nemocná. Bohužel její máma byla proti. Nicméně přítel té kamarádky se stavil u nás, modlili jsme se za šátek a poslali jsme jí ho. Další den mi kamarádka celá nadšená volá, že šátek nosí a že maminka, která byla také nemocná, nosí ten druhý. Maminka se uzdravila, tudíž svolila, abych se i za kamarádku mohl modlit osobně. Byl jsem moc rád, že „modlitební šátky“ takto otevřely dveře. A jak to, že byly dva? Šátky se totiž prodávaly ve větším balení a byly složeny po dvou ve stejné barvě, což jsem nevěděl. Tudíž jsem kamarádce omylem poslal jeden navíc. Bůh je dobrý a i naše omyly si dokáže použít na svoji slávu.

68 Smlouva s Bohem

„Také někteří potulní židovští zaklínači se pokusili nad těmi, kteří měli zlé duchy, vyslovovat jméno Pána Ježíše a říkali: ‚Zaklínám vás Ježíšem, kterého hlásá Pavel.‘ To činilo sedm synů nějakého Skévy, židovského velekněze. Zlý duch jim však odpověděl: ‚Ježíše znám a o Pavlovi vím, ale kdo jste vy?‘ A ten člověk, v němž byl zlý duch, se na ně vrhl, ovládl dva z nich a přemohl je, takže nazí a zranění utekli z toho domu. Dověděli se o tom všichni Židé a Řekové, kteří bydleli v Efesu. I padl na všechny strach a jméno Pána Ježíše bylo velebeno. A mnozí z těch, kteří uvěřili, přicházeli, otevřeně vyznávali a odhalovali své skutky. Mnozí, kteří se zabývali magií, snesli své knihy a přede všemi je pálili. A spočítali jejich cenu a shledali hodnotu padesáti tisíc stříbrných. Tak Pánovo slovo mocně rostlo a sílilo.“

Skutky 19:13-20

Paradoxně spousta lidí se kvůli tomuto příběhu bojí demony vyhánět. Tento příběh ale pouze ukazuje riziko toho, když člověk nemá smlouvu s Bohem skrze krev Ježíše Krista a snaží se druhé osvobodit. Židovští zaklínači viděli, jak Pavel jednoduše uzdravuje a vyhání demony, a tak to chtěli také vyzkoušet. Zle dopadli. To není náš případ. My smlouvu s Bohem máme skrze Ježíše Krista (Matouš 26:26-28, Židům 12:12-14). Ten, který je v nás, je větší než démoni (1. Janův 4:4) a Ježíš nás posílá je vyhánět (Jan 17:18), a tak lidi osvobozovat. Budme si proto Boha v našem životě vědomi (2. Královská 6:8-23) a nechme ho jednat skrz nás. A naopak se nenechme zaskočit tím, když skrze druhého člověka začne mluvit nebo jednat zlý duch.

Řecká slova:

- **zaklínač** – G1845 – *eksorkistés* – zaklínač, vymítač; ten, kdo vytáhne (vypáčí) přísahu z někoho; exorcista; ten, kdo používá zaklínadlo pro vyhnání démonů
- **zaklínat** – G3726 – *horkizó* – donutit přísahat; vzít koho pod přísahu; zapřísahat
- **vědět** – G1987 – *epistamaj* – rozumět, chápat; upoutat pozornost, zaměřit myšlenky; obrátit se k; obrátit svou mysl k; přemýšlet nad věcí; být obeznámen, vědět, znát
- **přemoci** – G2634 – *katakryrieuó* – sklonit se; podmanit si, podrobit si, ovládnout; držet v poddanosti; panovat
- **zranit** – G5135 – *traumatizó* – (krvavě) zranit, (po)ranit

Poznámky: _____

Svědectví: Na domácí skupince jsme se sdíleli a modlili. Byla přítomna i jedna příbuzná, která měla naražené zápěstí. Bolesti v něm měla již několik týdnů. Na konci skupinky jsme na ruku složili naše ruce a přikázali, aby se uzdravila. Bolest se snížila asi o 80%. Druhý den byla ruka 100% v pořádku. Ovšem po pár dnech se nepříjemná bolest vrátila a příbuzná si vzpomněla, jak jsme ve jménu Ježíš bolest vykážali. Udělala to tedy úplně stejně, když byla sama doma. Poté šla spát a ráno byla bolest zcela pryč a již se nevrátila.

69 Najděme se v Písmech

„První den v týdnu jsme se sešli k lámání chleba. Pavel s nimi rozmlouval, protože chtěl druhý den odejít, a protáhl svou řeč až do půlnoci. V horní místnosti, kde jsme byli shromážděni, bylo mnoho lamp. Nějaký mladík jménem Eutychos seděl na okně. Když Pavel dlouho mluvil, zmáhal ho hluboký spánek. Přemožen spánkem spadl dolů z třetího poschodí. Zdvihli ho mrtvého. Pavel sešel dolů, padl na něho, objal ho a řekl: ‚Neznepokojujte se, neboť jeho duše je v něm.‘ Pak vystoupil nahoru, lámal chléb a jedl, a dlouho do rána s nimi rozmlouval; a tak odešel. Chlapce přivedli živého a byli velice povzbuzeni.“

Skutky 20:7-12

Pavel neměl tu výsadu chodit s Ježíšem jako Petr, Jan, nebo Jakub (Marek 5:36-43). Neměl úplně, od koho by se učil. Nezbylo mu tedy nic jiného, než rozpoznat, kým je v Kristu Ježíši (Galatským 1:15-16), porozumět, že i nejmenší v Božím království je větší než největší prorok (Matouš 11:11, Lukáš 7:28), a napodobit ve víře ty, o kterých četl (1. Královská 17:19-24, 2. Královská 4:31-37, Židům 13:7-8). To stejné udělejme i my, protože i my jsme věřící a necháváme se formovat do Kristovy podoby. (Galatským 4:19, Koloským 1:27-29).

Řecká slova:

- **lámání** – G2806 – *klaó* – lámat; lámat chléb spojení, splynutí, souznění; rozlámat
- **spánek** – G5258 – *hypnos* – spánek

- **rozmlouvat** – G1256 – *dialegomaj* – rozmlouvat; bavit se, přít se; konverzovat, argumentovat, diskutovat; přemýšlet o různých věcech, navazovat rozhovor; uvažovat; přemítat v mysli
- **padnout na** – G1968 – *epípiptó* – padnout na (o Duchu svatém, výčitkách), vrhnout se, tlačit na, spěchat na; padnout do objetí; zmocnit se; vzít do vlastnictví; sklonit se
- **obejmout** – G4843 – *symperilambanó* – pochopit najednou; úplně obejmout, vzít do náručí

Poznámky: _____

Tvé svědectví: _____

70 Zastupujeme Ježíše

„V blízkosti toho místa měl pozemky první muž ostrova jménem Publius. Ten nás vzal k sobě a tři dny nás laskavě hostil. I stalo se, že Publiův otec ležel a byl sužován horečkou a úplavicí. Pavel k němu vešel, s modlitbou na něho vložil ruce a uzdravil ho. Když se toto stalo, přicházeli i ostatní nemocní z ostrova a byli uzdravováni. Ti nás také zahrnuli mnohými projevy úcty, a když jsme vyplouvali, naložili nám věci pro naši potřebu.“

Skutky 28:7-10

Krásný příklad efektivní evangelizace – vejít do domu a uzdravit nemocné (Matouš 10:1-15). Přesně o tomto Ježíš mluvil (Matouš 25:35-46) a Pavel k takovéto službě všechny v první církvi zjevně vedl (Skutky 20:35). Nemocné máme navštěvovat, aby byli uzdraveni. Pavel jasně uchopil to, co potřebujeme uchopit i my – jsme tělo Kristovo (1. Korintským 12:12-13), jsme tělo jeho těla a kosti jeho kostí (Genesis 2:23, 1. Paralipomenon 11:1, Efezským 5:30). Na zemi zastupujeme Ježíše v skutku i slovu (Jan 16:23-27, Koloským 3:17). Je nám dokonce zaslíbeno, že budeme dělat větší skutky nežli On (Jan 14:12-14)!

Řecká slova:

- **hostit** – G3579 – *ksenizó* – přijmout jako hosta, pozvat, pohostit; pohostinný, vlídný; být přijat pohostinně; zůstat jako host; ubytovat, být ubytován; udivovat; být udiven
- **úplavice** – G1420 – *dysenteria* – úplavice, průjem
- **vejít** – G1525 – *ejserchomaj* – jít ven; vstoupit (do města; Satan do osoby; jídlo do úst); vejít do stavu, společnosti,

zaměstnání; povstat, začít existovat, začít být; přijít před veřejnost; myšlenka, která přijde do mysli; mít účast, podíl

- **vložit** – G2007 – *epitithémi* – položit, položit na; přidat; zaútočit, napadnout; potřít; dát
- **úcta** – G5091 – *tímaó* – odhadnout, ocenit; poctít, ctít, uctívat, chovat v úctě, vážit si

Poznámky: _____

Svědectví: Když v roce 2020 vypukl COVID-19 a vše se zavíralo, ihned jsem se šel modlit. I když nejsem příznivec sociálních sítí, Pán mě vedl k tomu, abych začal vyučovat na svém facebookovém profilu. Začal jsem několika různými tématy a pak jsem navázal sérií o uzdravování Boží mocí. Hned po prvním vyučování o uzdravení jsem dostal zpětnou vazbu. Jedna paní, která si pouštěla vyučování jen ze záznamu, byla uzdravena! Další den ale psala, že se jí nemoc vrátila. Povzbudil jsem ji, ať si kázání neváhá pustit znovu. Vidíme tedy, že uzdravení pochází z Božího slova, které se káže, ne od toho, kdo nebo kdy jej káže. Bůh si takto chce své slovo používat skrze každého z nás!

71 Duch oživuje

„Jestliže ve vás přebývá Duch toho, který vzkřísil Ježíše z mrtvých, pak ten, který vzkřísil [Ježíše] Krista z mrtvých, ožíví i vaše smrtelná těla skrze svého Ducha, který ve vás přebývá.“

Římanům 8:11

Potřebujeme více znát Ducha svatého. Každý duch (Duch svatý, komunismus, nacismus, LGBT) má svoje myšlení (Římanům 8:6) a svoje záměry zde na zemi (Matouš 6:10). My jsme zde od toho, abychom rozšířili vládu Ducha svatého (Matouš 28:18-20) a naplnili jeho záměry. Boží království začíná jako malé semeno, které vyroste a nakonec pronikne celý náš život a celou společnost (Matouš 13:31-32). Je to Duch svatý, který oživuje (uzdravuje) naše těla a chce uzdravovat celé národy (Izaiáš 58:8). On nás osvobodil od Zákona hříchu a smrti (Římanům 8:2). On je totiž větší než tento svět (Galatským 6:14). Skrze Něho vládneme jako králové v oblasti života (Římanům 5:17). Přinášíme proto světu znovuzrození, pokoj, radost, uzdravení i povzbuzení.

Řecká slova:

- **přebývat** – G3611 – *ojkeó* – přebývat, bydlet, zdržovat se, žít v
- **oživit** – G2227 – *zóopojéó* – oživit, naplnit životem; produkovat plnost života, způsobovat život, obnovit život, znovu zavést život; duchovní moc vzbudit, vzpružit
- **smrtelný** – G2349 – *thnétos* – podléhající smrti, smrtelný

- **tělo** – G4983 – *sóma* – tělo člověka (zvířete); mrtvé, nebo živé tělo; planeta, hvězda, lidé úzce spojeni ve společenství (církvev – tělo Kristovo); těleso vrhající stín
- **přebývat** – G1774 – *enojkeó* – přebývat, bydlet, zdržovat se, žít v, přebývat a ovlivňovat (za dobrým účelem)

Poznámky: _____

Svědectví: Když jsem chodil na základku a na střední často jsem míval záněty průdušek. Bývalo to i dvakrát za rok. Jednou jsem měl dokonce zápal plic. Když jsme se Stankou převzali službu na Connectu, do dvou týdnů jsem měl opět zánět průdušek. A po půl roce znovu. Začal jsem si všimnat, že zánětem průdušek moje tělo reaguje na duchovní tlaky. Došlo mi ale, že tomu tak nemusí být. Ježíš Kristus zaplatil za naše uzdravení. Začal jsem si obnovovat mysl i v této oblasti a od té doby záněty průdušek spojené s duchovními tlaky úplně přestaly. A když přijde tlak jsem schopen ho v této oblasti ustát.

72 Dar Boží

„A stejně tak i Duch se spolu s námi ujímá naší slabosti. Vždyť my nevíme, jak a za co se máme modlit, ale sám ten Duch se [za nás] přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit slovy. A ten, který zkoumá srdce, ví, jaké je myšlení Ducha, totiž že se podle Boha přimlouvá za svaté.“

Římanům 8:26-27

Křtem Duchem svatým jsme nezískali pouze moc, abychom byli svědky efektivně (Lukáš 24:49, Skutky 1:8). Jedná se o neprodejný dar Boha samotného (Skutky 8:20, 2. Timoteovi 1:6). Bůh se nastěhoval do nás! To je zaslíbení dané Abrahamovi (Galatským 3:14). Máme úplně novou, svatou přirozenost (Galatským 3:23-26). Nová smlouva není o dodržování zákona. Nová smlouva je o učení se od Krista (Efezským 4:21) a o poddávání se Duchu Božímu, aby on v nás mohl činit své skutky (Římanům 15:16-21). A vedle četby Božího slova, jeho kázání a vyhlašování (Jozue 1:8, 2. Timoteovi 4:2) právě modlitba v jazycích rozněcuje dar Boží v nás. Pavel říká, že se modlí více než všichni v jazycích (1. Korintským 14:18) a také, že Bůh v něm mocně působí (Koloským 1:29). Dalším benefitem modlitby v jazycích je právě to, že Duch se ujímá slabosti naší duše a těla a oživuje je a proměňuje je (Galatským 5:22-23, Římanům 8:11, Římanům 8:26-27, Židům 4:15). Pokud hledáme v životě motivaci, nebo máme pocit, že vyhoříme, určitě se modleme v jazycích (klidně hodiny denně) a Duch Boží nás sám oživí a ukáže nám svoje plány (Bevere & Bevere, 2015).

Řecká slova:

- **ujímat se** – G4878 – *synantílanbanomaj* – držet spolu; usilovat, bojovat spolu s ostatními za účelem získání; pomáhat dosáhnout; ujmout se
- **modlit se** – G4336 – *proseuchomaj* – nabízet modlitby, modlit se; usilovně, snažně se modlit
- **zkoumat** – G2045 – *eraunaó* – prozkoumat, pátrat, hledat, prohledávat, prohlédnout (pečlivě), zkontrolovat; otestovat, vyšetřit, vyzkoušet; přezkoumat, zvážit (návrh)
- **myšlení** – G5427 – *fronéma* – co je v něčí mysli, myšlenky, záměry; smýšlení; snaha, úsilí
- **přimlouvav se** – G1793 – *entynchanó* – přimlouvav se za někoho, modlit se, snažně prosit; povšimnout si; přijít na (vymyslet řešení); souhlasit, ztotožnit se, přijmout co, dát se dohromady; setkat se za účelem rozhovoru, konverzace, porady, konzultace; úpěnlivé, pokorné prosby (žádosti)

Poznámky: _____

73 Večeře Páně

„Já jsem přijal od Pána, co jsem vám také předal, že Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazován, vzal chléb, vzdal díky, rozlomil jej a řekl: ‚[Vezměte, jezte.] Toto je mé tělo, které [se] za vás [láme]. Toto číňte na mou památku.‘ Stejně vzal po večeři i kalich a řekl: ‚Tento kalich je nová smlouva v mé krvi; toto číňte, kdykoliv byste pili, na mou památku.‘ Neboť kdykoliv byste jedli tento chléb a pili [tento] kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde. Kdo by tedy jedl ten chléb nebo pil kalich Páně nehodně, bude vinen proti tělu a krvi Páně. Ať člověk zkoumá sám sebe, a takto ať z toho chleba jí a z toho kalicha pije. Neboť kdo jí a pije [nehodně], jí a pije sobě odsouzení, neboť nerozsuzuje tělo [Páně]. Proto jsou mezi vámi mnozí slabí a neduživí a mnozí usínají. Kdybychom rozsuzovali sami sebe, nebyli bychom souzeni. Když jsme však souzeni od Pána, jsme vychováváni, abychom nebyli odsouzeni spolu se světem.“

1. Korintským 11:23-32

Učedníci rozuměli, že se Ježíš s nimi uzavírá úplně novou smlouvu (Kenyon, 1949). Stejně řecké slovo *kainos*, které se používá pro nové jazyky, nebo nové stvoření, znamená bezprecedentní, nová, nového druhu, neslýchaná. Význam krevní smlouvy spočívá v tom, že co je vaše, je najednou protistrany a naopak (Lukáš 22:29, 2. Korintským 5:15). Navíc, například již lidožrouti věřili, že když budou jíst maso z oltáře svých bohů (Liardon, 1999), budou s nimi jedno (1. Korintským 10:14-22). Nepřipomíná nám to, že máme účast na Boží přirozenosti (2. Petrův 1:3-4)? Stali jsme se jedno s Bohem, proto máme rozsuzovat tělo Páně – potřebujeme si být

vědomi Jeho přítomnosti, která uzdravuje. To je rozsuzovat tělo Páně. Už Elíhú v době Jóba rozuměl výměně životů v oběti (Jób 33:24). I stará smlouva nám ukazuje předobrazy Kristovy oběti – očištění malomocného (Leviticus 14:1-32), vyvýšení hada v pustině (Numeri 21:8), nebo Chizkijášovu modlitbu během Velikonoc (Večeře Páně). Všichni byli tehdy uzdraveni (2. Paralipomenon 30:18-20). Zůstaňme neustále zaměřeni na Pána, který je původce i dokonavatel naší víry (Židům 12:1-2). Neoddělujme se od něj (Římanům 8:31-39). Nyní jsme spoluhráči v jednom týmu. Už jsme „my“, ne „já“ a „On“. při Večeři Páně si procházejme znovu a znovu, co pro nás Kristova oběť opravdu znamená. Večeře Páně není jen symbol, je v ní moc společenství s naším Bohem (2. Korintským 13:13, 1. Janův 1:1-2:2).

Paralelní příběh: Matouš 26:26-30, Marek 14:22-26,
Lukáš 22:14-20, Jan 6:52-59

Řecká slova:

- **smlouva** – G1242 – *diathéké* – uspořádání, ustanovení; poslední slovo, závět; poslední vůle; smlouva (pevná, solidní)
- **památka** – G364 – *anamnésis* – vzpomínka, památka
- **zkoumat** – G1381 – *dokimazó* – zkoušet, zkoumat, dokazovat, rozpoznat jako pravý, schválit, pokládat za hodné
- **zvěstovat** – G2605 – *katangelló* – zvěstovat, ohlašovat; veřejně vyhlásit, hlásat; vypovědět, nahlásit, zradit
- **rozsuzovat** – G1252 – *diakrinó* – oddělovat, rozlišovat; preferovat; rozhodnout; přít se; určit; zdráhat se, pochybovat

74 Dary Ducha

„Co se týká duchovních projevů, bratři, nechci, abyste byli v nevědomosti. Víte, že když jste byli pohané, bývali jste neodolatelně vlečeni k němým modlám. Proto vám oznamuji, že žádný, kdo mluví v Duchu Božím, neřekne: ‚Ježíš buď proklet,‘ a nikdo nemůže říci: ‚Pán Ježíš,‘ jedině v Duchu svatém. Jsou rozdíly v darech milosti, ale tentýž Duch; jsou rozdíly v službách, ale tentýž Pán; a jsou rozdíly v působení, ale tentýž Bůh, který působí všechno ve všech. Každému je dáván projev Ducha ke společnému prospěchu. Neboť jednomu je skrze Ducha dáváno slovo moudrosti, jinému podle téhož Ducha slovo poznání; dalšímu víra v témž Duchu, jinému dary uzdravování v témž Duchu; jinému působení mocných činů, jinému prorocství, jinému rozlišování duchů, dalšímu druhy jazyků, jinému pak výklad jazyků. Avšak to všechno působí jeden a týž Duch, který rozděluje každému jednotlivě, jak sám chce.“

1. Korintským 12:1-11

O duchovních projevech psal Pavel více jen té nejtělesnější církvi v Bibli (1. Korintským 3:1-3). Nechtěl, aby byli v nevědomosti o tomto tématu. Zároveň je ihned směřuje k lásce (1. Korintským 12:31-14:1). Láska totiž neřeší sebe. Láska chce naplnit potřebu druhého (Filipským 4:19). A tak kam nedosáhneme my, tam Pán jedná svými dary, projevy. Dospělá církev (například Filipským) žila duchovním smýšlením, a proto tam nebyl prostor pro „smrt“ – nedostatek, nemoc, rozbité vztahy, odloučení od Otce (Římanům 8:6). Tak neřešme, jestli máme „ten či onen dar“, nebo ne. Nebuďme zahleděni na sebe. S Duchem svatým do nás přišly všechny dary Ducha svatého. Navíc 1. Korintským 12:1 nemluví

o „duchovních darech“ ale jen o „duchovnu“ a ve zbylé pasáži je vyzdvihován společný prospěch a ochota Ducha dávat. Navíc „jednomu“ se nemusí ve verši osm překládat jako „jednomu“, ale jako „jednou“. Podle toho, kde zrovna jsi a co je zrovna potřeba, Duch svatý chce jednat skrze tebe bez omezení. Tak se nebojme Ducha svatého a zjevujme Boží lásku tomuto světu (Jan 14:8-10, Jan 17:21).

Řecká slova:

- **duchovní** – G4152 – *pneumatikos* – duchovní (dary, věci, síly); vztahující se k lidskému duchu, patřící Božímu Duchu; týkající se dechu, nebo větru
- **nevědomost** – G50 – *agnoeó* – nebýt si vědom, neznat; nerozumět; chybovat; udělat hřích, chybu; mýlit se
- **prospěch** – G4851 – *symferó* – nést, přinést dohromady (ve stejný čas); donést s ostatními; přispívat za účelem pomoci; pomoci, být přínosný; být vhodný, výhodný, užitečný
- **jednomu** – G3739 – *hos* – kdo, co, který, jenž, to, tamto + G3303 – *men* – skutečně, opravdu, upřímně, jistě, samozřejmě, vskutku, ve skutečnosti, zcela jistě, nepochybně
- **uzdravování** – G2386 – *iama* – uzdravení, uzdravování, náprava, řešení

Poznámky: _____

75 Ano, nebo ne?

„Vy jste tělo Kristovo a jednotlivě jste jeho údy. A v církvi Bůh ustanovil nejprve apoštoly, za druhé proroky, za třetí učitele, potom projevy moci, potom dary uzdravování, pomoci, vedení, druhy jazyků. Jsou snad všichni apoštolové? Jsou snad všichni proroci? Jsou snad všichni učitelé? Mají snad všichni projevy moci? Mají snad všichni dary uzdravování? Mluví snad všichni jazyky? Nebo je snad všichni vykládají? Vy však usilujte o větší dary milosti. A ukazují vám ještě mnohem vzácnější cestu.“

1. Korintským 12:27-31

Jak bylo řečeno u minulého příběhu – raději milujme lidi, než zkoumejme dary. Evidentní je, že všechno zde vypsáno, je ustanoveno *v církvi*. Ne za dob apoštolů, či v prvním století, ale v církvi. Tento úryvek je kvíz na závěr dvanácté kapitoly 1. Korintským. Na první tři otázky je odpověď „NE“, na zbylé „ANO“. První tři otázky jsou na služby Ducha, zbylé čtyři na dary. Konkrétní služba není pro každého, dary naopak jsou všechny pro každého. Není důvod, aby to bylo jinak, ledaže by na shromáždění byl někdo nevěřící, nebo člověk, který ještě nebyl pokřtěn Duchem svatým. Otázkou je, či jsme schopni uvěřit tomu všemu, co má Bůh pro nás připravené (Efezským 2:10).

Řecká slova:

- **dar** – G5486 – *charizma* – přízeň (bez vlastní zásluhy); dar Boží milosti (týkající se vykoupení a projevů Ducha)
- **nejlepší** – G2909 – *krejttón* – lepší, cennější, znamenitější; více užitečný, výhodný, příznivý, použitelný, obstojný; užitek

- **usilovat** – G2206 – *zéloó* – horlit, usilovat, hořet touhou; být zanícený, nadšený pro dobré; toužit upřímně, usilovat o něco; být zaneprázdněn něčím; vřít žárlivostí, hněvem, nenávisí
- **vzácnější** – G5236 – *hyperbolé* – přemíra, nadměrnost; za všechna měřítká, nesmírně, nadřazený, význačnější
- **cesta** – G3598 – *hodos* – cesta (silnice, procházená cesta); způsob chování, počínání si; cesta, způsob myšlení, cítění, rozhodování se; učení

Poznámky: _____

Tvé svědectví: _____

76 Trn v těle

„A abych se mimořádností zjevení nepovyšoval, byl mi dán do těla trn, Satanův anděl, aby mě políčkoval [a já se nepovyšoval]. Kvůli tomu jsem třikrát prosil Pána, aby to ode mne odešlo, ale on mi řekl: ‚Stačí ti má milost, neboť [má] moc se dokonává ve slabosti.‘ Velmi rád se tedy budu chlubit spíše svými slabostmi, aby na mně spočinula moc Kristova. Proto mám zálibu v slabostech, v zlém zacházení, v tísních, v pronásledováních a úzkostech pro Krista. Neboť když jsem slabý, tehdy jsem mocný.“

2. Korintským 12:7-10

Pavlův trn v těle. Za první – jednalo se o Satanova anděla, ne Božího. Za druhé, když Bible mluví o trnu, mluví o útlaku, pronásledování (Numeri 33:55, Jozue 23:13). Stejně i Pavel zde dává trn do kontextu pronásledování (2. Korintským 11:23-12:10). Trn je tedy anděl, nebo osoba, nikoliv věc, nebo nemoc. Nemoc Pavel nikde ve výčtu soužení v 2. Korintským 11:23-12:10 nezmiňuje. Za třetí, dostal ho kvůli mimořádnému zjevení. Zjevení často přichází skrze modlitbu v jazycích a jejich výklad (1. Korintským 14:5-6). Pavel napsal skoro půlku nové smlouvy. Za čtvrté, „v těle“ popisuje externí tlak, stejně jako u manželství Pavel varuje před soužením „v těle“ (1. Korintským 7:27). Za páté nikde není napsáno, že to napotřetí od Pavla neodešlo.

Řecká slova:

- **zjevení** – G602 – *apokalypsis* – zjevení, odhalení; ležet nahý, učinit odkrytým, otevřeným; odhalení pravdy, příkazu, pokynu (věci, události předtím neznámé, skryté zraku); zjevení se, zhmotnění se
- **trn** – G4647 – *skolops* – trn, osten; špičatý kus dřeva, (ostrý) kolík, tříška
- **tělo** – G4561 – *sarks* – maso, tělo; smyslová přirozenost (oproti duchovní), smyslová přirozenost naváděná k hříchu
- **milost** – G5485 – *charis* – milost dopřávající radost; potěšení, lahodnost, půvab; omilostnění, dobrá vůle, přízeň Boží (vůči lidem skrze Krista); důkaz milosti; vděčnost; odměna, náhrada; uznání, důvěra, kredit
- **stačit** – G714 – *arkeó* – stačit; vystačit; vlastnit neochvějnou sílu; být silný, postačit, být dostatečný (k obraně, zažehnutí), být spokojený, uspokojený; spokojit se

Poznámky: _____

77 Pavlovy oči

„Víte, že jsem vám poprvé v slabosti těla hlásal evangelium. A touto zkouškou, která se týkala mého tělesného stavu, jste nepohrdli ani jste se neodvrátili, ale přijali jste mne jako posla Božího, jako Krista Ježíše. Kde je tedy to vaše blahoslavenství? Neboť vám vydávám svědectví, že kdyby to bylo možné, byli byste si vyloupili oči a dali je mně.“

Galatským 4:13-15

Pavel mluví o svém vztahu s galatskými, ne o svých problémech s očima. Mluví o jejich vydanosti jemu. Stejně jako by Galaťané dali Pavlovi své oči, dali by mu i své ruce a nohy (Liardon, 1999). Používat toto jako argument, že byl Pavel nemocný, nebo že Bůh nechce, aby lidé byli zdraví, je zcestné. Naopak Pavel životem překypoval (Skutky 19:1-2, Galatským 3:3-5).

Řecká slova:

- **hlásat evangelium** – G2097 – *euangelizó* – hlásat; přinést dobré zprávy, vyhlášovat radostné zvěsti; o radostných zvěstech Boží laskavosti, zvláště o mesiášských požehnáních; být zvěstován; slyšet hlásání evangelia
- **přijmout** – G1209 – *dechomaj* – přijmout; vzít do ruky, chopit se, místo přijímání někoho; získat, udělit přístup; neodmítnout přátelství; přijmout pohostinnost; přijmout do rodiny k výchově, vzdělání; o mluvené věci – přijmout příznivě, uchopit, věnovat pozornost, vzít za své, neodmítnout; vzít na sebe; zamilovat si; snést

- **Kristus** – G5547 – *Christos* – Kristus = „pomazaný“, Kristus byl a je Mesiáš, Syn Boží
- **Ježíš** – G2424 – *Ijésús* – Ježíš = „Jehova je spasení“; Ježíš, Boží Syn, Spasitel lidstva, Bůh vtělený; Barabáš, Jozue, syn Eliezerův; Ježíš zvaný Justus
- **blahoslavenství** – G3108 – *makarizmos* – blahoslavenství, prohlašovat za šťastného; vyslovit požehnání nad někým, prohlásit požehnaným

Poznámky: _____

Svědectví: V létě 2019 jsme uspořádali menší cestu po sborech. Ve čtyřech lidech jsme chtěli kázat o uzdravování a prorocství během pěti dnů v pěti sborech v Čechách. Zároveň jsme lidi ze sboru chtěli vzít i do praxe – evangelizovat a prorokovat. Těsně před odjezdem ale začali jednomu členovi našeho týmu zvracet všichni tři kolegové z práce i jeho pes. Tušili jsme, že je to jen „duchovní tlak“ na naší cestu, tudíž jsme i přesto vyrazili. A první den naší cesty přešlo zvracení všechny kolegy i psa. Chvála Bohu, že je větší nade všechno!

78 Zákon setby a žně

„Nemylte se, Bohu se nikdo nebude vysmívat. Co člověk zaseje, to také sklídí. Kdo zasévá pro své tělo, z těla sklídí zkázu; kdo zasévá pro Ducha, z Ducha sklídí život věčný. V činění dobra neochabujme; nezemdlíme-li, budeme ve svůj čas žnout. Tak tedy dokud máme čas, číňme dobro všem, zvláště však těm, kteří patří do rodiny víry.“

Galatským 6:7-10

Co člověk zasévá, to sklídí. Jinými slovy, blaze milosrdným, neboť oni dojdou milosrdenství (Matouš 5:7). Bohaté zkušenosti s tím měl Abraham. Sám bezdětný se modlil za Abímelekovu plodnost (Genesis 20:17-18). Ihned poté otěhotněla i jeho žena Sára. Podobně to měl i Jób – Bůh změnil jeho úděl, když se Jób modlil za své přátele (Jób 42:10). Nehleďme tedy na sebe, ale budme požehnáním pro druhé (Genesis 21:1-2, Galatským 3:8). Chovejme se k druhým tak, jak chceme, aby se chovali k nám. Když jsou nemocní, uzdravme je, i když je neznáme. Navíc Pán nás ustanovil dědici života věčného. Neměla by se tato plnost života (Jan 10:10) projevovat už zde na zemi (Jan 17:3)? Nyní žijeme pod Zákonem Ducha života (Římanům 8:2). neměli bychom uživat plného zdraví a síly jako Mojžíš (Deuteronomium 34:7), Jozue (Jozue 24:29), nebo Káleb (Jozue 14:6-15:14)? Duch svatý nás oživuje (Římanům 8:11, Žalm 103:5) a zachovává (1. Tesaloničkým 5:23, Deuteronomium 8:4). Bůh obnovuje naše mládí (Žalm 103:6).

79 Epafroditos blízko smrti

„Považoval jsem však za nutné poslat k vám Epafrodita, svého bratra a spolupracovníka i spolubojovníka, kterého jste poslali, aby mi posloužil v tom, co potřebuji. Toužil totiž po vás všech a byl znepokojen, protože jste se doslechli, že onemocněl. A opravdu byl nemocen, blízko smrti. Ale Bůh se nad ním smiloval, a nejen nad ním, ale i nade mnou, abych neměl zármutek na zármutek. Poslal jsem ho tedy tím ochotněji, abyste měli radost, že ho zase vidíte, a já abych byl méně zarmoucen. Přijměte ho v Pánu se vší radostí a mějte takové lidi v úctě; neboť pro dílo Kristovo se přiblížil až k smrti. Vlastní život dal v sázku, aby doplnil, co chybělo ve vaší službě pro mne.“

Filipským 2:25-30

Další svědectví o Boží vůli uzdravit člověka. Epafroditos byl vydaný evangeliu (Zjevení 2:4-5). Tak intenzivně pracoval pro Pána, až skoro umřel. Bůh se nad ním smiloval a uzdravil ho.

Řecká slova:

- **Epafroditos** – G1891 – *Epafroditos* – Epafroditus = „milý, krásný, půvabný, příjemný“, Pavlův společník ve službě
- **bratr** – G80 – *adelphos* – bratr (alespoň s jedním stejným rodičem), patřit ke stejnému lidu (mít stejného národního předka), kamarád, spolupracovník; souvěrec, spojený poutem náklonnosti; bratři v Kristu (skrže krev, oslavení stejnou nebeskou cenou); soukmenovec
- **spolubojovník** – G4961 – *systratiótés* – spolubojovník, spoluvoják; spolupracovník v práci a v bojích pro Krista

80 Lékař Lukáš

„Pozdravuje vás milovaný lékař Lukáš a Démas.“

Koloským 4:14

Není doktor jako doktor. O Ježíši lidé také říkali, že je lékař a titulem Dr. byli titulováni velikáni uzdravení Boží mocí jako Dr. Lake (Liardon, 1999) a Dr. Sumrall (Liardon, 2011). Dr. Lakea dokonce jednou zatkli kvůli uzdravování nemocných Boží mocí - poskytoval lékařskou pomoc bez příslušného oprávnění (Liardon, 2000). Navíc, po slyšení Lakeových vyučování a svědectví uzdravených lidí nejeden lékař skončil v profesi a začal sloužit uzdravením Boží mocí (Liardon, 1999).

Řecká slova:

- **pozdravit** – G782 – *aspazomaj* – zdravit, pozdravit, přivítat, přát dobré, radostně přijmout; rozloučit se
- **milovaný** – G27 – *agapétos* – milovaný, milý, vážený, drahý, oblíbený; jediný
- **lékař** – G2395 – *iatros* – lékař
- **Lukáš** – G3065 – *Lúkás* – Lukáš – „dávající světlo“; Pavlův druh v kázání evangelia a na cestách, autor Skutků a Lukášova evangelia
- **Démas** – G1214 – *Démás* – Démas – „vládce lidu“; průvodce Pavla, opustil Pavla, když byl vězněn v Římě, a vrátil se do Tesaloniky

81 Timoteovo pití vína

„Nepij už jen vodu, ale kvůli [svému] žaludku a kvůli svým častým nemocem uživej trochu vína.“

1. Timoteovi 5:23

Je to Ježíš, kdo nám přišel vylíčit Boží vůli, ne Pavel ani Timoteus. Pavel a Timoteus byli jen učedníci jako my. Místo zkoumání kolik máme nebo můžeme vína vypít, raději pojďme následovat Ježíše.

Řecká slova:

- **pít** – G5202 – *hydropoteó* – pít vodu; ten, kdo pije vodu
- **užívat** – G5530 – *chraomaj* – užívat, využívat; přijmout půjčku, půjčit si, vypůjčit si, vzít k svému použití
- **žaludek** – G4751 – *stomachos* – žaludek; hrdlo, krk, jícen
- **častý** – G4437 – *pyknos* – častý, četný; silný, hustý, kompaktní, často, často se opakující; energicky, pilně
- **víno** – G3631 – *oinos* – víno; víno Božího hněvu

Poznámky: _____

82 Nemocný Trofimos

„*Erastos zůstal v Korintu, Trofima jsem nechal nemocného v Miletu.*“

2. Timoteovi 4:20

Slovo přeložené zde přeložené jako „nemoc“, znamená i „slabost“. Pavel žil v tempu a nelze se divit, že lidé, kteří nebyli tak upevněni v Pánově slovu, nedokázali udržet jeho styl a potřebovali odpočinek. Podobné příběhy má i Lester Sumrall. Když jezdil se svými učedníky po světě, několikrát se stalo, že v půlce cest se někdo musel vrátit zpět, protože to na něj bylo zkrátka trochu moc.

Řecká slova:

- **Erastos** – G2037 – *Erastos* – Erastus = „milovaný“, průvodce apoštola Pavla, správce městské pokladny v Korintu
- **zůstat** – G3306 – *menó* – zůstat, setrvat; neopustit, být přítomen (o místě); existovat, trvat, přežít (o čase); zůstat, stejný, neměnit se (o stavu, kondici); čekat na, očekávat
- **a** – G1161 – *de* – ale, navíc, a, pak
- **Trofimos** – G5161 – *Trofimos* – Trofimos = „výživný“, efezský křesťan, Pavlův přítel
- **nechat** – G620 – *apolejpó* – nechat (za sebou), opustit, zanechat, zbýt, zůstat

Poznámky: _____

83 Modlitba starších

„Je někdo mezi vámi nemocen? Ať zavolá starší sboru a ti ať se nad ním pomodlí a pomazou ho olejem v Pánově jménu. A modlitba víry zachrání nemocného a Pán ho pozdvihne; a jestliže se dopustil hříchů, bude mu odpuštěno. Vyznávejte hříchy jeden druhému a modlete se jeden za druhého, abyste byli uzdraveni. Mnoho zmuže účinná modlitba spravedlivého. Eliáš byl člověk stejně podrobený utrpení jako my; pomodlil se opravdově, aby nepršelo, a vskutku nezapršelo v zemi po tři roky a šest měsíců. A znovu se pomodlil, a nebe dalo déšť a země vydala svou úrodu.“

Jakubův 5:14-18

Ježíšův bratr Jakub byl muž víry. Od starších sboru čekal, že se budou modlit modlitbu víry, která povede k uzdravení hříchů nehříchů. Zároveň i Židy posílal do církve pro uzdravení (Jakubův 1:1). Dále pak povzbuzoval ostatní, aby i oni se modlili ve víře. Každému jednotlivému věřícímu dává za příklad Eliáše. Má to svůj důvod, nejmenší v Božím království je totiž větší než Eliáš (Matouš 11:11, Jan 3:5-8). Jakub si také uvědomoval, že klíčové není pomazání olejem. Je to modlitba víry, lépe řečeno Boží slib věrnosti, co uzdravuje – i takto se to dá přeložit. Bůh je věrný své krevní smlouvě (Žalm 103:6) a svému slovu (Izaiáš 53:4-5). Olej je jen symbolem Ducha svatého. Olej povzbuzoval víru Izraelců, protože na něj byli zvyklí ze Staré smlouvy (List Jakubův je psaný věřícím Židům – Jakubův 1:1). Raději se tedy spoléhejme na Boha. Boha máme s sebou vždy, olej ne. Mimo to vyznání hříchů vede k uzdravení vzájemných vztahů (Jakubův 5:16).

84 Petr porozuměl

„On sám ve svém těle vynesl naše hříchy na dřevo kříže, abychom zemřeli hříchům a byli živi spravedlnosti. Jeho zraněním jste byli uzdraveni. Neboť jste bloudili jako ovce, ale nyní jste se obrátili k pastýři a strážci svých duší.“

1. Petrův 2:24-25

Bůh skrze Petra v knize Skutků Ducha svatého (Skutky apoštolů) nejednal náhodně. Petr rozuměl prococtví z Izaiáše 53:4-5 (Matouš 8:16-17). Za naše uzdravení bylo zapláceno v Kristově oběti. Bylo nám dáno uzdravení. Jsme spravedliví před Bohem a to se projevuje uzdravením našeho těla. Ježíš je náš dobrý Pastýř a uzdravil své ovce (Jan 10:14). Aplikujme tedy i Jeho rány, ne jen krev. Bůh se nezměnil. Změnit se potřebujeme my (Malachiáš 3:6). Lidé stojí na zaslíbení o uzdravení s přesvědčením, že jim patří. Je to tak, ale význam je mnohem hlubší. Křesťanství je výměnou životů. Kristus vzal naše hříchy, aby mohl žít skrze nás (2. Korintským 5:14-21). Stejně jako se vláda stará o potřeby vlastních vojáků, aby mohli plnit misi, tak se Bůh stará o nás (Filipským 3:20, Filipským 4:19, Matouš 6:25-34, Matouš 28:18-20). My patříme Bohu (1. Korintským 6:19-20), jsme dělníci na jeho vinici a žijeme pro něj (Matouš 20:1-16, 2. Korintským 5:15). Jsme zde, abychom sloužili, ne aby nám bylo slouženo (Marek 10:45, Jan 13:12-14).

Řecká slova:

- **kříž** – G3586 – *ksylon* – dřevo; kříž; strom
- **zemřít** – G581 – *apogenomenos* – zemřít; být odstraněn od; odejít, opustit; zemřít něčemu

- **vynést** – G399 – *anaferó* – vynést nahoru, nadnést na vyšší místo, dát na oltář, obětovat, pozvednout se, vzít na sebe; vzít na sebe jako náklad k nesení, snést
- **spravedlnost** – G1343 – *dikajosyné* – spravedlnost, ospravedlnění; stav, ve kterém máme být; stav přijatelný Bohu; integrita, ctnost, čistota života, správnost, správnost myšlení a jednání; štědrost
- **rána** – G3468 – *mólóps* – modřina, pohmožděnina, podlitina, šleh; jizva; rána, z které pramení krev

Poznámky: _____

Tvé svědectví: _____

85 Žít zdravý

„Milovaný, modlím se, abys ve všem prospíval a byl zdravý, tak jako prospívá tvá duše. [Nebot] jsem se velice zaradoval, když přicházeli bratři a vydávali svědectví o tom, že stojíš v pravdě, a o tom, jak chodíš v pravdě. Nemám větší radost, než když slyším, že mé děti chodí v pravdě.“

3. Janův 1:2-4

Boží cíl není jen to, abychom uzdravovali, ale abychom chodili v dokonalém pokoji. I o tom je Boží království (Římanům 14:17). Tím nemyslím, že nebudeme pronásledováni (2. Timoteovi 3:12). Obnovujme svou mysl Božím slovem. Z toho slova jsme narozeni. Život je naše nová duchovní přirozenost (1. Petrův 1:23-2:2, Jan 11:25, 1. Korintským 6:17). Náš duch s Božím slovem souhlasí (Jakubův 1:22-25) a když dáme i naši mysl do souladu s Božím slovem, Boží slovo je uzdravením našemu tělu (Příslaví 4:20-23). Bůh chce, abychom znali pravdu, protože tehdy jsme radostní a prospívá naše duše i naše tělo. Bůh chce, abychom si byli vědomi efektu Ducha svatého na našeho ducha, naši duši i naše tělo (1. Tesalonickým 5:23). Bůh sám od nás vzdaluje nemoci a udržuje nás zdravé (Exodus 23:25, Deuteronomium 7:15, Žalm 91:1-16, Izaiáš 54:14). Tehdy chodíme jako vítězové v oblasti zdraví a odrážíme všechna pokušení útočící na naše tělo (Židům 4:15, Efezským 6:16). I o tom je chození pravdou (3. Jan 1:4), vírou (2. Korintským 5:7), či Duchem (Římanům 8:14). Takovýmto způsobem života jsme povoláni žít (Římanům 8:28-30, Římanům 11:33-12:2, Izaiáš 55:9-12, 2. Korintským 4:6-7).

Řecká slova:

- **modlit se** – G2172 – *euchomaj* – modlit se k Bohu; přát si; modlit se (za)
- **prosperovat** – G2137 – *euodoó* – prosperovat, vést si dobře, dařit se; prospívat, mít úspěch; garantovat úspěch, způsobit prospívání; garantovat úspěšnou a časově úspornou cestu, vést přímou a jednoduchou cestou; moci postrádat
- **být zdrav** – G5198 – *hygiajnó* – být zdrav, těšit se zdraví; být v dobrém zdraví; názory bez chyb; někdo, kdo zůstává (drží se, udržuje se) v milostech a je silný
- **duše** – G5590 – *psyché* – život, duše, živá duše, podstata rozdílná od těla, sídlo pocitů, tužeb, citů a odporu
- **zaradovat se** – G5463 – *chajró* – (za)radovat se; radujte se; buď zdrav!; být rád, jásat, mít velkou radost, jásat nesmírně, zdravit, prospívat, mít potěšení

Poznámky: _____

Svědectví: Jednou na jaře 2017 jsem ležel večer na posteli a modlil jsem se. Najednou mi projelo teplo zády od shora až dolů a Duch svatý mi říká: „Byl jsi uzdravený“. Vzhledem k tomu, že jsem během dospívání měl problémy se skoliózou (dokonce mi hrozil korzet), tak jsem si to rychle byl ověřit u zrcadla. A opravdu! Záda byla rovná.

Otázky a odpovědi

Pro uchopení výše popsané služby uzdravením jsme připravili krátký přehled častých otázek a odpovědí. Tyto otázky a odpovědi shrnují knihu, opakuji předchozí závěry a dovysvětlují nejasnosti.

1. Proč zde na světě vlastně jsme?

Po našem znovuzrození jsme neodešli hned do nebe a mělo to důvod. Jsme tu proto, abychom skrze náš vztah s Bohem zjevovali Jeho tomuto světu (Jan 1:18). Ukazujeme mimo jiné, že On je láska, že je Všemohoucí, Zaopatřovatel, Uzdravovatel, Pastýř, či Vítěz.

2. Jaký je význam Kristovy oběti?

Ježíš zaplatil za naše hříchy i nemoci (Izajáš 53:1-12, Matouš 8:16-17, 1. Petrův 2:24). V duchovním světě je to právně uzavřená věc (Koloským 2:14-15). My nyní rozhlašujeme tuto dobrou zprávu po celém světě (Marek 16:15-20).

3. Jak uzdravování souvisí s evangeliem?

Ježíš přišel, aby porazil smrt (2. Timoteovi 1:10). Nemoc je jejím předstadiem. A tak Ježíš uzdravoval. Ježíš nikoho neposílal kázat evangelium bez uzdravování nebo vyhánění démonů a ani naopak (Matouš 10:1-15, Marek 6:7-13, Marek 16:15-20, Lukáš 4:18-19, Lukáš 9:1-6, Lukáš 10:1-12, Skutky 3:1-26). Spasení je kompletní záchrana člověka, týká se ducha, duše i těla. Samotné řecké slovo pro spasení, *soteria*, znamená spásu, uzdravení, bezpečné provedení životem.

4. Uzdravování je tedy cílem?

Ne není. Uzdravení je jen část celku. Uzdravení je návnadou, kterou získáváme lidi pro Pána (Lukáš 10:1-12).

5. Platí to i dnes, 2000 let po Ježíšově smrti?

Ano, Ježíš je stále stejný včera, dnes i navěky (Židům 13:8).

6. Je uzdravení Boží vůle vždy?

Ano. Bůh uzdravuje každou naši nemoc (Žalm 103:1-5). Uzdravovat je Boží přirozenost (Exodus 15:26, Matouš 8:1-4). Ježíš uzdravoval všechny (Matouš 4:23-25, Matouš 8:16-17, Matouš 9:35-38, Matouš 12:15, Matouš 14:14, Matouš 14:34-36, Matouš 15:30-31, Matouš 19:2, Matouš 21:14, Marek 6:56, Lukáš 4:40, Lukáš 5:15-17, Lukáš 6:18-19, Lukáš 9:11). Stejně tak učedníci (Skutky 5:16, Skutky 28:9). Navíc, pokud máme jít do celého světa kázat evangelium, s nemocí je to dost obtížné (Matouš 28:18-20). Pokud máme sloužit druhým, nemoc nás opět limituje. Potřebujeme vidět, že nemoc je náš nepřítel.

7. Neuzdravil Ježíš u rybníku Bethesda jen jednoho člověka?

Uzdravení jednoho člověka je v textu zmíněno (Jan 5:1-14). To, že uzdravil *jen* jednoho je již spekulace. Stejně tak ochrnutého člověka od „Krásné“ brány (Skutky 3:1-10) Ježíš vůbec potkat nemusel, a proto ho uzdravili až učedníci.

8. Proč je důležité znát Boží vůli?

Znalost Boží vůle nám dává odvalu modlit se za věci (1. Paralipomenon 17:1-15.25, Lukáš 1:31-38, Římanům 4:17-24). Nemodlíme se tedy „Bože, ať se děje tvoje vůle,“ ale čteme Bibli,

známe Boží vůli a modlíme se, ať se Boží vůle děje (Matouš 6:10). Bůh je čitelný (Jakubův 1:17, 1. Janův 1:5).

9. A není Bůh svrchovaný?

Ano, je. Bůh nám ve své svrchovanosti dal své slovo (Žalm 138:2). Texty o tom, že Bůh někomu dává věci a druhému ne, jsou ze staré smlouvy a netýkají uzdravení (Římanům 9:15-18).

10. Jak se vypořádat s tím, že ve starém zákoně je Bůh označován za toho, kdo působí nemoci, smrt?

Starý zákon popisuje Boha jako toho, kdo dělá úplně vše. Ve starém zákoně, ale nebyla odhalena realita duchovního světa (Matouš 4:17). Ježíš tuto realitu odhaluje (Koloským 2:14-15). Ukazuje, že Bůh je dobrý a dává život, za to Dábel krade, zabíjí a ničí (Jan 10:10).

11. Jakto, že je o Filipovi je psáno, že *mnohé* uzdravil, ne všechny (Skutky 8:7-8)?

Tímto rozdílem se neznepokojíme. Autoři tento rozdíl neřešili. Porovnáním příběhů z Marka 1:33-34 a z Matouše 8:16-17 zjistíme, že jednou je použito „mnohé“ a podruhé „všechny“.

12. A co Boží výchova nemocí, hřích v životě člověka, či generační prokletí?

Každý se můžeme zařadit do kategorie „hledáče kořenů“, nebo „osvoboditelů“. Když víme, jaká je odpověď (uzdravení), otázka není důležitá (kořen nemoci). Nemusíme znát kořen, ani délku nemoci, ani její jméno. Člověka máme vést k tomu, aby se obrátil od hříchu, ale uzdravení hřích nezabrání. Křesťané jsou generačně požehnaní, ne prokletí. Potřebují obnovovat mysl Božím

slovem. Nevěřící mohou být generačně prokletí, ale proto jim kážeme dobrou zprávu. Bůh vychovává svým Duchem a slovem (2. Timoteovi 3:16), ne nemocí. Je to Dábel, kdo krade, zabíjí a ničí (Jan 10:10). Navíc Ježíš sloužil jenom hříšníkům, kteří byli pod prokletím (Zákona), neměli Ducha svatého a nebyli znovuzrozeni. Nic z toho mu ve službě uzdravením nebránilo.

13. Jak do toho všeho zapadají texty o Timoteově pití vína a Epafroditově nemoci?

V těchto pasážích se nemluví o tom, že by uzdravení nebyla Boží vůle (1. Timoteův 5:23, Filipským 2:26-27). Víno, léky, nebo jídlo, nezastaví působení Boží moci. Stejně tak upracování se pro Pána ukazuje na nasazení, ne na Boží vůli.

14. Není nemoc pronásledování, nebo náš trn v těle?

Ne, není. Například Pavel mluví o pronásledování v 2. Korintským 11:23-12:10. Nemoc zde nikde nezmiňuje. Naopak o pronásledování mluví jako o trnu v těle (Jozue 23:13, Numeri 33:55). Pronásledování je nám zaslíbeno (Jan 16:2), nemoci ne (Matouš 8:16-17).

15. Co když na uzdravení není ten správný čas?

Toto Ježíš také nikdy neřekl (Matouš 17:14-20). Máme rozhlašovat rok Boží přízně (Lukáš 4:18-19, 2. Korintským 6:2, Židům 4:16). Nesvádějme naši případnou neschopnost doručit uzdravení na okolnosti nebo na druhé lidi. My máme čas ustanovit.

16. Člověk tedy nemusí zemřít na nemoc?

Nemusí. Při službě uzdravením na věku nezáleží (Žalm 92:15).

Zároveň žít zdravý není být nesmrtelný. Smrt nastává, když duch opustí tělo (Deuteronomium 34:7, Matouš 27:50).

17. Je uzdravování pro každého?

Pro každého ne, ale pro každého věřícího ano (Marek 16:18, Jan 14:12). Ježíš nejdřív poslal uzdravovat svých dvanáct učedníků (Matouš 10:1-15, Marek 6:7-13, Lukáš 9:1-6), pak dalších sedmdesát (Lukáš 10:1-12). Na závěr své služby k uzdravení zmocňuje všechny své učedníky.

18. Co k uzdravování potřebujeme vědět?

Stůjme v autoritě jako Boží děti (Marek 4:39-41). Buďme agresivní vůči nemocem. Milujme lidi a nenávidíme nemoci. Říkejme, co chceme, aby se dělo (2. Tesalonickým 1:10) v souladu s Boží vůlí (Jan 15:7). Ustanovujme věci a určujme čas (Marek 11:22-24). Vedme lidi k obnově mysli (uvěření Božímu slovu, Římanům 12:1-2).

19. Potřebujeme mít dar na uzdravování?

Ne. Stačí nám autorita jména Ježíš (Marek 9:38-41). Navíc pokud jsme pokřtěni Duchem svatým, On v nás přebývá se *všemi* svými dary. Nechme ho projevovat se (1. Korintským 12:4-11). Křest Duchem svatým činí uzdravování jednodušším.

20. Potřebujeme pomazání na uzdravování?

Pomazaný už jsi (1. Janův 2:20,27). Koneckonců pomazání, řecky *chrío*, znamená posvěcení, oddělení (Leviticus 8:10-13). Pomazání souvisí s tvým oddělením se pro Boha, s tvým postavením v Kristu. Potom na tebe skrze křest Duchem svatým přijde moc (Lukáš 4:18-19).

21. Je potřeba být ustanoven do služby?

Není. Ananiáš byl také „obyčejný“ učedník a uzdravil člověka (Skutky 9:10-19). Každý jsme knězem (1. Petrův 2:9).

22. Máme čekat na konkrétní vedení k uzdravování?

Ne. Každý jednáme ve svém životě na základě *slov*, kterým věříme. Máme jednat na základě *Božího slova*. Zní to sice jako „holý“ princip, ale jednat na základě „vedení“ je také princip. Když máme konkrétní vedení, následujme ho. Když ne, „učiňme, co se nám naskytne“ (1. Samuelova 10:6-7).

23. Není zdroj moci, kterou sloužíme, zlý?

Ne, není. Znejme Ducha svatého. Stejnou narážku měli již na Ježíše (Lukáš 11:15).

24. Jak se máme při uzdravování cítit?

Emoce jsou v tomto past. Důležité je věřit Božímu slovu, ne našim pocitům. Když se cítíme dobře, věří se nám lépe a naopak. Bůh se ale nemění (Jakubův 1:17). Proto se máme nechat vést Božím slovem a ne pocity (2. Korintským 5:7). Každopádně uzdravování má přinášet radost nám i ostatním.

25. Jak získám soucit s lidmi?

Soucit máme často spojený s emocemi, ale to je jen lidský pohled na věc. Soucit projevíme už tím, když se zastavíme u člověka a sloužíme mu uzdravením (Římanům 5:5).

26. Kdo má mít na uzdravení víru?

Mějme víru za druhé lidi (Lukáš 7:11-17). Nevíra druhých nás nezastaví (Marek 6:4-6). Ale pokud věří i druzí, jde uzdravení

snáze. Proto je dobré lidi uzdravení vyučovat. Naučí se sami věřit Bohu a předávat věci dále (Matouš 28:18-20).

27. Musí osoba, které sloužím s uzdravením souhlasit?

Ne. Uzdravování je naše *poslání* (Jan 5:6-9). Navíc nevíme, jestli mluvíme s tím člověkem, nebo s duchem, který v člověku chce zůstat (Matouš 8:29-30).

28. Mohu uzdravením sloužit, když jsem nemocný?

Ano, co zasíváme, budeme žnout (Galatským 6:7-8). Chovejme se k druhým tak, jak chceme, aby se chovali k nám (Lukáš 6:31).

29. Jak dlouho se mám postit a modlit před uzdravováním?

To není klíčové. Postem budujeme disciplínu a modlitbou vztah s Bohem. Důležité k uzdravování je *věřit* Božímu slovu (Matouš 17:19-21). Stejně tak i lidé, kterým sloužíme se potřebují naučit věřit Božímu slovu spíše než našim modlitbám.

30. Co když nežiji svatě? Nezastaví to uzdravení druhých?

Nezastaví (Skutky 3:12-16). Každopádně mějme život v pořádku (Matouš 7:21-24, Římanům 2:21-24).

31. A nepotřebuji olej na pomazání nemocných?

Uzdravování není o metodě, ale o tom, kým je Bůh (Exodus 15:26). Jde o předávání života skrze Božího Ducha (Lukáš 6:19). Olej pozdvihoval víru Izraelců. Ale rozhodující je právě víra v Boží slovo (Žalm 107:20). Každý možná máme „svůj“ způsob, biblickou metodu, při které nám *věří* nejlépe (roznítit v sobě Ducha svatého kázáním, nebo modlitbou v jazycích), ale ne-

buďme limitováni metodou. Proto je důležité měnit „biblické metody“ uzdravování, abychom se udržovali neustále závislími na Bohu, ne na metodě.

32. Pokud jde o démony, jak dlouhý zápas očekáváme?

Není se čeho bát. Duch svatý v nás je větší (1. Janův 4:4). S démonem postupujeme stejně jako s nemocí. Stojíme v autoritě a říkáme, co chceme, aby se stalo. Ustanovujeme věci a čas. Vedeme lidi k víře v Boží slovo (Lukáš 11:24-28). Očekáváme rychlá vítězství. Ďábel ví, že prohrál, ale reaguje na naše *očekávání*. Chce, abychom se unavili a vzdali. Stejně tak, když stojíš proti duchovním mocnostem. Máme nad ní autoritu i jako jednotliví věřící (Efezským 1:19-2:6, Efezským 6:10-12).

33. Jak se pozná obnovená mysl v oblasti uzdravení?

Poznává se tak, že na informaci o nemocných budeme reagovat stylem: „Přijdu a uzdravím ho,“ jako Pán Ježíš (Matouš 8:6-7). Nebudeme řešit ani moc, ani víru. Jednoduše *budeme* (Římanům 8:6). Uzdravení je o tom, kým jsme, ne o tom, co děláme (Marek 6:56).

34. Co když se člověku, jemuž sloužíme, zhorší symptomy?

Toto se stalo při službě i Pánu Ježíši (Marek 9:17-27). Nezaletněme se a držíme směr.

35. Co když budeme někomu sloužit uzdravením, ale uzdraven nebude? Nedáváme lidem falešnou naději?

A co když uzdraven bude? Ďábel se nás myšlenkami snaží zastavit. Duch svatý nám připomíná Boží slovo (Jan 14:26, Marek 16:18). Ďábel nás přijde pokoušet (Genesis 3:1, 2. Korintským

10:4-5). Jeho cílem je, abychom pochybovali. Pochybnosti ale souvisí až s naším konečným jednáním, ne s myšlenkami. Jednejme tedy ve víře v Boží slovo (2. Korintským 5:7). Pokud člověk není uzdraven, služme lidem dále (Marek 8:22-26). Upevněme se v Božím slově. Utvrdme se v tom, čemu věříme a *komu* jsme uvěřili. Potřebujeme vyrůst, ne se vzdát.

36. Co když člověk, kterému sloužíme, umře?

To je nám moc líto. Každopádně Boží slovo se nezměnilo a my můžeme zahořknout, nebo jít za Pánem dále. Můžeme se ponořit do studia kříšení mrtvých (Matouš 10:8).

37. Co můžeme dělat s tím, že vidíme nemocné všude?

Zapojme do služby uzdravením i další učedníky. Nenechme se chytit do pasti sebeodsuzování, „že bychom měli dělat víc,“ a podobně. Raději se upokojme, ať to, co nám „má přinášet život, nám nakonec nepřináší smrt“. Záležitosti našeho Otce, jsou záležitosti života (Jan 5:24). Víra je odpočinek, ne stres (Židům 4:1-11).

38. Co máme dělat, když nic z předchozího nefunguje?

Ozvěme se svému vedoucímu, někomu staršímu ve víře (Jakubův 5:14-18), aby věřil spolu s námi. Jinak volejme na Boha, abychom ho znali více a lépe (1. Janův 2:12-14)

39. Jak můžeme chodit v „nadpřirozenu“ každodenně?

Každý den vyvyšujeme Boží slovo nad svoje předešlé zkušenosti. To je jediná cesta kupředu (Žalm 119:89, Žalm 138:2).

Slovo závěrem

Už John Wesley říkal, že Ďábla porazíme jediňe organizovaně – jako armáda (Liardon, 2008). Vytvořme tedy společně hnutí Božího lidu postavené na pravdě Božího slova (nejen) v této zemi. Pán volá církev do učednictví a chce jí ukázat moc svého Ducha. Modleme se společně za zaslíbení, které Bůh v Bibli dal, aby se stali naší každodenní realitou. Je čas si přestat hledět svých zájmů a začít poslouchat Ježíše, žít pro Boha a přinášet lidem evangelium království. Vytvořme na základě Božího slova (viz tato příručka) síť linek uzdravení (*linkauzdraveni.cz*) pro službu nemocným napříč republikou. Rozšířme učednictví a Boží moc do církve například pomocí služeb na vyzbrojování učedníků, osobních učednických setkání či dálkových učednictví online. Vytvořme společně online křesťanskou komunitu (*overgap.com*). Buďme vyzbrojení učedníci Ježíše Krista a činnme další učedníky. Zůstaňme v kontaktu.

Bůh vám žehnej

Josef Bajzík, Tomáš Chum & tým Connectu
youtube Connect Disciples Prague
fb@ConnectPrague

Literatura

- BEVERE, J. & A. BEVERE (2015): *Duch Svätý*. Bratislava, Slovensko: Syloam.
- BOSWORTH, F. F. (2000): *Christ the Healer*. Tulsa, Oklahoma, USA: Whitaker Distributors.
- DUDLEY, T. (2012): *Lester Sumrall: Životní příběh*. Turčianské Teplice, Slovensko: Pathmos.
- HIBBERT, A. (2014): *Smith Wigglesworth: Tajemství jeho moci*. Liberec, Česká republika: AC Liberec.
- HINN, B. (2015): *Dobré ráno, Duchu svatý*. Praha, Česká republika: Postilla.
- JOHNSON, B. & J. A. MISKOV (2016): *Rozhodující okamžiky: Když se obyčejní lidé setkají s Bohem, začnou měnit svět*. Příbram, Česká republika: KC Příbram.
- KENYON, E. W. (1949): *The Blood Covenant*. Lynnwood, WA, USA: Kenyon Publishing Society.
- LIARDON, R. (1999): *JOHN G. LAKE: The Complete Collection of His Life Teachings*. Tulsa, Oklahoma, USA: Whitaker House.
- LIARDON, R. (2000): *God's Generals Why They Succeeded and Why Some Fail*. Tulsa, Oklahoma, USA: Whitaker House.
- LIARDON, R. (2008): *God's Generals: The Revivalists*. Tulsa, Oklahoma, USA: Whitaker House.
- LIARDON, R. (2011): *God's Generals: Healing Evangelists*. Tulsa, Oklahoma, USA: Whitaker House.
- LIARDON, R. (2014): *God's Generals: The Missionaries*. Tulsa, Oklahoma, USA: Whitaker House.
- SUMRALL, L. (2002): *Healing In Every Book Of The Bible*. South Bend, USA: LeSEA Publishing.
- SUMRALL, L. F. (1982): *The Gifts and Ministries of the Holy Spirit*. New Kensington, USA: Whitaker House.
- WOODROW, Jason & Woodrow, P. (2008): *Fuego de Dios: Svědectví z kázání Davida Hogana*. Brno, Česká republika: Lubomír Zimmer.
- ZELINA, A., M. KRCHŇÁK, K. DŘÍZAL, & J. HEDÁNEK (2009): *Bible ČSP - Český studijní překlad*. Praha, Česká republika: KMS - Křesťanská misijní společnost.
- ŠIMANDL, Josef & Tichý, J. (2011): *Řecko-český Nový zákon / Slovník novozákonní řečtiny*. Praha, Česká republika: Česká biblická společnost.

Dále připravujeme:

Žít uprostřed proroctví

Josef Bajzík, Stanka Bajzíková & Lucie Penkalová

Bible je proroctví plná. Zejména těch, která naplnil Pán Ježíš Kristus. Pojďme společně pomalu odhalit taje proroctví. Naučme se společně prorokovat. Nadto se dostaňme do bodu, kdy se budeme nacházet již uprostřed toho, co o nás bylo řečeno. Kniha je skvělým materiálem pro začátečníky i pokročilé. Obsahuje slovník několika desítek řeckých slov, slovník biblických symbolů i desítky praktických aktivit pro jednotlivce i skupiny, na setkání doma, venku i online.

Boží království

Josef Bajzík & Jakub Milfajt

Přemýšleli jste někdy, že například komunismus, nebo demokracie ovlivňují každou oblast našich životů? Zasahují do práce, školy, cestování, volného času, rodiny i ekonomiky. To vše tvoří kulturu, ve které žijeme. Při čtení Bible narážíme na zajímavou věc. I ona mluví do každé oblasti našich životů. Plyne z toho jednoznačný závěr. Křesťanství by mělo přinášet kulturu Nebes na tento svět. Pojďme se všichni spolu s autory podívat, co to znamená a jaká je v tom úloha každého z nás.

